PÍSECKÝ SVĚT

www.piseckysvet.cz

ŘÍJEN 2017

Pro všechny, kdo mají rádi Písek a Písecko

cena 15 Kč

MÉNĚ AUT NA NÁMĚSTÍ?

O podobě centra Písku budou rozhodovat úředníci v Milevsku

Tereza Dobiášová: PROČ opouštím Sladovnu

Loutkář Poklop

vyřezal kancléře i malého „Pokču“

Nový projekt: Písek v tanci

fotosoutěž | křížovka | KALENDÁŘ akcí

PORADNY: veterinář a právník | publicistika

9 772464 751002 10

Písecký svět

říjen 2017

cena 15 korun

Evidenční číslo **MK ČR E: 211 63**

ISSN 2464-7519

Vydavatel:
Občanské sdružení Písecký svět, z.s.
Budějovická 102/5, 397 01 Písek
IČ: 22827765
Bankovní spojení:
5015117001/5500 (Raiffeisenbank)

Zapsaný spolek registrován MV 20. 11. 2009

KONTAKTY:
www.piseckysvet.cz
redakce@piseckysvet.cz

REDAKČNÍ RADA:
Mgr. Zdenka Jelenová, *jelenova@piseckysvet.cz*
Mgr. Magdalena Myslivcová, *myslivcova@piseckysvet.cz*
Ing. arch. Martin Zborník, *zbornik@piseckysvet.cz*

Zveřejněné texty obsahují názory autorů, nevyjadřují (pokud není výslovně uvedeno) ani stanovisko OS Písecký svět, ani názor redakční rady.

Za obsah inzerátů a článků ručí inzerenti a autoři.

Přetiskování jakýchkoli částí povoleno pouze s písemným souhlasem redakce a s uvedením zdroje.

Tisk: MAFRA Praha

Rozšiřuje společnost PNS a. s.
Redakční uzávěrka: 26. září 2017

© OS Písecký svět, z.s., 2017

Sledujte na YOUTUBE: Písecký svět – videa z Písku

Prostřednictvím webu YouTube přinášíme pravidelně videa ze zajímavých akcí v Písku a okolí. Z poslední doby tu například najdete: **otevírání nové sportovní stezky v Píseckých horách, festival Cool v plotě, průvod Neobyčejného festivalu loutkových divadel, komentovanou prohlídku Brána do nebes, křest knížky o mlýnech, 130. výročí píseckých velocipedistů** a další.

Proklik na videa je vždy i na *www.piseckysvet.cz.* Pokud máte zájem, abychom se s kamerou zúčastnili akce, kterou chystáte, je třeba domluvit se s dostatečným předstihem na podmínkách – e-mail *redakce@piseckysvet.cz.*

PIŠTE, posílejte své názory!

Redakce Píseckého světa ráda přijímá dopisy, ohlasy, náměty i kritické názory od občanů. Pozor však: NEZVEŘEJŇUJEME ŽÁDNÉ PŘÍSPĚVKY ANONYMŮ! Pokud nechcete z nějakého důvodu svůj text podepsat, je to možné, ale redakce musí znát autorovu totožnost.

Pište e-mailem: ***redakce@piseckysvet.cz***, nebo vhoďte příspěvek do schránky na dveřích na adrese: Budějovická 102/5, Písek.

REDAKCE PÍSECKÉHO SVĚTA VÁM ZA SPOLUPRÁCI DĚKUJE!

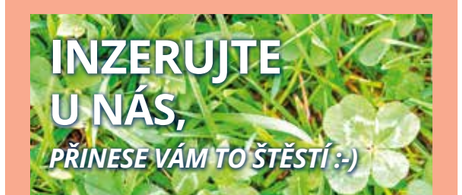

PLOŠNÁ A ŘÁDKOVÁ INZERCE

ceny šité **na míru** Vašim potřebám, možnostem a záměrům, P.R. články, videa a FB-kampaně

UZÁVĚRKA na LISTOPAD: **23. října**

inzerce@piseckysvet.cz
tel. 739 348 550

Z OBSAHU

ŘÍJEN 2017

AKTUÁLNĚ: **Radní dali vodnímu lyžování na Šarláku zelenou..** **4**
ZRCADLO: **Letem píseckým světem v září..** **5**
KAUZA: **Agresor prozatím skončil v léčebně..** **6**
Vycházka s architekty.. ..... **7**
Novinky z rady a zastupitelstva **8–9**
TÉMA: **Revitalizace historického centra Písku** **10-13**
NA FARMĚ: **Olešná – pěstováno bez chemie** **14**
ROZHOVOR: **Tereza Dobiášová: Proč opouštím Sladovnu** **15-16**
AKTUÁLNĚ: **Petice na podporu obyvatel Purkratic..** **18**
VÝROČÍ: **Alois Rašín a město Písek..** **19**
OCHUTNEJTE: **Natural Písek – akce ŘÍJEN** **20–21**
ANTI-TELEVIZNÍ PŘÍLOHA: kalendář akcí a výstav **23–26**
KULTURA: **Unikátní projekt Děti Lví srdce** **27**
Cool v plotě přilákal muzikantská esa **27**
HUDEBNÍ NÁVŠTĚVA: **Divokej západ slaví čtvrtstoletí** **28**
ROZHOVOR: **Fr. Poklop – Vyřezával jsem rakouského kancléře** **29-30**
PORADNY: **Ptejte se právníků a veterinární kliniky** **31**
HISTORIE: **Legendární Závod dvou mostů** **32**
V PÍSECKÉM ATELIÉRU: **Andrej Rády – Rozhovor s vlastním obrazem** **33**
PORADNA: **Dětská obezita ukazuje na nesoulad v rodině** **34**
KULTURA: **Muzeum zve na filmaře, poklad, VŘSR, ptáky i do Londýna** **35**
POZVÁNKA: **Příběh o Králi Šumavy – o marném boji za svobodu** **36**
TANEC: **Projekt Písek v tanci** **37**
KULTURA: **Mezinárodní festival studentských filmů** **39**
PŘÍBĚH: **Karel Pecl – Rozvíjej se „poupátko“** **40**
KULTURA: **Milan Princ představuje básníky – Iva Petrová..** **41**
PUBLICISTIKA: **Petr Putna, Rosťa Homola, Paní Troi** **44-45**
VELKÁ KŘÍŽOVKA **47**
SOUTĚŽ: **O farmářské potraviny z prodejny Moje Lhota** **48**

Vážené čtenářky a čtenáři,

listí se pomalu zabarvuje všemi možnými barvičkami, ráno se už budíme do šera (aspoň někteří), podzimní splíny začínají útočit na citlivější duše. Jaroslav Seifert, náš jediný držitel Nobelovy ceny za literaturu, ty nálady popsal mnohem poetičtěji. Ale když si čtu jeho verše – „Posedávají chlapci u ohýnků, v kapse jim hřeje zemák z popele...“ – tak je jasné, že se ty podzimní obrazy poněkud s časem proměnily... O to víc potěší, když se banda děcek spolu s dobrovolníky, kteří jsou ochotni jim věnovat čas i o víkendu, objeví venku za vsí a nevadí jim ani sychravý, nevlídný a deštivý čas. Užívají si dračí pohodu – a to už podesáté, v malebné vesničce Skály, jak vidíte na spodní fotografii.

Ty děti už asi prožily ve svých krátkých životech spoustu nehezkých těžkostí, možná se o tom leckterému dospělému ani nezdálo... a vyloudit na jejich tvářích smích má určitě smysl. V dětských duších totiž vždycky zůstane ukryto, co tam zasejeme. Ostatně každý z nás to zná, jak se někdy ve chvíli nečekané ty naše vnitřní děti derou na povrch, jak to leckdy usilovně skrýváme, jen aby někdo...

Co zůstane ukryto v dušičkách dětí, které mají sice milující rodiče, ale prostě jen neměly štěstí na laskavého, nebo aspoň nějakého úplně normálně nevrlého souseda, o tom můžete přemýšlet při čtení rozsudků na straně 6. A pokud vás při čtení některého článku cokoli zajímavého napadne, podělte se s ostatními: náš redakční mail je redakce@piseckysvet.cz.

ZDENKA JELENOVÁ

FOTO MĚSÍCE

DRACI PŘILÉTLI UŽ PO DESÁTÉ DO SKAL: *V sobotu 16. září ožily Skály u Protivína 10. ročníkem komunitní slavnosti Draci ve Skalách, kterou spolupořádají Letní dům, ŠVAGR a dětský domov Polárka v Písku. I přes nepřízeň počasí letos do Skal zavítal devítimetrový Drak Pradrak, kterého zapůjčily Milevské maškary. Déšť zahnal tradiční průvod do sálu skalské hospody, ale kapela Řez dřevem a kejklíř Vojta Vrtek pomohli nepřízeň počasí přečkat. Závěr akce patřil tradiční hostině a ohnivé show. V rodinné buňce ve Skalách žije skupina dětí z píseckého dětského domova. Smyslem Draků je mimo jiné podpora dobrého soužití místních občanů a dětí z domova, což si pochvaluje i starostka obce Pavla Poláčková.* ***MARTIN ZBORNÍK***

PÍSECKÝ SVĚT prodávají dobří prodejci tisku, infocentrum Sladovny a kameloti v Písku a okolí. Za cenu 14,- Kč/číslo nabízíme PŘEDPLATNÉ NA CELÝ ROK (dodání do vaší schránky). Objednávky: *redakce@piseckysvet.cz*, **tel. 739 348 550, poštovní schránka na adrese Budějovická 102/5, Písek. Listopadové číslo Píseckého světa vyjde v pátek 27. října. Děkujeme za Vaši přízeň!**

Co bude dál se „Šarlákem“?

Radní dali vodnímu lyžování zelenou

Přinášíme záměr projektu na Šarlatském rybníku, o kterém už třikrát jednala rada města. Ve čtvrtek 21. září mu vyslovila „podmíněnou zelenou“. Radní vyslovili s projektem souhlas, ale rozhodli se ponechat rybník v nájmu společnosti Blatenská ryba, která dostala svolení podnajmout potřebnou plochu pro vodní lyžování firmě Wake Pond Radka Nováka.

„Bude to vztah mezi Blatenskou rybou a společností Wake Pond, ale rada města s tím vyslovila souhlas,“ potvrdila starostka města Eva Vanžurová. Město nehodlá k záměru na využití tohoto známého městského rybníka uspořádat ani žádnou veřejnou nabídku, ani projednání záměru s občany blízkého velkého sídliště Jih.

Až za rok skončí nájem Blatenské rybě, tak třeba může být podle radních všechno jinak. Investice ve výši přes dva miliony ovšem není úplně zanedbatelná, takže asi těžko bude chtít podnikatel za rok zařízení rušit či stěhovat. Přesto nechává město rozhodnutí o využití městského majetku v podstatě čistě na Blatenské rybě.

Po zasedání rady města místostarosta Jiří Hořánek sdělil: *„Lyžování na Šarláku bylo znovu projednáno a schváleno všemi přítomnými členy rady, lyžování má zelenou, ale samozřejmě konkrétní podmínky si investor musí dohodnout se státní správou životního prostředí a s odborem dopravy. Náš souhlas znamená, že společnost Blatenská ryba má od města svolení uzavřít se zájemcem o realizaci projektu podnájemní smlouvu, další jednání jsou teď na nich.“*

Neuvažovali radní o tom, zda neotevřít obecně otázku, co s takto atraktivním rybníkem blízko centra města dělat, zda zde nezpracovat třeba někjakou variantní studii řešení prostoru a podobně? Místostarosta Jiří Hořánek odpovídá: *„My máme spoustu jiných starostí k řešení, tohle není žádná klíčová věc, která by nás pálila, ani lidi v okolí, na sídlišti Jih, nevolají po nějaké změně. Zdá se, že soužití rybiček a vodních lyžařů je možné, takže když s tím pan Novák přišel, tak proč mu to neumožnit. Ale ať si to dojedná s Blatenskou rybou a dotčenými orgány státní správy.“*

Žádost o poskytnutí pronájmu vodní plochy na rybníce Šarlák

Podnikatelský záměr firmy WAKE POND s. r. o.
se sídlem: Erbenova 1546, 397 01 Písek
Předmět podnikání:
1.) Vybudování přírodního koupaliště a rekreačního zázemí včetně dětského hřiště a občerstvení.
2.) Provozování vodního vleku pro wakeboarding a vodní lyžování na Šarlatském rybníku.

Popis projektu:

Vodní vlek bude dosahovat délky 230 m. Bude tvořen dvěma 8,54 m vysokými sloupy, které budou propojené tažným ocelovým lanem. Obsazená plocha věže na parcele bude mít rozlohu 10 m². Hnací ustrojí bude zajišťovat elektrický třífázový motor o výkonu cca 15 kW. Jako zázemí pro sportovní náčiní a obsluhu bude použit dřevěný domek napojený na krátké dřevěné plovací molo. Vše je v případě nutnosti možno demontovat a přesunout. Elektřinu lze připojit pomocí elektrického sloupu v blízkosti realizace. Součástí koupaliště bude domek s občerstvením, sociální zařízení a převlékací kabinky, molo pro plavce a travnatá plocha pro použití lehátek. Rozměry využité vodní plochy na šířku lanovkou pro jezdce budou činit 25-36 m. Celková velikost vodní plochy potřebná pro vlek je cca 3.500 m².

Parkování: Vlek lze využít ve stejný čas pouze jedním jezdcem, proto bude sportoviště zatíženo najednou maximálně čtyřmi vozidly. Stání pro čtyři vozidla lze vybudovat v přímé blízkosti silnice vedoucí do Smrkovic. Podpůrné sloupy pro lano jsou konstrukčně řešeny jako příhradové nosníky, proto esteticky nekazí celkový dojem. Tichý provoz areálu bude zabezpečovat tažný elektromotor, který dodavatelé během posledních let zmodernizovali a odhlučnili. Samotný provoz vleku dokonce zlepšuje kvalitu vody. Voda je během jízdy jezdci neustále vířena, a tím okysličována.

„Výstavba lanovky částečně omezí volný pohyb plavců na rybníku. Proto je nezbytné s Úřadem města Písek najít synergické řešení,“ stojí v projektu. Odhadovaná částka na realizaci projektu je 2.250.000,- Kč bez DPH. Podrobnější informace najdete na *www.piseckysvet.cz.*

ZDENKA JELENOVÁ

INZERCE

Keltské podvečery

Na husitské faře (sbor CČSH, Budějovická ul. 204/13) se bude konat cyklus přednášek Keltské podvečery. 10. října na téma **Biskup David z Menevie a keltské křesťanství v jižním Walesu**, 14. listopadu

Král Cadwallader a keltské křesťanství v severním Walesu.

Podvečery bude provádět keltolog Martin Gruber.

LETEM PÍSECKÝM SVĚTEM v září

Na aktuální téma pro Písecký svět výtvarnice JABLOŇKA

OHNIVÁ TEČKA: *Působivá ohňová show na břehu rybníka zakončila povedenou akci Draci ve Skalách (viz str. 3).*

VODŇAN ON THE ROAD: *Čáp Vodňan, který letos na komíně ve Vodňanech odchoval tři mladé, se 6. září vydal na jih. Loni zimoval na hranicích Jemenu a Saudské Arábie. Jeho cestu sledujte na www.makov.cz.*

BĚH MEZI MOSTY: *Ani déšť neodradil v sobotu 16. září téměř sedm desítek účastníků od startu v 5. ročníku závodu, jehož vítězem se stal Roman Budil – vlevo, č. 75.*

SPORTOVNÍ STEZKA V NOVÉM HÁVU: *Radní Tom Franců a Jiří Hořánek si při slavnostní procházce vyzkoušeli stezku v Píseckých horách, zrekonstruovanou za téměř milionovou dotaci.*

A CO JE TAM DOLE? *V rámci letošních EHD – Dnů evropského dědictví – se i v Písku otevřely prostory jinak veřejnosti nepřístupné, například dosud nezrekonstruovaná část Sladovny.*

BÁJEČNÍ MUŽI NA VELOCIPEDECH: *Klub píseckých velocipedistů oslavil v sobotu 23. září 130 let. Video z povedené akce (a z mnoha dalších) najdete na* ***www.piseckysvet.cz.***

DEN S LESY MĚSTA PÍSKU: *Tradiční milíř na dřevěné uhlí, vystoupení loveckých psů, besedu o dravcích, lezce po stromech, lesní techniku a mnoho dalšího připravily pro veřejnost Lesy města Písku.*

PRŮVOD LOUTEK: *Čtyřmetrový Pierot kráčel v čele zahajovacího průvodu Neobyčejného festivalu loutkových divadel.*

„Já tě zamorduju, až to budeš nejméně čekat!“ Agresor prozatím skončil v léčebně

Agresivní alkoholik z Písku u Okresního soudu v Písku i podruhé „dostal podmínku“. O případu neshod mezi sousedy, které se vyhrotily až do nebezpečného vyhrožování a napadení, jsme v Píseckém světě informovali opakovaně (více v květnu 2017). Podívejme se blíže na oba rozsudky.

Padesátiletý invalidní důchodce Václav Mikát býval bezúhonným občanem Písku, několik let tu byl i městským strážníkem. Manželé S. se třemi malými dětmi se do města přistěhovali mnohem později, v roce 2016. To už měl někdejší strážce pořádku za sebou mnohé škraloupy – pokuty v rámci přestupkových řízení za agresivní napadání manželky i spoluobčanů, za narušování veřejného pořádku atp.

Na jaře 2016 si manželé S. se třemi malými dětmi vyhlédli k dalšímu životu právě Písek, kde kupují dům, kousek od Kamenného mostu. Okolní pozemek a jediná přístupová cesta bohužel patří sousedovi, panu Václavu M., s řádně zaknihovaným věcným břemenem. Majitel na ně zpočátku působí bezproblémově. Až později manželé zjišťují, že vlivem pravidelné konzumace alkoholu se sousedovo chování nedá vůbec předvídat. Nastaly měsíce rekonstrukce – a začalo docházet k různým střetům mezi řemeslníky a sousedem. V půlce srpna 2016 se rodina do téměř zrekonstruovaného domu nastěhovala. A začalo, slovy paní S., jejich neskutečné trápení. Soused byl podle jejího svědectví snad každodenně pod vlivem alkoholu, začal slovně napadat řemeslníky, ji i jejího manžela. Začala často přijíždět policie a v dubnu 2017 se sousedé potkali **v síni Okresního soudu v Písku.**

Obhájcem agresivního alkoholika se stal člen rady města, JUDr. Luboš Průša. Přitom právě jmenovitě i na bývalého starostu města Písku se obžalovaný mnohokrát v minulosti odvolával, když vyhrožoval sousedům, že jemu se nemůže nic stát, protože se kamarádí a tyká si se šéfy kriminálky, městské policie i s důležitými lidmi z úřadu...

Nebezpečné vyhrožování

Po dvou odročeních vynesl v červnu samosoudce Robert Pekárek rozsudek: obžalovaný je vinen, že po dřívějších slovních útocích a schválnostech napadl paní S. vzduchovou puškou, kterou namířil na ni i její nezletilé děti. Vyhrožoval jí poté i v přítomnosti policistů například slovy *„Já tě zamorduju, až to budeš nejméně čekat, rozbiju ti hubu, počkám si na tebe!“* V dalších dnech pokračoval: *„Ty poznáš, jaká jsem svině, ty tady s parchantama bydlet nebudeš, uvidíš, čeho se dočkáš!“*

Podle rozsudku tedy vyhrožoval usmrcením a těžkou újmou na zdraví takovým způsobem, že to vzbudilo důvodnou obavu, a spáchal navíc čin proti dítěti a se zbraní v ruce. Robert Pekárek za toto uložil 20. června V. Mikátovi trest odnětí svobody v trvání 18 měsíců s podmínečným odkladem na dobu tři roky. Kromě toho dostal nařízenou ústavní protialkoholní léčbu.

Z odůvodnění rozsudku, které soudce Robert Pekárek směřoval k odsouzenému: *„Asi žádný z nás rodičů by takovou věc neponechal bez povšimnutí a to, že paní S. zavolala policii, považuji za zcela legitimní. (…) Vaše jednání se ale poté ještě přiostřilo. O tom, že nevypovídáte pravdu, svědčí mimo jiné i výpovědi zasahujících policistů. Jednotlivá svědectví do sebe naprosto jasně zapadají. (…) Bylo tady poukazováno panem obhájcem na to, že manželé S. měli pana obžalovaného provokovat – žádné takové jednání se neprokázalo, žádné spoluzavinění z jejich strany neshledávám. (…) Pokud jde o stupeň společenské nebezpečnosti, nemohu nechat bez povšimnutí, že trestná činnost obžalovaného má gradující tendenci. (…) Obžalovaný dobře věděl, jaký vliv na něj pití alkoholu má, je to tedy pro mne věc přitěžující. Velice alarmující je přístup pana obžalovaného. Neupírám vám právo se obhajovat, uvádět cokoli, vymýšlet si i nepravdy, za které nemůžete být stíhán, ale výrazně se pozastavuji nad tím, že nemáte jakoukoliv sebereflexi nad svým jednáním. Nevím, jestli je to skutečně vaše přesvědčení, nebo nějaká póza. Pokud je to přesvědčení, tak jsem ještě nervóznější – vy vůbec nemáte pocit, že jste dělal něco špatně! (…) Chováte se naprosto neurvale vůči ženě, jakékoliv sebeuvědomění je totam, jako chlap musím říct, že ve vašem postavení bych chápal, kdybyste teď nahlédl, že to vaše řešení situace bylo nesprávné – ale pokud tvrdíte, že jste nic neudělal, tak skutečně nevím, co si o tom mám myslet!“*

Od soudu do vazby

Odsouzený Mikát se po tomto prvním rozsudku vrátil do vazební věznice, kam byl umístěn v rámci dalšího trestního řízení, které už v té době probíhalo. Tentokrát už nešlo „jen“ o další případy vyhrožování, ale dokonce i napadení železnou tyčí. Podle poškozených manželů to bylo opět v opilosti a před zraky jejich dětí. Soudce se změnil, ale obhájcem obžalovaného byl opět Luboš Průša, který se v průběhu líčení opakovaně snažil představit poškozenou paní S. jako citově labilní osobu, která ve svých výpovědích přehání.

Po třech odročených jednáních vynesl samosoudce Martin Král rozsudek, v němž uznává obžalovaného vinným, že verbálně vyhrožoval smrtí poškozené paní S. za přítomnosti jejích nezletilých dětí. Jejího manžela se pokoušel napadnout železnou tyčí a rovněž mu vyhrožoval usmrcením nebo také tím, že si na jejich zavraždění *„někoho objedná“*. Opakovaně nahlas vyhrožoval, že zabije jak oba manžele, tak *„ty jejich parchanty“*. Podle soudce tím Václav Mikát *„spáchal přečin nebezpečné vyhrožování a za to se odsuzuje k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 22 měsíců s podmínečným odkladem na zkušební dobu tři a půl roku.“* Dotyčné činy byly totiž spáchány v době před vynesením prvního rozsudku, a proto ani tentokrát soud neudělil trest nepodmíněný.

Od soudu do léčebny – a pak?

Po skončení druhého soudního řízení nastoupil V. Mikát ústavní protialkoholní léčbu. Jeho sousedé si užívají nebývalého klidu a dokončují rekonstrukci domu. Vnitřně klidní ale samozřejmě nejsou. Ostatně i oba soudci vyjádřili během přelíčení pochybnost, zda je ještě vůbec možné těžce narušené sousedské vztahy nějakým způsobem napravit. Podmínkou by bylo uzavření dohody o oddělení obou pozemků a ochota „zapomenout“ na obou stranách sporu. Nejsmutnější souvislostí je však obava, co si z této životní zkušenosti do svého dalšího života ponesou tři malé děti...

ZDENKA JELENOVÁ

INZERCE

Ráj sýrů U BÍLÉHO BERÁNKA
Andrea VLACHOVÁ
Drlíčov 143
Písek 397 01
Tel.: 776 545 959
IČ: 02933560

PRODEJNA SÝRŮ na Drlíčově se specializuje na sýry holandské, zejména **GOUDY mnoha chutí a variant**, od nejmladší po nejstarší vyzrálé, staré lámavé. Velký výběr kravských, kozích i ovčích sýrů.

V NABÍDCE: **mléčné produkty z biofarmy Struhy, farmářské máslo z Vysočiny,** slovenská brynza, španělská biovína, pražené španělské biomandličky, italské uzeniny, **DÁRKOVÉ BALÍČKY, dárkové poukázky, sýrové náčiní...**

Více na ***www.rajsyru-plzen-pisek.cz*** a FB Ráj sýrů Písek.

Zeptali jste se: Jak je to s podjatostí starostky města a úředníků?

PTÁ SE MICHAELA ŠŤASTNÁ:

*Unesením č. 485/17 RM schvaluje dodatek týkající se **přerušení projekčních prací na „Revitalizaci historického centra města Písek“**, do doby vydání územního rozhodnutí. Všechny zákonné lhůty, umožňující podání námitek účastníků územního řízení, jsou v řízeních stejné, proč se s nimi v zadání projekčních prací nepočítalo a staly se důvodem k zastavení projektu? Není tím důvodem k zastavení projektových prací podání námitky o podjatosti všech úředníků MÚ Písek ze 4. 7. 2017?*

ODPOVÍDÁ JOSEF KNOT:

Vážená paní Šťastná, pokud projektujeme jakoukoliv akci, v rámci investičního záměru máme vždy stanoven harmonogram postupu prací od první fáze výběru projektanta až po kolaudaci. Jedná se o harmonogram předběžný, korespondující s investičním výhledem města. Harmonogram obsahuje fáze projektu, výběrová řízení na všechny fáze a konečnou realizaci. Uvádí se předpokládané termíny na jednotlivé fáze projektu.

Zákonné lhůty, o kterých se zmiňujete, jsou sice vždy stejné, ale nelze odhadnout, v jaké fázi se který účastník řízení odvolá. Ve fázi výběru zhotovitele v podstatě jakákoliv námitka či dotaz začátek realizace vždy posouvá. Stanovení přesného harmonogramu a uvádění lhůt na námitky je proto prakticky nemožné. K přerušení projektových prací nás vede povinnost řádného hospodáře, tedy povinnost nevynakládat další prostředky v případě, že stavební úřad (nebo jemu nadřízený orgán) nevypořádá připomínky účastníků řízení ve prospěch města.

Město Písek projekční práce nezastavilo, ale pouze přerušilo, vzhledem k námitce o systémové podjatosti se totiž také může prodloužit lhůta pro vydání pravomocného rozhodnutí. A dovolte mi trochu osobní názor, sousloví „námitka z podjatosti“ zřejmě přikládáte větší váhu, než skutečně má. Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, upravuje podjatost úředních osob v ustanovení § 14. Institut vyloučení úřední osoby pro podjatost je založen na koncepci rovnosti dotčených osob a nestranného přístupu správního orgánu. Nejvyšší správní soud modifikoval pravidla pro posuzování podjatosti s tím, že pravomoc správních úřadů mohou vykonávat pouze osoby nestranné, tedy takové, jejichž postoj k výkonu pravomoci není ovlivněn vztahem k věci samé či k těm, kteří mají nebo mohou mít nějaký zájem na výsledku řízení. To znamená, že z výkonu pravomoci má být vyloučen také ten, o jehož nepodjatosti lze i jen pochybovat.

Pokud Krajský úřad Jihočeského kraje jako správní orgán námitce vyhověl a starostka města byla z řízení z důvodu možné podjatosti vyloučena, neznamená to, že vedení města, resp. příslušný úřad, jsou v této věci skutečně podjatí. Jakkoliv nechci hodnotit, do jaké míry se to týká tohoto řízení, námitky podjatosti se v současné době často využívají spíše jako procesní prostředek, který má odvrátit dopad řízení nebo alespoň prodlužovat jeho lhůty, než jako nástroj k dosažení nestranného přístupu správního orgánu.

Vycházka s architekty

Už posedmé zvou písečtí architekti Petr Lešek (Projektil) a Martin Zborník (Ateliér V KÓDU a Písecký svět) nejširší veřejnost na akci **Den architektury**. Tentokrát se účastníci budou zamýšlet nad smyslem a využitím území okolo dolního toku řeky Otavy v Písku. ***„K čemu je poslední – Jiráskův – most? Jak funguje čistírna odpadních vod? Kudy povede obchvat města a co se bude kolem něj stavět? A co bude se Sulanem? Mělo by se obnovit koryto potoka Jiher v prostoru sídliště Portyč?*** – To jsou otázky, na které budeme společně hledat odpovědi,“ říká Martin Zborník.

Pořádá Občanské sdružení Písecký svět z. s., **sraz v neděli 1. října ve 14 hodin** v prostoru Jiráskova nábřeží – na začátku mostu k čistírně směrem od města. Ve spolupráce s ČEVAK je zajištěna prohlídka čističky odpadních vod s výkladem (zhruba od 14.45).

ZDENKA JELENOVÁ

INZERCE

VÝZVA
K ÚČASTI NA KOLEKTIVNÍ VÝSTAVĚ

DI S TIM VEN II.

OTEVŘENÁ VÝSTAVA PRO KOHOKOLIV KDO TVOŘÍ

MOŽNOST ZÚČASTNIT SE JEDNÍM ZE SVÝCH DĚL

PŘÍJEM DĚL DO 20. ŘÍJNA

KONTAKT

PRODUKCEPNP@GAMIL.COM
KAVÁRNA
PSYCHIATRICKÁ NEMOCNICE PÍSEK
VLADISLAVOVA 490

Co se v Písku schválilo, co se chystá: Novinky z rady a zastupitelstva

PLESKOTOVA LÁVKA BY MĚLA STÁT DO JARA

Zakázku na výstavbu Pleskotovy lávky u sv. Václava získala firma **Metrostav a.s.** z Prahy, která nabídla nejnižší cenu necelých 33 milionů, Druhá byla firma SMP CZ a. s. z Prahy s cenou téměř 42 mil. Rozpočet podle projektu odhadoval cenu 35 mil. Realizace lávky bude prvním počinem výstavby cyklistické stezky propojující lokalitu Hradiště s oblastí Václavského Předměstí, centrem města a severní průmyslovou zónou. Současně s lávkou se bude stavět a upravovat část cyklostezky a chodníku vedoucí kolem sportovišť k hotelu Cadillac a na pravém břehu kolem Jitexu v celkové délce 1473 metrů. Práce by měly být zahájeny ještě letos v říjnu a do června 2018 by měla lávka stát.

LÉČEBNA U HONZÍČKA MÁ KONEČNĚ KUPCE

Zdá se, že se městu Písek konečně splní sen, zbavit se nechtěného dítěte – nepotřebné budovy U Honzíčka. Někdejší oblíbený hotel, později neméně oblíbená psychiatrická léčebna, už roky chátrá v lůnu Píseckých hor. Město Písek pro objekt nedokázalo najít rozumné využití a od dubna 2016 jej urputně nabízí ke koupi za cenu postupně klesající z osmi milionů na současných šest milionů, přičemž si jako zvláštní podmínku stanovilo nekomerční využití. Ani masová inzerce na realitních serverech, s videoprojekcí záběrů dronem dlouho nepřilákala zájemce. Až uzavření spolupráce s realitní kanceláří RE/MAX AB Normal přineslo hned dva. Společnost **ARCHETYP s. r. o.** z Českých Budějovic by chtěla U Honzíčka provozovat sociálně relaxační centrum. **AMISTA investiční společnost a. s. Praha** nabízí využití pro provozování sociálně zdravotnických služeb. Nabízené ceny a texty nabídek jsou přísně utajené, o prodeji rozhodují zastupitelé 5. října.

INZERCE

Rodinný dům

Štědronín - Plazy

dispozice 4 + 1 - 208 m², dvě koupelny, vinný sklípek, garáž + kryté stání, venkovní vyhřívaný bazén, terasy, pergola, zahradní traktor, pozemek 4.258 m², vedle lesa, nedaleko Orlické přehrady, udržovaná zahrada, umělý potok, vytápění tepelným čerpadlem, elektronické zabezpečení, internet, velmi klidná lokalita a nádherná příroda. Další informace - **Jiří Larva - RE/MAX Alliance - telefon: 732 61 62 63**.

Prodejní cena:
11,300.000,- Kč

MUNIČNÍ SKLAD VE VRÁŽI SE PRODÁ OBÁLKOVOU METODOU

Vidinu snížení rozpočtových schodků pomůže městu Písek naplnit také prodej bývalých kasáren ve Vráži. Nabídková cena byla snížena až na tři miliony, mezi zájemci rozhodne obálková metoda. **Aleš Horák z Kocelovic** by chtěl v areálu vyrábět a prodávat palivové dřevo z vlastních lesů, štěpku, brikety, ale také pěstovat akvarijní rostliny a ryby, možná i provozovat jezdeckou školu či usídlit přepravní firmu. Druhý zájemce **Mangrove invest s. r. o. z Prahy** by si ve Vráži zřídil centrum pro sportovně – rekreační využití, výcvik asistenčních psů, chov včel, bylinkové zahradnictví a sklad zdravých potravin.

ZIMNÍ PÉČE O CHODNÍKY SE ROZŠÍŘÍ

Opakované žádosti obyvatel o zlepšení zimní údržby v některých ulicích přiměly vedení města Písek k rozšíření smlouvy s Městskými službami. Ke stávajícím 140 kilometrům udržovaných vozovek a chodníků přibude **dalších 10 tisíc m² ve 23 ulicích** a z rozpočtu si připlatíme 60 tisíc. Jednatel Městských služeb Písek Josef Hrádek však upozornil, že se na tyto nové plochy nebudou vztahovat žádné časové limity, protože budou udržovány nad rámec plánu zimní údržby. Kompletní mapa udržovaných ulic je k dispozici na *www.piseckysvet.cz.*

SOUDNÍ SPOR MĚSTA S FARNOSTÍ BUDE NAROVNÁN

Rada města schválila uzavření dohody o narovnání v restitučním soudním sporu s Římskokatolickou farností o čtyři pozemky. V roce 2015 navrhla farnost mimosoudní dohodu o vydání nemovitostí, které kromě veřejné zeleně u ZŠ Svobodná, polí, zahrádek a další zeleně v různých částech města zahrnovaly také kostel Nejsvětější trojice a jeho zvonici. Město na dohodu nepřistoupilo a pověřilo JUDr. Jana Tarabu zastupováním v soudním sporu. V roce 2016 vzala farnost zpět část žaloby týkající se kostela a zvonice, které tak definitivně zůstaly městu. U zbývajících pozemků probíhal složitý právní spor, který měl podle právníka pro město velmi nejistý výsledek. Po jednáních farnost nabídla, že vezme svou žalobu zcela zpět, pokud za to nebude sankcionována a povinna hradit náklady řízení.

LIKVIDACE SUTÍ Z KASÁREN SE VLEČE A PRODRAŽUJE

Město Písek uzavřelo už třetí dodatek smlouvy s firmou PB Scom s. r. o., která vloni s nejnižší cenou necelých pět milionů vyhrála výběrové řízení na likvidaci stavební suti a demolici objektů v areálu Žižkových kasáren. Momentálně zbývá ještě dokončit poslední šestinu prací. Termín už se několikrát prodlužoval, naposledy do konce října, přičemž cena byla navýšena o dalších 1,5 mil. Podle firmy je skutečný objem demolovaného materiálu větší, než bylo uvedeno v zadávacích podmínkách, a pod haldami zeminy byly schovány betonové bloky, sloupy, překlady atd. Místostarosta Knot potvrdil, že projekty nebyly správné, že předchozí nájemce si v kasárnách zřídil skládku.

CO S PARKOVÁNÍM PŘED NEMOCNICÍ?

Město si objednalo u ateliéru Fact studii, která navrhuje řešení neutěšeného stavu parkování u písecké nemocnice. Na pozemcích města i Jihočeského kraje se o místo pro parkování „přetahují" klienti a zaměstnanci několika krajských organizací – nemocnice, průmyslové školy a domova pro seniory – s obyvateli okolních domů. Proto chce radnice jednat s Krajským úřadem v Českých Budějovicích o možnosti společné investice. Studie navrhuje využít pro parkování pozemek s neudržovanou zelení u křížení ulic Budějovická a u Obory s přístupem od centra i od nemocnice. Podle zpracovatelů by zde mohlo ve dvou úrovních vzniknout jednak městské záchytné parkoviště s kapacitou 59 míst pro návštěvníky nemocnice i návštěvníky centra města a na pozemcích kraje parkovací plochy pro dalších 60 aut, které by sloužily hlavně nemocnici a DPS Světlo.

HRADIŠTĚ ŽÁDÁ VYHLÁŠKU PROTI HLUKU Z MOTOKÁR

V červnu projednávali zastupitelé stížnosti občanů na hluk ze sekaček, pil či motokárové dráhy na Hradišti a uzavřeli podnět tím, že vyhláška o regulaci hlučných činností není v Písku nutná. Osadní výbor Hradiště však nyní přichází s vlastní iniciativou a doporučuje zastupitelstvu přijmou vyhlášku, která by nastavila opatření ke snížení limitu hluku na motokárové dráze na Hradišti. Jako příklad je předložena vyhláška města Most, která omezuje používání hlučných strojů, přístrojů a zařízení a veškerých hlučných činností o svátcích po celý den, o nedělích po 12 hod. a v ostatní dny po 18 hod.

PRODEJ POZEMKU PRO NOVÝ ZÁVOD SNOP PŘIPRAVEN

Zastupitelé na svém srpnovém jednání schválili prodej pozemků v průmyslové zóně, které přiléhají k městské části Purkratice, společnosti s. n. o. p. cz, a. s. za částku 37,7 milionů včetně DPH. Obratem byla připravena kupní smlouva. Kupující zamýšlí vybudovat průmyslový komplex výrobních hal se zázemím o finální výměře 30.000 – 42.000 m² a dopravní obslužnost. V první etapě by se jednalo o výrobní halu o ploše do 20.000 m².

Osadní výbor Purkratice v srpnu žádal o rozšíření ochranného pásma u obytné zástavby minimálně o 30 až 35 metrů. Zastupitelé prodej podmínili zřízením zeleného pásu, aniž by vymezili jeho parametry. Kupující se ve smlouvě zavazuje zřídit pás zeleně o délce 300 metrů a průměrné šíři pouze 10 metrů, který nebude zastavěn ani využíván a bude na něm trávní či okrasné keře. Podmínkou je, že město Písek do šesti měsíců získá související parcelu od vlastníka Petra Buzického a převede ji do vlastnictví firmy s. n. o. p. V opačném případě může kupující od smlouvy odstoupit.

POHODOVÉ BYDLENÍ V PURKRATICÍCH OHROŽENO

Kolize mezi zájmy města a investorů v průmyslové zóně se zájmy obyvatel a investorů v obytné zástavbě městské části Purkratice se dál vyhrocují. Je zřejmě, že město Písek tyto složité otázky podcenilo a nenastavilo včas vyhovující podmínky pro budoucí kvalitní rozvoj této lokality ke spokojenosti všech zúčastněných. Nyní město obdrželo žádost vlastníků pozemků přiléhajících k městské části Purkratice o změnu územního plánu.

Vlastníci koupili pozemek v květnu letošního roku s tím, že je na něm schválena výstavba 24 rodinných domů a s tím související infrastruktury a komunikace. Vlastníci žádají, aby nebyly plochy určené k prodeji na výstavbu výrobní haly společnosti s. n. o. p. cz a. s. zařazeny jako plochy pro výrobu a skladování, nýbrž jako zemědělská plocha – orná půda. Svou žádost odůvodňují tím, že chtějí na svých pozemcích realizovat projekt pohodového bydlení. Obávají se, že výstavbou výrobního areálu budou poškozena jejich vlastnická práva znehodnocením jejich pozemků, zejména imisemi.

Úřad územního plánování k tomu suše uvedl, že odstup obou ploch je vzdušnou čarou cca 360 metrů. Advokát zastupující vlastníky pozemků Pavel Kozelka v žádosti uvedl: *„Ze zkušeností s postupem města Písek v jiných věcech je zřejmé, že zájmy prezentované jako zájmy města podléhají lobby utržit prostředky z prodeje svých nemovitostí a získat jednostranný prospěch namísto ochrany práv ostatních vlastníků a přírody."* Místostarosta Jiří Hořánek v roli předkladatele doporučuje zastupitelům této žádosti nevyhovět.

LIDL CHCE PARKOVIŠTĚ POUZE PRO SVÉ ZÁKAZNÍKY

Zastupitelé na svém srpnovém zasedání schválili prodej pozemku společnosti Lidl Česká republika, v. o. s. pro rozšíření prodejny a parkoviště s podmínkou, že bude parkoviště u prodejny nadále sloužit i jako parkoviště veřejné. Lidl však obratem požádal o revokaci usnesení s tím, že je pro něj tato podmínka obchodně nevhodná. Na dalších jednání bylo domluveno, že pokud město tuto podmínku zruší, Lidl umístí u svého parkoviště parkovací závoru a zaváže se kompenzovat městu částku dva miliony na vybudování jiných parkovišť.

Například u Družby by mohlo vzniknout 33 nových stání, případně na ploše u sídliště Jih, kde se buduje 200 nových stání. Majetkoprávní komise navrhuje požadovat po Lidlu vyšší platbu – čtyři miliony. Odbor životního prostředí upozorňuje, že v projektu nové prodejny zcela chybí zeleň a budování nových a nových parkovišť zhoršuje životní prostředí ve městě – vzniká betonové město. Proti záměru prodeje byla podána námitka občana.

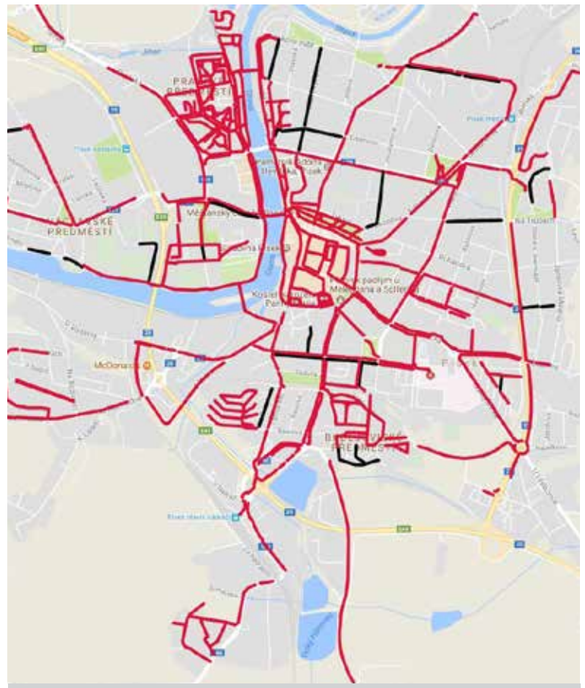

Z plánku zinmí údržby chodníků , jak ji zajišťují Městské služby Písek.

REGENERACE PAMÁTEK S PODPOROU STÁTU POKRAČUJE

Jako každoročně plynou také letos finanční prostředky z Ministerstva kultury ČR na obnovu památek v Písku, celkem se jedná o 743 tisíc a ze zákona musí vlastníkům přispívat i město Písek, letos částkou 108 tisíc. Konkrétně Kostel sv. Kříže za Velkém náměstí získal na obnovu krovu, výměnu krytiny a klempířské práce 248 tisíc od státu, 54 tisíc od města a 238 uhradil vlastník. Měšťanský dům č. p. 1 na Velkém náměstí získal na opravu fasády 226 tisíc od státu, 226 tisíc pokryje město. V synagoze v Soukenické ulici pokračují práce na opravách krovu a klenby, odkrytí maleb a jejich restaurování, stát přispěje 269 tisíc, město 54 tisíc a církev 215 tisíc.

PÍSEK SE BUDE PŘÁTELIT S JIČÍNEM

Písek má už šest partnerských měst a stále hledá další, ačkoli o některá z nich řadoví občané takřka nejeví zájem a navštěvují je pouze oficiální delegace. Starostka Eva Vanžurová podepsala v září smlouvu o přátelství s městem Jičín. Z oficiální zprávy není zřejmé, zda jsou v této aktivitě zapojeni i občané města a spolky, nebo se jedná pouze o iniciativu radnice. Podle starostky naše města spojuje loupežnická rodinka Rumcajse, Manky a Cipíska píseckého autora Radka Pilaře. Spolupráci si představuje třeba v oblasti péče o památky a revitalizace areálů kasáren.

NOVÉ KONTEJNERY PRO PÍSECKO

Dotace z Operačního programu Životního prostředí ve výši 3,5 milionů, kterou získal Svazek obcí regionu Písecko, a spolufinancování z EU pokryjí náklady na 298 nových kontejnerů a nádob na tříděný odpad v 18 městech a obcích regionu Písecka. Nově mezi nimi bude také 30 nádob na kovy.

NOVÝ SBĚRNÝ DVŮR PRO SVATÝ VÁCLAV

Nový sběrný dvůr Svatý Václav vybuduje do konce ledna 2018 za necelých šest milionů firma ZNAKON a. s. ze Sousedovic, která jako jediná z oslovených podala nabídku. Další čtyři oslovené firmy zájem neměly.

MAGDALENA MYSLIVCOVÁ

Projekt revitalizace centra města vyvolává stále emoce – kdo a jak rozhodne?

Koncem srpna se na veřejnost dostala zpráva, že starostka města i písečtí úředníci byli vyloučeni z řízení o revitalizaci centra města. Krajský úřad totiž vydal formou veřejné vyhlášky usnesení, kterým „odnímá Městskému úřadu Písek projednání žádosti města Písek o vydání rozhodnutí o umístění stavby Revitalizace historického centra města Písek…“ Rozhodováním byl stejným usnesením pověřen Městský úřad Milevsko.

Jde o výsledek podané námitky systémové podjatosti. A ze skutečnosti, že byla vyloučena představená městského úřadu, je zřejmé, že vyloučeny jsou i všechny úřední osoby podléhající její pravomoci – stojí v rozhodnutí.

Celá „kauza“ začala na podzim roku 2015, kdy město Písek vyhlásilo architektonickou soutěž na urbanisticko – výtvarné řešení revitalizace prostoru historického centra města. Vítězem se stal tým MCA atelier s. r. o. pod vedením Ing. arch. Miroslava Cikána, který studii v Písku představil mj. na besedě Píseckého světa z cyklu Občan versus politik ve Sladovně v únoru 2016. Nejvíce odporu u části veřejnosti vzbudilo plánované snížení počtu parkovacích míst v centru o jednu třetinu – proti tomu vznikla i petice podnikatelů.

Město poté uzavřelo s architektem smlouvu a ten začal pracovat na dokumentaci pro územní řízení. Dotčené orgány státní správy požadovaly různé změny v dopravním řešení. Upravená verze projektu už s veřejností projednána nebyla a v rámci správního řízení k ní podalo šest účastníků (místních podnikatelů) písemné námitky.

Ptáme se městského architekta

Na první sérii otázek nám odpověděl architekt města Písku Ing. Josef Zábranský

Jak vypadá aktuální návrh řešení centra města?
Chelčického ulice zůstane téměř beze změny, bude tam 11 stání včetně dvou pro sanitní vozy. U vjezdu do dvora polikliniky bude doplněna zeleň. Alšovo náměstí se vrací k původnímu konceptu, kdy se tam na volné ploše pořádaly trhy. Architekt chtěl tomuto náměstí vrátit duch volného prostoru. U morového sloupu je navrženo klidné místo, které ohraničují v dlažbě osazené kamenné koule, které autor projektu viděl v Rakousku a zalíbily se mu. Prostor pro parkování je vymezen po obvodu náměstí, celkem 48 stání. Volný průhled zůstane na fasády na severní straně, tj. současné knihovny a sousedního domu. Zachován zůstává také průhled podle křesťanské osy děkanský kostel – morový sloup. Chodník před současnou knihovnou by se měl ztrojnásobit do šíře a vznikne tam uživatelsky pohodové místo s vysazenými stromy. V Jungmannově ulici zůstane současný systém parkování zachovaný, celkem 25 stání. Bude tam oboustranná alej stromů a auta budou parkovat pouze po jedné straně jako v současnosti.

Jak by mělo vypadat Velké náměstí?
Tam by měl být prostor pro parkování veřejnosti ukončen v ose Masných krámů. Ve zbývající polovině náměstí už jsou počítány plochy pouze pro vyhrazené parkování, tedy pro ty, kdo si zaplatí celoroční parkovací kartu, a pro klienty městského úřadu. Celkem bude na Velkém náměstí 60 stání. Klidová plocha zcela bez parkování sahá přibližně od Baťů k domu U lodi. Jsem rád, že vznikla alespoň tato zklidněná část, jsou tam umístěny dvě zemní fontány, kde mohou děti v létě skotačit. Na žádost Sladovny je navíc od Masných krámů ke vchodu do nádvoří Sladovny navržen široký zklidněný pruh pro pěší se skupinou stromů, což by mělo návštěvníky navádět dovnitř. Počítáme s tím, že takhle akce bude finančně náročná, protože se přišlo na to, že bude nutné dělat novou páteř dešťové kanalizace. Proto bude zřejmě nutné akci rozdělit do tří etap.

K jakým změnám oproti původní verzi došlo?
V soutěžním návrhu měl architekt Cikán koncepci, podle které auta vjedou na náměstí a po jedné jeho straně dojedou až k radnici, kde bude takzvané kladivo a budou se vracet stejnou stranou zpátky. Na druhé straně náměstí by byla širší plocha promenády, sloužící pro předzahrádky a pěší.

INZERCE

BEZPLATNÁ DLUHOVÁ PORADNA
- bezplatné dluhové poradenství
- konsolidace půjček
- zastavení exekucí

ZPRACOVÁNÍ ŽÁDOSTI O POVOLENÍ ODDLUŽENÍ INSOLVENČNÍM SPRÁVCEM

Velké náměstí 4, Písek
ÚT, ČT 14 – 16 hod
nebo po tel. domluvě

Tel: 725 828 814
602 134 647

Email: *info@ab-finance.cz*
AB finance s.r.o., www.ab-finance.cz

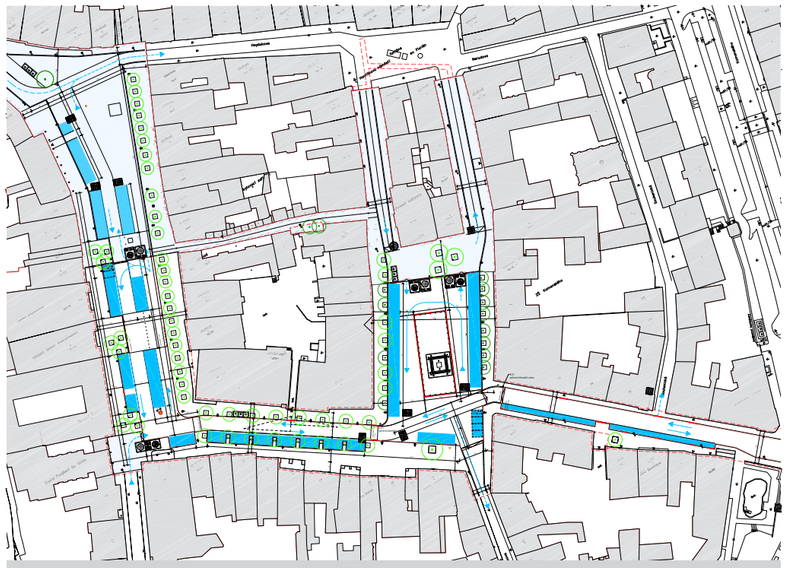

Aktuální návrh dopravního řešení – jasně modrou barvou jsou vyznačena parkovací místa pro veřejnost.

Ale orgány státní správy měly požadavky na jiné dopravní řešení a podle toho vznikl současný návrh se změnami. Snížení počtu parkovacích míst v řešeném prostoru ale zůstává stejné jako v prvním návrhu, podmínkou města bylo snížit jejich počet v celém centru maximálně o třetinu.

Čeho se týkaly podané námitky účastníků?
Většina námitek se týkala toho, že „mám na náměstí obchod a chci, aby před ním mohlo stát auto.“ Kdybychom to brali takhle, tak centrum města nebude mít ani minimální prostor k pocitovému vydechnutí a pořád budete chodit skrz auta. Náměstí už bylo jednou kompletně uzavřené – po listopadu 89 udělala první starostka Věnceslava Skřivánková nekompromisní barikádu z květináčů, ale to prostě město nevydýchalo. A hlavně si myslím, že náměstí prázdné i ve všední den bylo smutné. Je tady potřeba najít nějaký kompromis.

Jak jste jednali s občany, kteří podali námitky?
Obdrželi jsme šest námitek a všechny dotyčné jsme svolali na jednání. Tam jsme se dohodli, že bude ještě druhá schůzka, i když rozhodovat už bude stavební úřad v Milevsku. Smlouva s architektem Cikánem byla prozatím přerušena a projekční práce se zastavily. Bude se čekat až do okamžiku nabytí právní moci územního řízení, které bude muset dotáhnout Milevsko. Není to dobře, protože rozhodovat o tom budou lidé, kteří o Písku neví tolik, co my. Podle stavebního zákona to má v případě námitky podjatosti převzít jeden z úřadů, které se nacházejí územně nejblíž.

Vítězný návrh architektonické soutěže, který zpracoval MCA atelier s. r. o. pod vedením Ing. arch. Miroslava Cikána, ještě před úpravami na základě připomínek orgánů státní správy (především odboru dopravy MÚ).

Co si myslí podnikatelé

DAVID BĚLE, Knihkupectví Elim, Velkém nám.

Co si myslíte o plánovaném zklidnění dopravy v centru města?
Kladu si otázku, proč zklidňovat centrum, které má být ze zásady živé. Ptám se, co to bude znamenat, když tu nebude dost parkovišť a přijde sem méně lidí? Obávám se, že obchodníci budou mít čím dál větší problém se uživit, některé provozovny pravděpodobně odejdou, čímž se zmenší sortiment a nabídka, a tím bude dál ubývat důvodů, proč centrum vůbec navštívit. Když se tu pořádají kulturní a sportovní akce, tak centrum sice vypadá živé, ale pro obchodníka to neznamená nic, je to nula. Dlouhodobě je vyzkoušené, že tržby jdou dolů o desítky procent. Jen při poslední sportovní akci v sobotu dopoledne to bylo mínus padesát procent. Naše knihkupectví je tady od 90. let a vidíme, že tu postupně zanikají tradiční písecké firmy, mizí živé prodejny. Ti, co zůstávají, to mají čím dál tím těžší. A přitom odvádějí daně do rozpočtu města. Pokud odejdou tradiční firmy, bude těžké je nahradit. Nemůže přece být v každém druhém domě kavárna, večerka nebo nekvalitní oblečení. Navíc se často začínají vylidňovat horní patra domů, kanceláří je nadbytek a s byty je problém, protože život v centru není jednoduchý.

Jaký je váš názor na navrhované řešení centra města po posledních změnách?
Je tam jeden zásadní problém, že oproti původnímu návrhu dochází v podstatě k uzavření poloviny Velkého náměstí v ose od Masných krámů směrem na sever. Pro běžného občana, který tady bude chtít zaparkovat, tak ze současných cca 94 míst zbývá asi 42. Byl navrhován úbytek 30 % a dneska je to více než 50 %. Dochází vlastně k umrtvení poloviny náměstí, 40 míst je nedostačující. Z mého pohledu by bylo ideální zachovat v centru co největší počet parkovacích míst pro běžné občany, nastavit rychlejší obrátky a odpovídající platební politiku. První půlhodina nebo hodina za symbolickou částku a pak dražší, aby se tu auta točila. Podstatnou část míst ale zabírají rezidenti, kteří v centru bydlí.

Jaké možnosti mají rezidenti?
Parkování pro rezidenty vůbec není dořešené a nikoho to nezajímá. Existuje parkovací karta za 10 tisíc ročně, může si ji koupit rezident i podnikatel a parkovat s ní v centru. Ale parkovací karta není vázána na žádné konkrétní místo a nezaručí vám, že zaparkujete. Já jsem ji měl a zrušil jsem ji. Jako rezident hledáte parkování v širším okruhu, protože v centru běžně není místo. I parkoviště ve Svatotrojické ulici je od 10 hodin plné. Všechna parkoviště poblíž centra ráno obsadí lidé, kteří v centru pracují. Jako rezident tady pak nezaparkujete, kroužíte okolo a najedete spoustu kilometrů. Rezidenti nemusí parkovat přímo na náměstí, ale mělo by pro ně být vyhrazené parkování někde poblíž centra, například u parku, pošty, podél Komenského ulice. Tam byl měli mít možnost parkovat za nějakou rozumnou cenu.

Jak hodnotíte přístup radnice? Jedná s vámi?
Byl jsem na besedě s architektem Cikánem, kterou svolal Písecký svět, ale tam nikdo z radnice nepřišel. Druhé jednání svolala hospodářská komora, byli tam místostarostové a návrh tam představili, ale tu původní verzi. A pak už nic. Zahájení řízení zveřejnili podle zákona na vývěsce, ale s námi už nikdo nejednal. Proto jsem podal námitku k řešení parkování veřejnosti i rezidentů.

Co byste navrhoval?
Náměstí je zanedbané, povrchy, lavičky, koše je jednoznačně třeba vyměnit. V poměrně špatném stavu jsou i sítě. Umím si představit částečné omezení dopravy. Moje hlavní námitka byla, že nejprve by bylo třeba řešit parkování komplexně – rezidenční zóny, pro podnikatele i pro lidi, kteří zde mají trvalý pobyt. A samozřejmě dořešit nejdřív parkování u pošty, kde se hledá investor. Parkovací dům by byl dobrý, ale stejně plně nenahradí parkování v centru. Pokud se vyřeší tyhle problémy, může v centru ubýt 20 až 30 % parkovacích míst.

MAREK BÁRTA, Lékárna u sv. Anny, Velké nám.

Jaký je váš názor na plánovanou revitalizaci?
Naše lékárna je tady zhruba 180 let, naše rodina ji provozuje už pět generací. Náměstí nebylo nikdy zavřené, vždycky to tu žilo. Byl tu dopravní ruch a parkovalo se tady. Souhlasíme s tím, aby se náměstí oživilo, udělala se nová dlažba, lavičky, fontánka, prodloužily se chodníky. Ale podle současného projektu nám to tady dopravně úplně odřízli. Lidé ani netuší, že na náměstí neubyde třetina míst, ale polovina.

Pokračování na str.12

Projekt revitalizace centra města vyvolává stále emoce – kdo a jak rozhodne?

Pokračování ze str.11

Zatím nám to nikdo nevysvětlil, ale zřejmě bude zásobování jen do 10 hodin jako v pěší zóně a pak konec. Přitom dneska tady po celý den zastavují dodávky a řidiči běží někam do pěší zóny něco vyřídit. To už nepůjde a umře i pěší zóna. Na Havlíčkově náměstí jsme měli fungující řeznictví. Jakmile vznikla pěší zóna, museli jsme ho zavřít, protože lidé s těžkým masem nechtějí chodit. Celá ta myšlenka je špatně, my nejsme velkoměsto jako Praha. Ale radní si asi představují, že tady budeme všichni sedět v kavárnách a pít kafe.

Jak s vámi radnice o projektu jedná?
Nějaké schůzky se konaly, ale nikdo se s námi vůbec nebavil. Přišel pan architekt z Prahy a nakreslil projekt. Neprojednali s námi, jak to bude fungovat, aby se zajistilo alespoň elementární zásobování. Máme vjezd do dvora, moje rodina tady bydlí, ale nikdo nám nevysvětlil, jak tam budeme vjíždět. V tom projektu už je zakreslený každý detail, každá lavička, to už není návrh k diskusi. Radnice to dala v tichosti na vývěsku a nikdo z nás ji samozřejmě každý den nečte. Naštěstí jsme se o tom dozvěděli a podivili jsme se, že je to o nás bez nás. Podali jsme námitky.

Čeho se vaše námitky týkaly?
Náš dům je jeden z největších na náměstí a máme tady pět zdravotnických zařízení – zubní, dětská a gynekologická ordinace, čínská medicína, lékárna a zdravotnické zásobování, je tu zaměstnáno asi 30 lidí. Jezdí k nám pacienti, vozí nám léky i my rozvážíme léky, desetkrát denně nám někdo něco přiveze. Neprodáváme jen malé krabičky, ale i velké zdravotní pomůcky. A v téhle části náměstí je celá řada dalších ordinací. Představte si, že by v nemocnici řekli, že tam po 10. hodině nikdo nezajede. Říkají nám, že z Výstaviště se sem lidé hezky projdou. Ale k nám chodí i nemocní lidé o holích, kterým dělá i pár metrů potíže. Do centra by měly jezdit mikrobusy, aby si sem starší lidé mohli zajet. Na Výstavišti teď přibyde 30 parkovacích místo, to je chválihodné, ale tolik přibyde za tři měsíce v Písku aut, to situaci na náměstí nevyřeší. Parkovací dům zatím nevybudovali, jen sliby...

Platíte si jako firma parkovací místo?
Dřív jsme si jedno parkovací místo před lékárnou platili. Bylo to 10 tisíc, pak zvedli na 20 tisíc, pak na zhruba 40 tisíc. To už bylo neúnosné, tak jsme to zrušili. A pan Knot řekne, že podnikatelé si mohou zaplatit parkovací místo, ale nevyužívají to. Radní kážou vodu, ale sami pijí víno. Pro sebe si parkovací kapacitu před radnicí rozšiřují, ale nás totálně odepsali. Ale tam, kde pan radní vlastní nemovitost, se parkování zachovalo.

Jak omezení parkování ovlivňuje prosperitu?
Hrozí, že tu lidé přijdou o práci. Máme vyzkoušené, jak to funguje při akcích, které se na náměstí pořádají. Okamžitě můžeme polovinu personálu propustit, nikdo sem nechodí. Vždycky se dva dny předem zavře náměstí, pak se tam nic neděje, pak někdo postaví tribunu, zase se nic neděje, pak je akce. A celé ty tři čtyři dny de facto sponzorujeme, protože máme poloviční tržby. Když to bude zavřené pořád, bude to znamenat náš krach. Konkurence v lékárnách je obrovská, nemocnice si postavila lékárnu přímo před vchodem se třemi parkovacími místy. Do státního zdravotnictví se neustále pumpují peníze, my jsme nikdy neměli dotaci.

Jak by to podle vás mohlo dopadnout?
Lidé mi nosí různé články z novin. Například tady s titulkem „Vysočina: Náměstí je stavbou roku, v praxi nepoužitelné, stěžují si lidé v Počátkách“. Totéž v Jindřichově Hradci, kde zavřeli náměstí, ale zjistili, že tam nepřijdou domácí ani turisté a všichni krachovali, tak to museli znovu otevřít. Obávám se, že to tady dopadne stejně. Náměstí bude krásné, možná dostane architektonickou cenu, ale bude mrtvé. Silnice ať se ruší, až budeme létat vznášedly, zatím je potřebujeme. Byli bychom pro, aby se pod náměstím vybudovalo podzemní parkování, ale památkáři jsou proti. Zatím není odvaha na moderní řešení, ale auta jsou a neubydou.

Co si myslíte o tom, že o záměru bude rozhodovat radnice v Milevsku?
Nechápu, jak budeme dohadovat se stavebním úřadem v Milevsku.

VLADIMÍR LEŠEK
majitel nemovitosti s pronajímanými byty a provozovatel prodejny s počítači A-Com LP spol. s r. o., Velkém nám.

Jakou máte zkušenost s omezováním dopravy v centru města?
Jakmile je v centru omezená doprava, tak sem nikdo nejde pěšky nakupovat. Kdykoli je tady omezený pohyb nebo slavnosti, můžeme obchod zavřít. V tu chvíli jdou tržby do háje – stejný názor mají všichni v centru.

Jak s vámi písecká radnice jednala o připravovaných změnách v centru města?
Radnice s námi nejednala, pouze nám oznámila, jak to bude. Bylo nám víceméně předhazováno, že tady lidi chtějí kavárny, že jsme turistické město. Pan architekt Cikán nám sdělil, že nám všem dává možnost podnikat v oblasti kavárenství. Nedovedu si představit, že by po celé straně náměstí byly jen kavárny. Stačí projít padesát kroků průchodem a jste v krásném zeleném parku, kde jsou zahrádky s obsluhou jedna vedle druhé. Nerozumím ani tomu, proč se tu mají za těžké peníze vysazovat vzrostlé stromy, které se jinde kácí, třeba na výstavišti. Na besedách se pan architekt Cikán opíral pouze o naučené přednášky a knihy, které udávají trend. Vůbec návrh neřešil s obyvateli či podnikateli. Jak sám uvedl, vycházel ze statistických údajů a nepotřeboval projekt konzultovat s místními. Moje připomínky nebyly nikde ani zaznamenány.

Město se nesnažilo najít společné řešení?
Ze strany města žádná snaha nebyla. K mým námitkám mi bylo sděleno, že jsou scestné a že schválený projekt revitalizace je jediné správné řešení. Pan architekt Cikán si stojí za tím, že to udělal naprosto správně a že taková je budoucnost. Jako příklad uváděl Londýn a Brooklyn, což je podle mě neporovnatelné s Pískem. Ze zkušeností vím, že města, kde došlo uměle ke zklidnění mají „mrtvá“ centra – třeba Jindřichův Hradec, Tábor, Hradec Králové – a vedení měst se snaží zpětně navýšit dopravní obslužnost v centrech. To potvrzuje svým chováním i sám pan architekt Cikán, který ani jednou nevyužil parkoviště na Výstavišti a vždy přijel na jednání až na náměstí. Je to prostě tak, lidé potřebují auta k životu. Ostatně i zaměstnanci úřadu včetně vedení opakovaně využívají parkoviště s bezplatnými parkovacími kartami bez časového omezení.

Neměl jste už jinou možnost než podat ve správním řízení písemné námitky?
Město Písek zahájilo územní řízení naprosto v tichosti a kdyby si toho někdo z místních nevšiml, tak o tom ani nevíme. A v tu chvíli nebylo jiné cesty, než podat námitky. Pokud bychom námitky nepodali ve stanovené lhůtě, nebylo by k nim již přihlíženo. Já jsem své připomínky podal 30. května a do dnešního dne nemám žádné písemné vyjádření. Odvolávají se, že nám to řeknou na schůzce, ale odmítají odpovědět písemně.

Jaké námitky jste podal?
Například jsem poukázal na skutečnosti, že ze 36 dotčených orgánů státní správy (DOSS) bylo v řízení osloveno pouze devět, možná další tři souhrnně v těch devíti, ale kde jsou ostatní vyjádření? To podle mě neodpovídá zákonům. Dál jsem se ohradil proti tomu, že na Velkém náměstí chtějí budovat novou zeleň, zatímco na Alšově náměstí chtějí naopak zrušit trávu okolo morového sloupu a dát tam dlažbu. Upozornil jsem také, že bylo slíbeno nejprve postavit parkovací dům a navýšit jiné parkovací kapacity v blízkosti centra, a teprve potom snižovat parkovací místa na náměstí. Parkovací dům u pošty se nedaří postavit, sousední majitelé tam protestují. Na výstavišti už pokáceli krásné vzrostlé stromy a chtějí tam zrušit park ve prospěch parkování. Nechápu proč, když tam park slouží a jsou tam volnočasové aktivity. Vedení města se rozhodlo dát tam parkoviště, a naopak tady v komerční zóně se rozhodli parkování násilím zrušit. A je v tom ještě jeden problém. Podle současných zákonů se musí zachytávat srážková voda a nesmí se pouštět do řeky, proto už tady začal geologický průzkum. Pokud budou chtít na náměstí do země vkládat vsakovací nádoby, tak střízlivé odhady hovoří o cca dalších 40 až 50, možná až 70 milionech. Myslím, že by bylo lepší na náměstí urovnat dlažbu a nechat ho ve stávajícím stavu, peníze by se daly využít jinde smysluplněji. Podle mě je taková revitalizace naprostý nesmysl.

Jaká varianta by pro vás byla přijatelná?
Radnice v projektu snižuje parkovací místa pro veřejnost o 30 %, ale sobě je naopak navyšuje. Řekl jsem, že pokud tato navýšená místa pustí pro veřejnost a sníží si svoje parkovací místa také o 30 %, jsem ještě ochoten s nimi jednat. Jinak budu kategoricky proti za všech okolností. Je to nespravedlivé. Pokud chtějí omezovat, tak ať omezují i sobě. Navíc již minimálně dva roky, možná i více volám po úpravě parkovacích tarifů, které by pomohly k rychlému vyřízení toho, co potřebuji, a pak rychle odjedu. Můj návrh je prvních 30 minut zdarma, dalších 30 minut 50 Kč, každá další hodina 80 Kč. Vedení města říká, že o tom také uvažuje, ale až po revitalizaci – přitom přenastavení parkovacích automatů nemůže být tak složité! Navíc bych klidně vybíral parkovné i v sobotu odpoledne a v neděli, kdy je zatím parkování zdarma, přijde mi to jako diskriminace místních obyvatel, kteří sem v týdnu jezdí vyřizovat pracovní věci a turisté o víkendu zadarmo? Proč ? Ať platí také, nebo ať parkují zdarma na Výstavišti. Podle mě by bylo nejlepší řešení řídit provoz v centru úpravou parkovacích tarifů, opravit stávající povrchy a ponechat zeleň kolem morového sloupu. Myslím, že by to bylo za mnohem méně peněz a centrum by bylo i tak pěkné. Ušetřené peníze bych investoval do navýšení parkovacíh míst plošně po celém městě. Jinak pro mě je přijatelná varianta, která vznikne jako konsensus z jednání města a dotčených osob.

ALEŠ KOŠŤÁL
Lahůdky U Jůzků
Co si myslíte o plánované revitalizaci centra?
Já si myslím, že náměstí je v každém případě potřeba nějak opravit, protože je zanedbané. Nicméně dnes jsou lidé zvyklí dojet si na nákup autem a žije to tam, kde autem dojet mohou. Obávám se, že by výrazné omezení parkovacích ploch mohlo vést k tomu, že tu bude ubývat pracovních příležitostí, obchody se zavřou a město bude mrtvé. Samozřejmě, když člověk zainvestoval do obchodu, počítá s tím, že se mu peníze v horizontu let vrátí. Když sem lidé nepřijdou, obchod nepokvete. Radnice říká, že se má počet parkovacích míst snížit o třetinu, ale ve skutečnosti má na Velkém náměstí ubýt polovina parkovacích míst pro veřejnost a radnice si chce parkovací místa navýšit. Když můžou všichni chodit z Výstaviště, proč nemůžou chodit z Výstaviště i radní? Další zvláštní věc v tomhle projektu je, že se téměř vůbec nemyslí na rezidenční parkování. Lidé, kteří tady prokazatelně s rodinami léta bydlí, nemají ani teď možnost tady parkovat.

Nyní se na Velkém náměstí parkuje v podstatě všude. Foto v celém článku PS/Zdenka Jelenová

Jak byste parkování řešil?
Netrvám na tom, že musím mít parkovací místo na náměstí, rád se ho vzdám ve prospěch svých zákazníků, ale potřebuji parkovat v dosahu. A jestliže mi někdo řekne, že rezidenční stání mám na Výstavišti u Elimu, tak to už mi přijde dost daleko, abych odtud táhnul nákup na náměstí. Jako člověka, který na náměstí podniká i žije, mě také zajímá, jak budou etapy revitalizace probíhat. Podle našeho názoru by se měla nejdřív zajistit nová parkovací místa, například postavit parkovací dům u pošty, a pak můžu tady parkování ubírat. Měl by se také změnit systém a zrychlit otáčky parkování.

V létě provozujete zahrádku, počítá se s ní?
Zahrádka by měla zůstat, ale městský architekt by si přál, aby byla bez podlahy a plotu. Neumím si to představit, protože pod podlahou je velká konstrukce, která drží markýzy. Řekli mi, že by se zahrádka měla zmenšit a přesunout blíž ke kontejnerům. Pro mě je ale hlavní obchod. To, že tady mám zahrádku od půlky června do září, je fajn, ale důležitý je pro mne lahůdkářský obchod. Když jsou tady akce a zavřou půlku náměstí, zákazníci sem nemůžou dojet a kšefty jsou minimální.

Co si myslíte o tom, že na základě podané námitky podjatosti budou o revitalizaci rozhodovat v Milevsku?
To, co se řeší v Písku, by se mělo rozhodovat v Písku, a ne aby o tom rozhodovali radní v Milevsku!

Kdo a kdy bude rozhodovat?

Z Městského úřadu Milevsko se pro Písecký svět k aktuální situaci vyjádřil **vedoucí Odboru regionálního rozvoje Ing. Petr Švára:** *„Jednání bylo přiděleno panu Bolkovi. Další postup bude podle zákona. U žádného správního řízení nelze předem stanovit harmonogram, protože nikdo nemůže tušit, co a jak v řízení proběhne. Dosud jsme ani neobdrželi doklad o tom, že rozhodnutí o přidělení na náš úřad je pravomocné.“*

Jak nám sdělil vedoucí stejného odboru v Písku, **Ing. Václav Filip**, doklad o nabytí právní moci rozhodnutí doposud neobdrželi ani v Písku: *„Písecký stavební úřad může předat dokumentaci pro územní řízení stavby, k vedení správního řízení, až po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí KÚ Jihočeského kraje. Do doby nabytí právní moci Stavební úřad Milevsko nemůže v této věci cokoliv konat.“* Řízení ve věci podjatosti správního řízení je podle něj vedeno na základě námitky podané v rámci řízení, o které je rozhodováno s ohledem na současné soudní rozsudky. *„Právní názor soudců se obvykle časem mění. Například na povolení investiční akce rekonstrukce lokality Bakaláře námitka tohoto typu nebyla podána. Jak bude rozhodováno krajským úřadem v dalších obdobných záležitostech, nelze předjímat. Povolování podobných staveb v různých lokalitách nelze považovat za totožné a předpokládat, že rozhodnutí musí být vždy obdobné,“* vysvětlil Václav Filip.

Zatím se tedy čeká, zda rozhodnutí o tom, že podoba píseckého historického centra se bude řešit v Milevsku, vejde v platnost.

A co tomu říkají radní Písku?

„My jsme se proti rozhodnutí krajského úřadu neodvolávali, takže předpokládám, že to tak bude,“ odpověděl místostarosta (a zároveň 1. náměstek jihočeské hejtmanky) Josef Knot a dodal: *„Zcela absurdní je, že odbor, který vydal na krajském úřadě toto rozhodnutí, je na kraji v mé gesci – není tedy taky podjatý? Tímto způsobem pak můžete podávat námitky podjatosti donekonečna…“*

Svůj názor přidal místostarosta Jiří Hořánek: *„Nesmíte hledat logiku tam, kde není, to je podle mne prostě chyba ve správním řádu, která umožňuje, aby se podobné námitky využívaly jako obstrukce, v podstatě to jedině prodlouží a zdraží celý proces rozhodování veřejné správy, ale ti lidé z toho mají radost.“* Ani starostka města Eva Vanžurová rozhodnutí příliš nerozumí: *„Osobně nechápu, jak mohou být radní města podjatí při rozhodování o městě, jehož občané je zvolili, pak tedy, když to domyslím do absurdna, bychom rovnou paušálně mohli rozhodovat my o milevských záležitostech, oni o strakonických a podobně.“*

Pokud chcete přispět do debaty o podobě píseckého centra a o tom, kdo a jak by měl rozhodovat, napište nám: *redakce@piseckysvet.cz.*

MAGDALENA MYSLIVCOVÁ
a ZDENKA JELENOVÁ

Biofarma OLEŠNÁ: Pěstováno bez chemie

Každý pátek od časného rána se na píseckém tržišti u děkanského kostela shlukují zákazníci u stánku přetékajícího pestrobarevnou čerstvou zeleninou. Usměvavá paní Černá z biofarmy Olešná prohodí s každým pár milých slov. Většinu zákazníků už zná, protože se věrně vracejí.

Spolu s kolegy zeleninu vlastnoručně vypěstovala a za ranního kuropění natrhala, aby byla do prodeje co nejčerstvější. A na výsledku je to znát. Čerstvě utržená zelenina, vypěstovaná bez chemie, zato s láskou, nejen krásně vypadá, ale i výborně chutná. Neodolali jsme a zajeli se na biofarmu v Olešné podívat. Pohled do fóliovníků plných nejrůznějších vitamínových dobrot stojí za to. Vedoucí Lenka Křížová s kolegyní Marií Černou nám přiblížily, co takové ekologické farmaření obnáší.

Vaše farma leží na krásném místě uprostřed lesů. Co tu bylo původně?
Původně byla v areálu lesní školka a zahrada, nejprve ji provozovaly Lesy ČR a později čtyři roky soukromá firma Školka Forest s. r. o. Ta ale skončila v insolvenci a areál koupil náš Investiční fond RSJ. Naše společnost Rustera s.r.o. vznikla se záměrem pěstovat tady v Olešné bio zeleninu.

Jak je farma velká a kam dodáváte?
V roce 2015 jsme začínali s produkcí v původních čtyřech fóliovnících a postupně dostavovali další. V současnosti už máme k dispozici necelý hektar krytých ploch v sedmnácti fóliovnících i další venkovní plochy. K zalévání využíváme vlastní rybník, díky němu jsme bez problémů přežili i letošní suché léto. Máme pouze pět zaměstnanců, v sezóně zaměstnáváme brigádníky. Naším cílem je produkovat tady v našich českých podmínkách

dobrou zeleninu v bio kvalitě a distribuovat ji přímo v tomto regionu i do Prahy.

Jaké druhy zeleniny pěstujete?
Vzhledem k tomu, že máme převážně kryté plochy, produkujeme nejvíce plodovou zeleninu – okurky, rajčata, papriky, ale také saláty, ředkvičky, kedlubny, lilky, špenát, rukolu, polníček, pekingské zelí a další. Jen rajčat máme letos patnáct druhů – červená, černá, žlutá v mnoha odrůdách, dvanáct druhů paprik. Novinkou je například červená, žlutá a oranžová kapie. Stále zkoušíme nové odrůdy, Zjišťujeme, jak rostou, chutnají a jestli je o ně zájem. Náš sortiment stavíme na plodové zelenině a další druhy jsou spíše doplněk, abychom při prodeji pokryli poptávku. V nabídce máme i polní zeleninu, která pochází z naší druhé firmy sídlící u Poděbrad.

Je o bio zeleninu zájem?
Docela se nám daří, letos se to hodně rozjelo. Zájem spotřebitelů o bio zeleninu roste, zákazníci ji začínají vyžadovat. Povědomí o naší farmě se zvětšuje. Pořád je ale mezi námi a koncovým spotřebitelem ve větších městech distributor a ten si často přirazí velkou marži. Největší část naší produkce směřuje do velkoobchodů v Praze, a odtud do restaurací, on-line prodeje i kamenných obchodů. My nejsme schopni naše produkty rozvážet do domácností a na cestě od nás k zákazníkovi se může cena až zdvojnásobit. Bohužel zákazník se často rozhoduje podle ceny.

Jaká je konkurence na trhu? Existují dotace?
Mezi českými bio producenty velká konkurence není, jsou tu jen malé farmy, které většinu zeleniny rozprodají ve svém okolí. Ale konkurence sem přichází z Polska, Itálie, Rakouska a Německa. Z obřích farem sem jezdí kamiony nacpané bio zeleninou. Jejich cenám nikdy nemůžeme konkurovat. Všichni říkají, že by se měla podporovat domácí produkce, konzumovat místní potraviny, ale pak to vždycky narazí na cenu. Dotace nečerpáme, protože jsme tak malá farma, že se to nevyplatí. Mohli bychom čerpat investiční dotace, ale zatím jsme vše vybudovali z vlastních zdrojů.

Dá se zelenina vypěstovat bez chemie? Čím rostliny hnojíte a jak se bráníte proti škůdcům?
Samozřejmě. Vyrábíme si vlastní kompost, to je naše největší výhoda. Využíváme vlastní zbytky rostlin a zeleniny, přebytky, plevele, dřevní štěpku, listí atd. Navázali jsme také spolupráci s bio farmou pana Kojetína ve Struhách a budeme si od nich brát hnůj, abychom si náš kompost ještě více vylepšili. Pro ochranu rostlin proti škůdcům jsou povoleny postřiky na bázi přírodních rostlinných olejů, na plíseň se používá měď, využíváme také parazitické vosičky a hlístice. Výhledově bychom si chtěli vyrábět také výluhy z vlastního kompostu, kterými se přihnojuje během sezóny na list. Musíme vědět, co která zelenina potřebuje a vyladit to.

Občas se objevuje názor, že bio je podvod. Jsou vaše produkty pod kontrolou?
Ano, hlídá nás inspekční a certifikační společnost KEZ o.p.s. Pravidelně u nás kontrolují, jaké přípravky používáme, sledují evidenci, odebírají vzorky zeleniny. My bychom ale sami nejedli chemicky ošetřenou zeleninu. Vůbec nepřipadá v úvahu, že bychom tam něco přidali.

Jaké máte plány do budoucna?
Přemýšlíme o dalším rozšiřování, ale už tady nemáme moc prostoru, jsme omezeni lesem. Chceme především naši produkci udržet a dál ji zkvalitňovat. Sortiment budeme zřejmě trochu přizpůsobovat tomu, že se mezi našimi zákazníky objevily luxusní pražské restaurace, které mají specifické požadavky na odrůdy.

Vlastníma rukama pěstujete zeleninu a pak s ní objíždíte trhy. Je práce na farmě náročná?
Tahle práce musí člověka bavit a mě baví pěstování i prodej. Pracuji tady v Olešné už devět let, ale od malička jsem pěstovala zeleninu a kytky. Zelenina je trochu náročnější na pěstování, expedici i prodej. Ráno sklízíme už od pěti hodin, aby byla zelenina čerstvá. Jsem vyučená prodavačka a mám radost, že můžu prodávat naši zeleninu.

Co se děje na farmě mimo hlavní sezónu?
Teď na podzim postupně sklidíme všechnu zeleninu. V zimě budeme fóliovníky čistit a připravovat půdu na novou sezónu. Od února už začínáme vysévat semena ve vytápěném fóliovníku, v březnu už míváme saláty, záleží na počasí.

Kde si mohou vaši zeleninu lidé koupit?
Jezdíme se zeleninou na tři trhy – čtvrtek Milevsko, pátek Písek, jednou za čtrnáct dní Strakonice. Navíc máme každý čtvrtek od 14 do 17 hodin přímo tady v areálu otevřenou vlastní prodejnu, je v provozu od jara do podzimu. Pro zeleninu si k nám jezdí celá řada prodejců z jižních Čech, v Písku ji prodává obchod Moje Lhota.

Partnerem série rozhovorů s jihočeskými farmáři je Moje Lhota, písecký farmářský obchod, který podporuje prodej lokálních produktů v našem regionu. Zeleninu z Biofarmy Olešná najdete v obchodě Moje Lhota (Žižkova třída 10) nebo na internetu: www.mojelhota.cz.

MAGDALENA MYSLIVCOVÁ

Tereza DOBIÁŠOVÁ: Proč opouštím Sladovnu

Kulturní manažerka, režisérka, dramaturgyně a autorka, tvůrčí osobnost s rozhledem daleko za hranice domoviny. Tereza Dobiášová po pěti náročných a současně nadmíru úspěšných letech ve funkci ředitelky písecké Sladovny v polovině září překvapila veřejnost svou rezignací.

V pořadí už pátá v křesle ředitele této instituce jako jediná dokázala naplnit ambiciózní vizi centra ilustrace a dětského muzea evropského významu, které staví na vzdělávání cestou kreativity. Dokázala vymyslet, zrealizovat, nebo pro Písek získat dlouhou řadu originálních a dětmi milovaných interaktivních výstav a zaplnit prostory působivé historické stavby radostí ze hry, tvoření a zábavného učení.

Její přístup byl pro Písek novým fenoménem. Pro spolupráci pravidelně angažovala významné české i zahraniční tvůrce, díky skvělé znalosti jazyků a osobnímu nasazení navázala osobní kontakty s celou řadou dětských muzeí a institucí po celé Evropě a otevřela jim brány jihočeského maloměsta. Jen stěží v regionu najdeme ředitele, který by neváhal pravidelně ubytovat kolegy ze zahraničí i na celé týdny ve svém třípokojovém bytě. Ptáte se proč? Jednak aby Sladovna ušetřila náklady za ubytování, ale také pro lepší poznání v zájmu společné práce na výstavách.

Sladovna se během posledních let proměnila v jednu z hlavních turistických atraktivit Písku, ale konečně se také etablovala jako oblíbený kulturní stánek Písečáků. Směřují do ní děti, rodiče, dědečkové a babičky, učitelé i umělci. Stala se živým místem mezigeneračního prožívání kultury – výtvarného umění, divadla, hudby, literatury, vzdělávání. Během dvou měsíců letošních prázdnin navštívilo Sladovnu rekordních 23,5 tisíce návštěvníků, dvanáctkrát víc než v roce 2012, kdy ředitelka nastupovala do své funkce. Celoroční návštěvnost se za tu dobu zpětinásobila na současných 50 tisíc. A právě na vrcholu úspěchu, kdy už je Sladovna známá po celé republice i v zahraničí, má jasnou koncepci a směr, se Tereza Dobiášová rozhodla na funkci ředitelky rezignovat a vyslyšet volání svého srdce po větší svobodě a nových výzvách.

Co vás přimělo k tak zásadnímu rozhodnutí?
To rozhodnutí ve mně zrálo dlouho. Nemůžu říct, že by hlavní roli hrál nějaký konflikt nebo něco nevyřešeného. Spíš se sečetla řada věcí, jak ohledně situace ve městě, tak mých osobních záležitostí, které k tomu dlouho zrály. Teď dotahuji do konce velké projekty, které jsem začala, a vím, že je z hlediska organizace velmi dobrý čas odejít. Sladovna je personálně i ekonomicky stabilizovaná, má vysokou návštěvnost. Věci, které se dlouho odkládaly, jsou dokončené. Proběhl hloubkový audit, hospodaření je zevrubně prověřené. Proto si myslím, že nejlepší čas odejít, je právě teď. Prostě můj čas nazrál. Myslím si, že jsem Sladovně dala vše, co jsem jí dát měla.

Ve Sladovně jste strávila více než pět let života. S čím jste do pozice ředitelky šla a jak to vidíte s odstupem času?
Když se dívám zpátky, zrealizovala jsem postupně všechno, co jsem při výběrovém řízení slíbila. Ale současně už dnes vím, že jsem tehdy přicházela velmi naivní. Vůbec jsem nevěděla, do čeho jdu. Postupně jsem se hodně naučila, prošla jsem mnoha krizemi, několikrát mi spadly růžové klapky z očí. Ale neřekla bych, že odcházím trpká nebo znechucená, to vůbec ne. Jsem vlastně za těch pět let, která jsem tu prožila, strašně ráda. Z toho důvodu také není úplně jednoduché odejít. Ale vnitřně jsem přesvědčená, že teď je ten nejlepší čas. Přišla jsem sem s vizí a tu jsem naplnila. V hlavě už se mi honí myšlenky na jiné projekty, a i když ještě nejsou hmatatelné, je to pro mě to znamení, že je třeba jít dál. Sama sebe už cítím někde jinde. Mám velkou potřebu nezávislosti a tvůrčí práce a vždycky jsem měla. Jsem prostě taková. Tahle pozice je hodně spojená s prací s lidmi a já mám teď naopak potřebu se stáhnout dovnitř, nechat v sobě některé myšlenky a projekty dozrát.

Co vám zkušenost ředitelování Sladovny dala?
V Písku jsem se naučila řadu věcí, nicméně ty lekce už končí a není tady moc, co bych se učila dál. Už umím řídit organizaci i tým lidí. Vím, jak mám jednat s politiky, když jsou mi sympatičtí a když mi nejsou sympatičtí, když jsem sympatická já jim a naopak, jak zacházet s různými situacemi. Proto je čas začít se učit zase něco jiného.

Jaká byla spolupráce s městem Písek coby zřizovatelem Sladovny?
Já myslím, že tady byl problém už od začátku existence Sladovny. Když město tu organizaci zřizovalo, moc nevědělo, co zřizuje. Koncepce Sladovny byla na začátku po ideové stránce dobrá, nosná, nicméně úplně chyběla ekonomická, provozní koncepce a vedení města si neumělo představit, co to znamená v reálu. Sladovna jako galerie bez sbírkového fondu, v pozici, kdy je vedle Prácheňské muzeum, coby regionální instituce, je už svou velikostí předznamenána hrát roli na národní scéně nebo i v evropském měřítku. Tohle tady nikdo nebyl schopen dohlédnout. To znamená, že nebyly správně nastaveny základní mechanismy. Na radnici nevěděli, jak to mají řídit, co nebo kdo je potřeba. Takže jsem většinu času ve své funkci musela u zřizovatele bojovat za to, co on sám zřídil. Bojovat za existenci Sladovny i její náplň, která vlastně byla dávno přede mnou daná. Mám pocit, že dnes se to snad už konečně podařilo, že už na radnici rozumí tomu, čím Sladovna vlastně je. Nicméně lidsky tohle pro mě byla velmi nekomfortní pozice, často velmi bolestná. Navíc, jsem žena, bylo pro mě nepříjemné neustále bojovat.

Dalo by se očekávat, že město bude svou organizaci maximálně podporovat, aby se úspěšně rozvíjela a prosperovala, nikoli jí klást překážky v práci, jak jsme to viděli v poslední době...
Myslím si, že to souvisí i s tím, jak je tohle město – pro takovou instituci – malé. Tady je schopnost dohlédnout souvislosti dál relativně malá. Pokud se podíváme na to, kdo tady reálně rozhoduje o kulturní politice a jaké má předpoklady o tom rozhodovat dobře, tak tady prostě nejsou kulturní manažeři, kteří by měli profesní zázemí a schopnost dohlédnout dál. Z tohohle hlediska je logické, že jsem měla problematickou pozici.

S jakým pocitem budete odcházet?
To je složitá otázka. Podat rezignaci a postavit se lidem, kterých se to týká, pro mě bylo velmi složité a bolestné. V tuhle chvíli už se mi ulevuje. Už nemusím bojovat, to bylo pro mě velmi náročné. Od začátku ve Sladovně jsem věděla, že pokud do toho nedám veškerou svou sílu, tak se to nepodaří. Musíte tomu stoprocentně věřit a potřebujete dostávat podporu. Samozřejmě po nějaké době začnou síly docházet, to je přirozený vývoj.

Vaši práci ve Sladovně završí výstavy, které otevřete na podzim. Které to budou?
To nejdůležitější je, že konečně otevíráme „Hnízdo ilustrace“. Je to nová expozice dětské ilustrace, tedy to, s čím byla Sladovna založena. Budeme také zahajovat projekt, který je na hranici divadla a expozice. Připravili jsme ho s italským divadlem podle předlohy Bratrů Lví srdce. V říjnu také hostíme prestižní mezinárodní konferenci asociace dětských muzeí Hands On! V listopadu otevřeme další Kreativní laboratoř.

Dokončení na str.16

Tereza DOBIÁŠOVÁ:
Proč opouštím Sladovnu

Dokončení ze str.15

Co Sladovnu čeká dál, pokud s koncem roku odejdete?
Samozřejmě je už připravený dramaturgický plán a rozpočet na příští rok. Celkový rozpočet činí 14 milionů, z toho příspěvek města Písek přibližně devět milionů. Dramaturgie je o něco jednodušší, než bývala, protože stálé výstavy Mraveniště a Hnízdo ilustrace budou hotové. Bude pokračovat i tvůrčí laboratoř, která bude mít během roku čtyři bloky. Ve vysokých trámech se v příštím roce vystřídají čtyři interaktivní expozice – Děti lví srdce, slovenská expozice Hrdinové všedního dne, o letní výstavě jednáme s bratry Formany a na podzim připravujeme autorský projekt o včelách. Tyto projekty jsou připravené a ve své rezignaci jsem nabídla, že mohu zůstat v roli dramaturga nebo kurátora na zkrácený úvazek ještě půl roku nebo rok, jak bude potřeba.

Návštěvnost Sladovny roste, vybojovala si své pevné místo v rámci celé republiky?
Ano, do Sladovny přijíždějí návštěvníci z čím dál větší vzdálenosti, mimopísečtí dokonce převažují, cca ze dvou třetin. Když jsem do Písku přišla, hodně lidí se vůči Sladovně negativně vymezovalo, teď už to tak není. Mám pocit, že ji přijali i Písečtí a mám z toho radost. Na profesionální úrovni už stabilně fungujeme jako značka kvality v práci s dětmi v galerijním prostředí i jako inspirátor pro další muzea a města. Mnozí se k nám jezdí přiučit a na české scéně už máme silnou pozici. Na toto téma teď pořádáme i mezinárodní konferenci. Mám také radost, že se teď Sladovna opravdu stává centrem ilustrace, což nikdy dříve nebyla. Znamená to, že je institucí, se kterou spolupracují nakladatelé a ilustrátoři. Dnes už máme vazby s většinou dětských nakladatelství a tvůrců, umíme jim v mnohém vyjít vstříc, rozumíme jejich práci, jejich potřebám, možnostem. A i oni si většinou váží spolupráce s námi.

Zpracovala jste koncepci dlouhodobého rozvoje Sladovny a využití dosud prázdných prostor. Jak vidíte její budoucnost po vašem odchodu?
Připravila jsem koncepci a zaaretovala jsem programovou skladbu, která je úspěšná a je reálné v ní takto pokračovat. Myslím si, že by Sladovna měla pokračovat v rozvoji podle koncepce, ale obávám se, že po stránce investic bude rozvoj Sladovny zastaven, ačkoli je to jedna z priorit strategického plánu města Písek. Nedávno město rozhodlo o velkých investicích v příštích letech a Sladovna mezi nimi není. Vypadá to, že minimálně pět až sedm let nebude vůle investovat jinam, než do naplánovaných investic. V takovém případě bude dokončení rekonstrukce Sladovny stát, zřejmě nebude možné ani čerpat nějaké významnější evropské dotace. Pak půjde o to, co vydrží nové vedení, a jestli bude schopné vytáhnout karty, najít řešení, které já už nevidím. Vím, že já už nemám vůli a myslím, že ani sílu, tohle držet na svých ramennou. Prosperitu Sladovny drží výstavní projekty, což je obrovsky náročné na lidské zdroje. Kreativita vždy funguje v určitých cyklech, nemůžete neustále sršet a chrlit nové věci. V takovém okamžiku je organizace vždy ohrožená. Proto jsem navrhovala, aby dole ve Sladovně vznikla restaurace a minipivovar. Zbývající prázdnou část budovy by mohly naplnit multifunkční sály vhodné pro pronájmy a komerční aktivity. Provozní náklady je možné snížit energeticky úspornými technologiemi. Ta budova potřebuje stabilní ziskové provozy, aby byla dlouhodobě udržitelná. Pokud investice v této sféře nebudou možné, domnívám se, že to znamená pro Sladovnu reálné ohrožení. A myslím si, že není zanedbatelné.

MAGDALENA MYSLIVCOVÁ

Týden knihoven 2017
v Městské knihovně Písek

Na první říjnový týden vyhlásil i letos Svaz knihovníků a informačních pracovníků již celostátní akci Týden knihoven. Pozornost bude věnována především práci knihoven s dětmi a jejich rodinami – tomu odpovídá i motto: *„Čteme s mámou, čteme s tátou, čteme s knihovnou“.*

V pondělí 2. října zahájí Týden knihoven 2017 první běh již druhého ročníku **počítačového kursu pro úplné začátečníky.** Zájemci se mohou naučit naprosté základy práce na počítači a základní orientaci na internetu. Kurz je tvořen celkem 10 vyučovacími hodinami uspořádanými do pět lekcí, které probíhají v týdenním intervalu, kapacita je pět účastníků. Vyučujícím je opět Mgr. Petr Bruncvík, který v knihovně pracuje jako lektor-dobrovolník. Na tento kurz nepřímo navazuje nově otevřený **Počítačový kurz pro pokročilé**, jehož tématem jsou Google nástroje a využití sociálních sítí v praxi. Tento kurz má obdobnou strukturu, lektorem bude Bc. Petr Pavelka. Úvodní hodina začíná **v úterý 3. října v 17.30.**

Na úterý máme rovněž přichystanou **přednášku Martina Hilského,** který bude od 17 hodin pro písecké čtenáře přednášet na téma **Geneze zla aneb aneb Shakespearovi padouši.** Zajímavé téma a erudovaný výklad profesora Hilského je jedním z možných pozvání a návratů do světa literatury v přicházejících chladných podzimních a zimních měsících.

Ve středu se v knihovně bude **promítat dokumentární film** o problematice **ekologického farmaření** a uchování diverzity druhů pěstovaných plodin. Film Ohrožená semínka je rovněž výzvou pro písecké pěstitele k doplnění a využívání naší semínkovny v oddělení naučné literatury, kde naleznete nejen semínka nejrůznější zeleniny i květin, ale i informace, jak semínkovna funguje.

Ve čtvrtek odpoledne se v klubovně knihovny koná úvodní prezentace **cyklu seminářů** s besedou **Bc. Michaely Linhové** se zájemci **o bezodpadové hospodaření.** Můžete se dozvědět, jak minimalizovat množství produkovaného odpadu domácnosti – jak začít, na co si dát pozor a jaké výhody a úskalí to přináší do života. V říjnu je na programu téma **Šetrné nakupování,** v listopadu bude následovat téma **Drogerie a kosmetika** a v prosinci **Vánoce bez odpadu.**

Páteční odpoledne je věnováno mladým, neboť od 15 hodin knihovna zahájí provoz **T–zóny, prostoru pro mladé**, ve kterém kromě připravovaného programu budou mít mladí lidé možnost sejít se s kamarády a známými nebo si třeba zahrát stolní a karetní hry. Program T–zóny otevře minikurz **Vše, co potřebujete vědět o základech youtuberingu**, který povede Bc. Petr Pavelka.

V listopadu se návštěvníci T–zóny mohou těšit na seminář **Kdo jsem – sebepoznání jako dobrodružství** pod vedením psycholožky Mgr. Kláry Hamanaka. T–zóna také nabídne návštěvníkům řadu informací o možnostech, které jim nabízí náš region. K tomuto účelu bude sloužit zejména nově zřízený Informační bod mládeže, ve zkušebním provozu každý pátek od 15 do 20 hodin.

Po celou sobotu **„Máme otevřeno!“** – v rámci festivalu mezigeneračního dialogu **Očima generací** návštěvníkům ukážeme, že písecká knihovna je skutečně otevřená všem a má každému co nabídnout. Téma festivalu je tentokrát **Vylez ze své ulity**. Dobrovolnický tým knihovny má přichystané workshopy pro malé i velké, na kterých si každý zájemce může vyrobit něco na památku domů a zároveň přispět do společného díla, které zůstane vystavené v knihovně – bude se jednat o 3D obraz typické jihočeské krajinky, včetně čápů. Od 15 hodin se děti i dospělí mohou těšit na **divadelní představení** loutkové adaptace staré židovské legendy **Golem** v provedení souboru Damúza z Prahy. Během odpoledne budou na dětském oddělení k vyzkoušení tradiční i méně tradiční karetní a stolní hry firmy Piatnik. Na závěr celého dne se po chodbách knihovny rozezní tóny klasických i moderních francouzských šansonů, které na rozloučenou zahraje spřízněná domácí hudební skupina French Touch.

Věříme, že náš program zaujme další a další spokojené uživatele a čtenáře naší knihovny.

MILENA HALÁMKOVÁ

Přijďte na maraton!
Ten, kdo běhá, nezlobí

V neděli 1. října ovládnou břehy Otavy běžci na dlouhých tratích. Písek bude hostit už 4. ročník Královského maratonu, který se z větší části běží po lesních stezkách a podél řeky. Zaběhat si mohou i děti a jejich rodiče. Jako místo startu, cíle a zázemí letos poslouží písecký atletický stadion. Ptáme se hlavní pořadatelky Jaroslavy Králové:

- **Jaký bude letošní ročník, jsou nějaké změny?**

Letos nestartujeme od Kamenného mostu, ale z atletického okruhu města Písek. Parkoviště u Kamenného mostu se momentálně rekonstruuje, a proto jsme museli start i cíl přemístit. Je to možné především díky atletickému oddílu, panu Šejblovi a panu Putschöglovi, kteří nás od začátku podporují. Bude zde skvělé zázemí pro sportovce, ale i pro diváky – krytá tribuna, šatny, sprchy, WC, prostě vše pod jednou střechou.

- **Kolik očekáváte účastníků?**

Očekáváme kolem 300 účastníků. Diváci mohou fandit přímo na atletickém stadionu, ale i podél celé trati, která vede už od atletického sportoviště podél řeky. Jsem nadšená, že letos poběží mnohem více dětí. Například celá třída 3.A ze ZŠ TGM se chystá vyzvat rodiče na závod na okruhu. Připojí se také zaměstnanci firmy Faurecia a určitě i další děti. To je věc, která mě nabíjí. Mám velkou radost, že k běhu přivedeme děti, protože ten, kdo běhá, nezlobí:-). A platí to i pro dospělé:-).

- **Jak se daří vše zajistit organizačně a finančně?**

Jsme velmi rádi, že nás i nadále podporují jak město Písek, tak řada sponzorů. Díky nim můžeme zajistit hladký průběh závodu, profesionální časomíru, moderátora, ozvučení, uzávěrku apod. Spojili jsme se také s nadací Mamma help a díky tomu se Královský maraton zařadil mezi závody, kdy se budeme snažit alespoň malou částkou přispět na chod této nadace.

- **Co je Královský maraton pro vás osobně?**

Organizaci závodu jsem už chtěla několikrát vzdát, ale prostě to nejde. Když vidím běžce, kteří se na závod připravují, i partnery akce, kteří nás podporují, tak mi to prostě nedá a zase zmobilizuji celou rodinu, kamarády a známé, dobrovolné hasiče a požádám je o pomoc. Bez nich by to nešlo. A pak krůček po krůčku dáváme dohromady organizaci tak, aby si ten den všichni užili. Kdyby nám chtěl někdo z veřejnosti pomoci v den závodu na trati, rádi ještě přijmeme několik dobrovolníků. A pokud jde o mě osobně, stále sním o tom, že i já jednou Královský maraton uběhnu :-).

INZERCE

PETICE: Málo voličů v Purkraticích znamená nezájem vedení města

Vážení spoluobčané, obracíme se na vás s prosbou o pomoc. Naše situace téměř nikoho ze zastupitelů nezajímá. Setkáváme se s arogancí, bagatelizací problémů a zesměšňováním. Jedná se o dlouhodobě neřešenou situaci v Písku–Purkraticích, o které bylo v poslední době napsáno hodně. Nejde již ale jen o problém nepořádku, černých skládek a bezpečnosti. Jedná se už o samotnou podstatu práva na „normální“ život a příznivé životní prostředí.

Ubytovna pro nepřizpůsobivé a Romy, ubytovna pro agenturní dělníky BaK – tuto zátěž nesou občané Purkratic již patnáct let. Pro ty, co podobnou situaci nezažili, je těžko popsatelná. Nemáme vodovod (ten byl městem zaveden pouze do ubytovny Naděje pro nepřizpůsobivé), nemáme kanalizaci, nemáme přístupové komunikace.

Nyní přibyl problém největší: Prodej pozemků na rozsáhlém území přímo za domy v Purkraticích. Možná máte pocit, že to nevadí, že je to daleko. Tento zásah se ale může týkat i vás. Nově schválená zóna leží necelé tři kilometry od Velkého náměstí. V těsné blízkosti plánované průmyslové zástavby je soustava rybníků s hnízdišti vodních ptáků, a to i mnoha chráněných druhů. Byla tam již např. povolena myčka aut... Navíc se jedná o další zabírání orné půdy, luk a pokračující devastaci životního prostředí v těsné blízkosti obytných domů. S tím rozhodně nesouhlasíme, ani nechceme žít vedle montoven, odstavného parkoviště pro kamiony atd. Problémy nám přináší již stávající průmyslová zástavba.

Navíc – v Písku, jak již bylo řečeno, je nezaměstnanost 2 % – kým budou obsazena místa v nových montovnách? Rizika spojená s dalším přílivem agenturních dělníků nejsou údajná, jsou naprosto konkrétní. Lidé, kteří žijí v blízkosti ubytoven, o tom vědí své, my už své neblahé zkušenosti máme. A jak řekl místostarosta Hořánek – ubytování (zřejmě ani chování) těchto lidí město řešit nemusí – zájem je jen o peníze do vyčerpaného rozpočtu.

Firmy mají úlevy, výhody, nakupují zde pozemky pro své montovny za směšné částky, tj. po „navýšení“ za 300 Kč/m² Soukromé osobě byl v místě (pro město bezcenný) kousek pozemku prodán za 750 Kč/m²! Tato situace s rychlým prodejem je zřejmě mj. důsledkem nevhodných investic vedení města do velmi rozporuplných a nákladných projektů.

Jsme postiženi špatnými a nekompetentními rozhodnutími vedení města (i z předchozích období). Očividně je těžké přiznat chybu či nést důsledky. Mnozí zastupitelé jsou ve svých funkcích už „nějaký ten pátek“, a zřejmě chtějí zůstat i nadále. Volby se blíží – a revidovat či napravit předchozí jednání, které bylo jednoznačně v neprospěch místních občanů, se nehodí.

Dovolujeme si vás tímto požádat o podporu, jsme sami a je nás málo. Sestavili jsme petici, kde je vyjádřen nesouhlas s rozšiřováním průmyslové zóny a prodejem městských pozemků. Žádáme o změnu územního plánu. Doufáme, že nám pomůžete, že nebudete lhostejní. ***Petici můžete podepsat v prodejně školních potřeb (a papírnictví) na rohu Husova náměstí a Čapkovy ulice, nebo v kavárně u „U Kloudů“ v Nerudově ulici v Písku.*** *Děkujeme.*

Pracující, daně platící, obyvatelé Purkratic – místa, které se podařilo za patnáct let téměř zničit. Kontakt na petiční výbor: ***purkratice.pisek@seznam.cz.***

LENKA NÁDĚJOVÁ

Seznamte se s eurytmií

Zvláštní druh umění – eurytmii – mohou všichni zájemci z řad nejširší veřejnosti blíže poznat a vyzkoušet v průběhu dvou cyklů od října do prosince v eurytmickém sále ZŠ Svobodná. Je možné přijít se podívat i na některou jednotlivou lekci.

KONÁNÍ A MYŠLENÍ

Dvě cesty naším osudem

Celkem osm lekcí, vždy v pondělí, 16.10. – 4.12, 18.00 – 19.15 hod.

Uměním eurytmie se pokusíme vstoupit do dvou rozličných proudů lidského jednání. Dvě cesty, dva proudy, dva způsoby, přesto celistvost a jednota.

Během osmi lekcí se přiblížíme tomuto mladému umění a díky jeho elementům se ještě lépe pokusíme porozumět sobě i druhým.

DVANÁCTERNOST

Cesta do nového dne

Celkem osm lekcí, vždy ve středu, 18.10. – 6.12., 8:15 – 9:30 hod.

Skrze umění eurytmie se pokusíme nalézat dvanáct rozdílných kvalit naší duše. Dvanáct hygienických cvičení, dvanáct otázek jak prožíváme, dvanáct možností, jak pohybem uchopit sebe sama. Během osmi lekcí se přiblížíme tomuto mladému umění a díky jeho elementům plněji a radostněji vkročíme do nové dne.

PODROBNOSTI A PŘIHLÁŠKY

Semináře povedou Magdaléna Šimonková a Jitka Čápová.

Místo: eurytmický sál ZŠ Svobodná Písek.

Kurzovné: osm lekcí 800 Kč, jednotlivá lekce 120 Kč (platba na místě).

S sebou: Cvičky nebo pohodlnou obuv bez podpatku a volnější oblečení umožňující pohyb.

Přihlášky: Magdaléna Šimonková, **723 335 639**, *magdalena.simonkova@seznam.cz.*

W sdružení Písek z. s. a Eurythmea z. s.

NENECHTE SI UJÍT:

Alchymie světla

PETR SKALA *se narodil 5. května 1947 v Písku. Na Deutscher Videokunst Preis v roce 1993 byla jeho tvorba zařazena mezi 50 nejvýznamnějších videoartových počinů světa. Prácheňské muzeum ho představí výstavou Alchymie světla, kterou připravila kurátorka* ***Irena Mašíková Konštantová.*** *Vernisáž v sobotu 7. října v 16 hodin.*

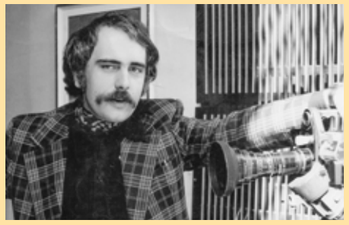

U sportovní stezky stojí pomník...
Alois Rašín a město Písek

Vzpomínáte si ještě na porevoluční kovové desetikoruny? Ta první z roku 1990 nesla portrét T. G. Masaryka, další připomínala Masarykova slovenského spolupracovníka Milana Rastislava Štefánika. Na třetí osobnosti se zástupci federovaných národů v příslušné komisi nedokázali shodnout, neboť Slovákům vadil navrhovaný Edvard Beneš. Kompromisem se roku 1992 stala podobizna Aloise Rašína, spoluzakladatele našeho obnoveného státu a prvního ministra financí Československé republiky.

Tento pozoruhodný člověk se narodil před 150 lety – 18. října 1867 – ve východočeských Nechanicích, ovšem většinu svého života prožil v Praze, čtyři roky v kriminálu a jistě několik měsíců (počítáme-li všechny návštěvy dohromady) na dovolené v městě Písku.

Syn nechanického pekaře studoval na gymnáziích v Novém Bydžově, Broumově a Hradci Králové; z lékařské fakulty české univerzity v Praze přestoupil záhy na práva (1891 JUDr.). Již v roce své promoce se stal pro rakouské úřady podezřelým, když publikoval brožurku České státní právo s radikálně vlasteneckou tendencí. O dva roky později byl jako jeden z obžalovaných zařazen do vykonstruovaného procesu s tzv. Omladinou (neexistující protistátní spikleneckou organizací) a 14. února 1894 odsouzen k dvěma rokům žaláře i ztrátě akademického titulu. Seděl v Plzni na Borech, v listopadu 1895 byl amnestován a zpět dostal i svůj titul.

Politicky zprvu sympatizoval s mladočechy, posléze se podílel na vzniku radikálně státoprávní strany a roku 1907 se k mladočechům vrátil. Existenčně se roku 1900 zajistil založením úspěšné advokátní kanceláře (zastupovala mimo jiné Živnobanku) a roku 1911 se stal poslancem Říšské rady ve Vídni (zvolen ve volebním obvodu Klatovy), kde aktivně působil ve finančním a rozpočtovém výboru. V předválečných letech zajištěného živobytí a spokojeného rodinného života (bratr jeho manželky, lékař Jan Janský, se později stal objevitelem krevních skupin) začal trávit letní dovolenou v Písku a stal se jedním ze zdejších populárních hostů.

Zatímco T. G. Masaryk odešel na počátku první světové války do exilu, zůstal Alois Rašín doma, zapojil se do konspirativního odboje a ještě v létě roku 1915 pobýval jako rekreant v Písku. Poté si ho v Praze vyzvedla policie a v monstrprocesu, který trval od 6. prosince 1915 do 3. července 1916, byl s Karlem Kramářem a dalšími dvěma spoluobžalovanými odsouzen k trestu smrti pro velezradu a vyzvědačství. Součástí rozsudku bylo nejen odnětí poslaneckého mandátu, ale také opět ztráta titulu JUDr.; exekuci ale zmařila štěstěna v podobě smrti starého císaře a nástupu Karla I. do čela monarchie. Je pozoruhodné, že Rašín ve vězeňské cele nevzpomínal tolik ani na Prahu, ani na své politické zápasy, ale nejčastěji se v mysli vracel do Písku. 25. července 1916 si v zápisu do deníku představil svou ženu, syny Ladislava a Miroslava a dceru Ludmilu, kteří tam trávili bez otce prázdniny: *„Nebylo možno hned na úsvitě nevzpomínati. Jak je asi v Písku krásně, jak jinak tam svítí slunce skrz jasný opar mlhy nad píseckými lesy, modravý Boubín v dálce má ještě čepičku ranních sražených par, Otava leskne se jako tekuté stříbro… Kam půjdou dnes? Na jahody na paseku k Novému rybníku nebo k Němci nebo k Ozvěně u Moře lesů? A ve vzpomínkách táhla se řada obrazů, každý den jiných, ale stále krásných...“*

V Möllersdorfu u Vídně, v jedné z nejpřísnějších rakouských věznic, se Rašín dozvěděl o zmírnění rozsudku na deset let těžkého žaláře a v červenci roku 1917 byl amnestován, ačkoliv se nesnížil k žádosti o milost. 22. září 1917 ho v Praze právnická fakulta české univerzity opětovně a manifestačně promovala doktorem práv, čímž Rašín již potřetí získal svůj doktorský titul. Události pak nabraly rychlý spád: po roce další odbojové práce, již víceméně otevřené, vyhlásil Alois Rašín společně s čtyřmi dalšími muži 28. října samostatný československý stát a napsal text jeho prvního zákona. Nabízenou funkci ministra vnitra odmítl a 14. listopadu 1918 převzal vládu nad financemi, ovšem s pravomocemi téměř diktátorskými : od 26. února do 9. března 1919, po hermetickém uzavření státních hranic, proběhla výměna oběživa formou okolkování dosavadních bankovek (známe reprízu z roku 1993 při dělení federace) a akcie podniků ve vlastnictví zahraničních firem byly nostrifikovány (nuceně převedeny na naše území). Ovšem 8. července 1919, v nové politické konstelaci po volbách, Rašín svůj post dočasně opustil. A zde je třeba též dodat, že po válce obnovil své letní pobyty v Písku.

Do vlády se jako ministr financí vrátil 7. října 1922. Přes pokračující hospodářskou krizi neustoupil od svých zásad úsporné rozpočtové politiky a posilující měny (která zkomplikovala vývoz zboží natolik, že sám Tomáš Baťa musel přistoupit k rozprodeji skladových zásob na domácím trhu za poloviční cenu). A tak byl nakonec sám obviňován ze způsobení krize a 5. ledna 1923 ho osamělý devatenáctiletý mstitel střelil do zad v Žitné ulici v Praze, kde Rašínovi bydleli. Dlouho bojoval o život, až 18. února 1923 – ve věku 55 let – v sanatoriu v Praze-Podolí následkům zranění podlehl. Legendou byl už zaživa, po smrti dvojnásob zůstává jí dodnes; o stabilitu československé koruny dbal i jeho nástupce, velký kritik a oponent Karel Engliš.

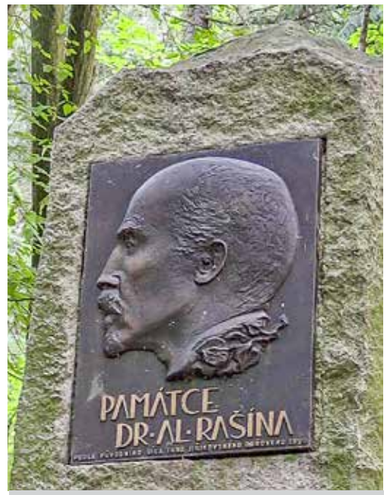

Bronzový portrét A. Rašína v Píseckých horách. Foto PS/Jelenová

V pozůstalosti historika Augusta Sedláčka (s Rašínem a jeho rodinou se v Píseckých horách nepochybně potkával)) se zachovala řada rukopisná úvaha, věnovaná Rašínovi a napsaná zjevně pod dojmem jeho tragické smrti. *„Ctěme v něm svého spasitele,“* končí tento Sedláčkův text. August Sedláček, bývalý středoškolský učitel s pěknou penzí a dalšími příjmy z publikační činnosti, vnímal pochopitelně méně statisíce nezaměstnaných a exportní potíže, o to více pak prestiž silné koruny v roce 1923, kdy třeba v sousedním Německu vrcholila hyperinflace a na nákup bochníku chleba se jezdilo s trakařem naloženým bankovkami o miliardové nominální hodnotě.

A dnešní stopy Aloise Rašína v Písku?

Ulice, protínající severojižním směrem kolonii družstevních dvojdomků vybudovanou v letech 1922-1923, byla rozhodnutím městského zastupitelstva z 21. března 1925 pojmenována po Rašínovi. Aby ovšem svým názvem trochu ilustrovala české dějiny druhé poloviny dvacátého století, byla dočasně, leč nadlouho – od 24. června 1949 do 19. června 1990 – ulicí Fučíkovou. Deset let (a čtyři měsíce) po smrti Aloise Rašína byl v Písku na západním svahu přírodního parku Amerika odhalen jeho pomník v podobě žulového monolitu s bronzovým portrétem, který vytvořil sochař Jan Jiřikovský. Ovšem deska na pomníku již není původní, byla pravděpodobně zničena v letech německé okupace, a 27. října 1998 tam byla slavnostně instalována replika, kterou zhotovil sochař Tomáš Hlaváček.

ONDŘEJ KRYŠTOF KOLÁŘ

Autor je historik

NATURAL
JÍDELNA A PRODEJNA ZDRAVÉ STRAVY

Milí zákazníci,
*také na měsíc říjen jsme pro vás připravili **desítku zdravých potravin za akční ceny**. Náš sortiment jsme nově rozšířili o **potraviny bez obalu**, prvních deset druhů můžete v říjnu nakoupit s **20% slevou**. Naše výživová poradkyně vám ráda poskytne konzultaci a navrhne pro vás **jídelníček na míru**. Rádi pro vás připravíme také **krabičkovou dietu** s pěti denními porcemi a dovezeme vám ji až domů.*

Jitka Pavlátová, Natural Písek

AKCE NA ŘÍJEN 2017

Rýžový nápoj kokosový BIO bez lepku
Mléko bez lepku - obsahuje italskou rýži 17% a kokosové mléko 4%. **Balení 1l**
PŮVODNÍ CENA ~~76,- Kč~~
AKČNÍ CENA **56,- Kč**

Hraška na zahušťování
Lahodná hrachová směs do polévky i k zahuštění omáček. **Balení 250 g**
PŮVODNÍ CENA ~~44,- Kč~~
AKČNÍ CENA **35,- Kč**

Dobrušský kečup SUNFOOD
Bez chemických aditiv a přidaného cukru. **Balení 310g**
PŮVODNÍ CENA ~~40,- Kč~~
AKČNÍ CENA **31,- Kč**

Těstoviny JEŽEK MIX BIO COUNTRY LIFE
Řepa střídá špenát! Ochucené bezvaječné těstoviny. **Balení 400 g**
PŮVODNÍ CENA ~~34,- Kč~~
AKČNÍ CENA **26,- Kč**

Tofu salát SUNFOOD
Sójový výrobek, skvělá svačinka. **Balení 140 g**
PŮVODNÍ CENA ~~21,- Kč~~
AKČNÍ CENA **17,- Kč**

Rýže dlouhozrnná natural BIO HARMONIE
Přirozeně bezlepková, nebroušená a neleštěná, vhodná do rizot i jako příloha. **Balení 500 g**
PŮVODNÍ CENA ~~47,- Kč~~
AKČNÍ CENA **36,- Kč**

Sušenky jahodové s chia REJ
Vysoký obsah vlákniny. **Balení 6 ks.**
PŮVODNÍ CENA ~~31,- Kč~~
AKČNÍ CENA **25,- Kč**

Odborné poradenství v oblasti zdravé výživy a životního stylu.

Vstupní konzultace (90 min) zahrnuje:
- kompletní diagnostiku vašeho zdravotního stavu
- změření hodnot vašeho těla (tuk, svalová hmota, BMI a další)
- strategii jak řešit vaši situaci

Dále pro Vás můžeme připravit
- jídelníček na míru
- krabičkovou dietu
- konzultaci na prodejně včetně nákupu se slevou
- poradce pro výživu na telefonu v případě vašich potíží

V průběhu programu SLEVA 10%
Další informace na samostatném letáku či na www.

slovo **NEJDE**
pro nás **NEEXISTUJE,**
tak přestaňte
HUBNOUT
a
ZHUBNĚTE!

POTRAVINY BEZ OBALU

Pohankové vločky BIO HARMONIE
Doma pečená granola s oříšky, ovocem a sirupem je dokonalou svačinou – přirozeně bezlepková. **Balení 250 g**
PŮVODNÍ CENA ~~41,- Kč~~
AKČNÍ CENA **30,- Kč**

Kokosový dezert banán PROVITA
100% rostlinný, bez laktózy a lepku. **Balení 140 g**
PŮVODNÍ CENA ~~26,- Kč~~
AKČNÍ CENA **21,- Kč**

Mouka pšeničná celozrnná BIO HARMONIE
Vhodná k přípravě koláčů, křehkých těst i chleba. **Balení 1 kg**
PŮVODNÍ CENA ~~31,- Kč~~
AKČNÍ CENA **22,- Kč**

Nově jsme pro vás připravili
POTRAVINY BEZ OBALU

ŠETŘETE NAŠI PŘÍRODU
nakupujte do vlastních nádob, látkových či papírových sáčků

AKCE ŘÍJEN 2017:
SLEVA 20%
z uvedených cen

Ovesné vločky jemné Bio	68 Kč/kg
Ovesné vločky bezlepkové Bio	110 Kč/kg
Slunečnicová semena Bio	114 Kč/kg
Len hnědý Bio	102 Kč/kg
Cizrna Bio	121 Kč/kg
Dýňová semena Bio	291 Kč/kg
Celozrnný kuskus Bio	74 Kč/kg
Pšeničný bulgur Bio	78 Kč/kg
Jáhly Bio	68 Kč/kg
Červená čočka loupaná Bio	121 Kč/kg

NATURAL Písek – Pavlátová Jitka
Budovcova 4/105, 397 01 Písek
Tel.: 382 213 435, 736 706 756
E-mail: naturalpisek@volny.cz,
naturalprodejna@seznam.cz
www.naturalpisek.cz

NATURAL zdravá strava
www.naturalpisek.cz

ANTI-TELEVIZNÍ PŘÍLOHA

aneb: VYBÍREJTE A BAVTE SE!

Co se děje v ŘÍJNU v Písku a okolí

Písecko je dějištěm mnoha kulturních a společenských akcí různého typu a pro rozličné publikum. Někdy ani člověk nestačí sledovat, kdo, co a kde chystá... Abychom to našim čtenářům usnadnili, přinášíme přehledně uspořádaný kalendář akcí, který je otevřen všem pořadatelům – stačí včas zaslat redakci informace, případně plakát či jiné materiály.

Pestrobarevný podzim zaplnil kalendář celou paletou akcí pro všechny věkové kategorie. Doporučujeme vám vyjmout si tento prostřední dvojlist a vystavit si ho na nějaké dobře viditelné místo. A předem si v něm pořádně vyznačit akce, o které nechtete přijít. Aktuální informace a upozornění na případné změny najdete na www.piseckysvet.cz a na naší facebookové stránce. Dovolíme si upozornit například na TÝDEN KNIHOVEN (2. – 7. 10.) nebo na MEZINÁRODNÍ FESTIVAL STUDENTSKÝCH FILMŮ (13. – 15. 10.), který můžete letos navštívit zdarma.

Vernisáž výstavy Alchymie světla začíná v Prácheňském muzeu sobotu 7. října v 16 hodin.

Pojďte na výstavu

OKAMŽIKY UPLYNULÝCH LET / fotografie Petra Sirotka
Prácheňské muzeum, do 1. 10.
Ve spolupráci s Leica Gallery Prague, o.p.s.

BRÁNA DO NEBES
Prácheňské muzeum, do 1. 10.
Železobetonový obloukový most v Podolsku 1938 – 1943.

HELENA PETŘINOVÁ, JANA HŮLOVÁ A MILAN BURŠA
Galerie Portyč, do 3. 10.
Společná výstava plná obrázků, maleb a keramiky.

LUBOŠ BENÁK – PODMOŘSKÝ SVĚT
Památník města Protivína, do 31. 10.
Autorské fotografie sportovního potápěče a fotografa.

DĚTI LVÍ SRDCE A HNÍZDO ILUSTRACE
Sladovna, 4. 10. – 31. 12. 2017
Nechte si vyprávět příběh a vstupujte do jeho děje. Viz str. 27. Vernisáž nových výstav v úterý 3. října od 17 h.

ŠÁRKA ZIKOVÁ
Sladovna, od 17. 10.
Vernisáž výstavy v Malé galerii Sladovnyv úterý17. října od 17 hodin.

VÝSTAVA ILUSTRACÍ Bohumila Uhra a Marcely Uhrové
Divadlo Pod čarou, od 10. 10.
Výstava ilustrací ke knize Richarda Uhra Vyberte si, prosím. V rámci vernisáže v úterý 10. října od 18 h. autorské čtení z této knihy.

EXPERIMENT VŘSR
Prácheňské muzeum, 3. 10. – 26. 11.
Výstava o politice, ideologii a muzeích.

JOSEF RYZEC
Galerie Portyč, 6. 10. – 2. 11.
Výstava obrazů Josefa Ryzce „pštrosi v Písku a jiné obrazy...“ u příležitosti jeho 75. narozenin. Vernisáž v pátek 6. října v 17 hodin.

HLASITĚ A TIŠE
Prácheňské muzeum, 7. 10. – 5. 11.
Jindra Viková – plastiky, asambláže / Pavel Baňka – fotografie. Vernisáž v pátek 6. října od 16 hodin.

ALCHYMIE SVĚTLA / Experimentální tvorba Petra Skaly
Prácheňské muzeum, 8. 10. – 5. 11.
Vernisáž v sobotu 7. října od 16 hodin.

POKLAD ČESKÝCH KNÍŽAT
Prácheňské muzeum, 3. – 29. 10.
Unikátní hromadný nález stříbrných denárů z 11. stol. u Řetče. Koment. prohlídky: úterý 3. 10. a 10. 10. od 16 h. Edukační program spojený s ražbou vlastní mince po předch. objednání – 1. i 2. st. ZŠ a SŠ. Kontakt: *edukace@prachenskemuzeum.cz,* 382 201 111.

FOKUS
Městská knihovna, do 19. 10.
Výstava rukodělných prací a výtvarných děl klientů sociálně-terapeutické dílny Fokus a sociálního podniku Madlenka Písek.

ALŽBĚTA VLÁŠKOVÁ
Městská knihovna, 20. – 31. 10.
Výstava mladé nadané umělkyně Alžběty Vláškové. K zhlédnutí budou obrazy se zátiším, módní ilustrace a fotografie. Vernisáž 23. října v 17 h.

MRAVENIŠTĚ
Sladovna, stálá expozice – do 3. 10. přechodně uzavřena
Mraveniště je nejoblíbenějším projektem, který zde kdy byl. Už dvakrát si v něm děti nasazovaly tykadla a v útrobách rozlehlých tunelů, úkrytů a na spojovacích mostech si hrály na malá spolupracující stvoření...

Neděle 1. ŘÍJNA

7.32	Hl. nádr. ČD	Bechyně – Židova strouha – KČT Otava
8.30	Lázně Vráž	Bohoslužba v zámecké kapli
9.00	ryb. Řežabinec	SVĚTOVÝ FESTIVAL PTACTVA – kroužkování a pozorování – do 13 hod.
10.00	Atlet. stadion	KRÁLOVSKÝ MARATON MĚSTA PÍSEK – do 16 hod., *www.kmmp.cz*
14.00	Jiráskův most	**Vycházka s architekty** Leškem a Zborníkem
14.00	Kino Portyč	Lego Ninjago Film – USA, dabing
16.00	Kino Portyč	Emoji ve filmu – USA, dabing
18.00	Kino Portyč	Zahradnictví: Dezertér – ČR/SR
20.30	Kino Portyč	Wind River – USA, titulkyy

Pondělí 2. ŘÍJNA

TÝDEN KNIHOVEN: Knihovna pro všechny generace

9.00	MK	Jak na počítač – pro začáteč., Petr Bruncvík
10.00	DFŠ – klubovna	Senior Point: Antika – Věra Mikulíková
14.00	Seniorský dům	Den otevřených dveří
15.00	MK	Tvořivá klubovna – kreat. dílna pro děti
16.15	KD	Jóga – pravidelné kurzy Kamily Ševčíkové
17.30	Kino Portyč	Wind River – USA, titulky
20.00	DFŠ	Partička – populární televizní show
20.00	Kino Portyč	Zahradnictví: Dezertér – ČR/SR

Úterý 3. ŘÍJNA

TÝDEN KNIHOVEN: Knihovna pro všechny generace

10.00	sv. Trojice	ZUŠ Imatrikulace
15.00	MK	Vyhlášení youtuberské soutěže „Cestovní kancelář Čtvrtek a Pilař uvádí“
16.00	PM	**Poklad českých knížat** – koment. prohl.
17.00	Sladovna	Vernisáž Děti Lví srdce a Hnízdo ilustrace
17.00	Sladovna	Otevřené pohybově – divadelní dílny pro mládež – experimentální výrazové dílny
17.00	MK	**Geneze zla – Shakespearovi padouši** – přednáška Martina Hilského
17.30	MK	Nástroje Google – kurz pro pokročilejší
17.30	Kino Portyč	Tulipánová horečka – GB/USA, titulky
19.00	KD	Taneční – podzimní taneční kurzy
19.30	Lázně Vráž	Fautores Flautae
20.00	Kino Portyč	Amityville: Probuzení – USA, titulky

Středa 4. ŘÍJNA

TÝDEN KNIHOVEN: Knihovna pro všechny generace
AMNESTIE UPOMÍNEK – ve všech odděleních MěK Písek

9.00	JHK	GDPR – nová pravidla pro ochranu os. údajů – seminář
10.00	MK	Vyzkoušej si skřítka Všeználka: Máme rádi zvířata
17.30	MK	Promítáme i my: Ohrožená semínka, USA
17.30	Kino Portyč	Amityville: Probuzení – USA, titulky
19.00	Vykulená sova	Dnes pijeme kávu s – MUDr. V. Němeček
19.00	KD	Taneční – podzimní taneční kurzy
20.00	Kino Portyč	Po strništi bos – ČR/SR/DK

Čtvrtek 5. ŘÍJNA

TÝDEN KNIHOVEN: Knihovna pro všechny generace

8.30	MK	Setkání knihovníků Písecka / Emiráty – pořad Václavy Altschmiedové
10.00	MK	Dobrá pomoc – setkání dobrovolníků
10.00	Kino Portyč	Červená – ČR, představení pro seniory
13.00	KD	**Zastupitelstvo města Písek**
16.00	PM	Kolébka lidstva Etiopie – Království ptáků a opic – přednáška Pavla Poláčka
16.00	MK	Mluv česky! Kurz češtiny pro cizince
17.00	MK	Život bez odpadu: Šetrné nakupování
17.30	Kino Portyč	Po strništi bos – ČR/SR/DK
18.00	Sladovna	FUSION: hudební dílny pro mladé 13-21 let
20.00	Kino Portyč	TO – USA, titulky

Pátek 6. ŘÍJNA

TÝDEN KNIHOVEN: Knihovna pro všechny generace

15.30	MK	T-ZONA – volnočas. prostor pro náctileté
16.00	PM	Hlasitě a tiše – vernisáž výstavy plastik Jindry Vikové a fotografií Pavla Baňky
17.00	Galerie Portyč	Výstava – Josef Ryzec – vernisáž
17.00	Strom setkávání	Praxe vědomého pohybu
18.00	Děkanský kostel	**Sonitus Písek a Jaroslav Svěcený**
18.00	Kino Portyč	TO – USA, titulky
19.00	DFŠ	Edith a Marlene – Div. pod Palmovkou Pha
19.00	KD	Reprezentační ples Alzheimercentra Prácheň
19.30	Lázně Vráž	Taneček na zámku – Leoš Karásek
20.00	DPČ	Hendrixovo posluchárna, vesnický rock 80. let
20.30	Kino Portyč	Blade Runner 2049 – USA/CA/GB, titulky

Sobota 7. ŘÍJNA

TÝDEN KNIHOVEN: Knihovna pro všechny generace

7.32	Hl. nádr. ČD	Vejrovským zemanstvím – KČT Turista
10.00	MK	**Festival OČIMA GENERACÍ**
10.00	Strom setkávání	Láska k sobě
12.45	Nádr. ČSAD	Píseckými horami – KČT Otava
14.00	Kino Portyč	Podzimní pohádky; anim., pro nejmenší
15.30	Kino Portyč	Esa z pralesa – FR, dabing
16.00	PM	**Alchymie světla Petra Skaly** – vernisáž
17.30	Kino Portyč	Blade Runner 2049 – USA/CA/GB, titulky
20.30	DPČ	Neal Black a The Healers (USA) – koncert
20.30	Kino Portyč	Hora mezi námi – USA, titulky

Neděle 8. ŘÍJNA

14.00	Kino Portyč	Podzimní pohádky; anim., pro nejmenší
15.00	Sladovna	**Listování pro děti: Patrik Ouředník** – O princi Čekankovi
15.30	Kino Portyč	Esa z pralesa – FR, dabing
17.30	Kino Portyč	Blade Runner 2049 – USA/CA/GB, titulky
20.30	Kino Portyč	Hora mezi námi – USA, titulky

Pondělí 9. ŘÍJNA

9.00	MK	Jak na počítač – pro začáteč., Petr Bruncvík
15.00	MK	Pohádková klubovna – pro děti
16.00	MK	Dobrá pomoc – setkání dobrovolníků
17.00	Kozlovna	**Za němčinou do Kozlovny** – německá konverzace zdarma
17.30	MK	Zdraví a reflexologie – přednáška M. Říhy
17.30	Kino Portyč	Hora mezi námi – USA, titulky
20.00	Kino Portyč	Blade Runner 2049 – USA/CA/GB, titulky

Úterý 10. ŘÍJNA

11.00	sv. TrojiceFAMO	Imatrikulace
16.00	PM	Poklad českých knížat – koment. prohlídka
17.00	Sladovna	Otevřené pohybově-divadelní dílny pro ml.
17.00	MK	Creative Café – Háčkujeme s Andělkou
17.00	MK	Není turista jako turista aneb **Cesta na Srí Lanku** – přednáška Petra Štumpfa
17.30	MK	Nástroje Google – kurz pro pokročilejší
17.30	Strom setkávání	Rodinné konstelace
17.30	Kino Portyč	Kingsman: Zlatý kruh – USA, titulky
18.00	DPČ	Výstava ilustrací Bohumila Uhra a Marcely Uhrové – vernisáž
19.00	KD	Taneční – podzimní taneční kurzy
19.00	DFŠ	Chantal Poullain – Chanson
19.30	Lázně Vráž	On má jinou – zábavný pořad
20.00	Kino Portyč	Zahradnictví: Dezertér – ČR/SR

Středa 11. ŘÍJNA

10.00	DFŠ – klubovna	Senior Point: Paragrafy kolem nás – p. Háva
17.00	MK	Písecká literární výročí – O. K. Kolář
17.00	ZŠ Svobodná	Rodič – průvodce dítěte – přednáška Anežky Janátové
17.30	Kino Portyč	Zahradnictví: Dezertér – ČR/SR
19.00	KD	Taneční – podzimní taneční kurzy
20.00	Kino Portyč	Kingsman: Zlatý kruh – USA, titulky

Čtvrtek 12. ŘÍJNA

16.00	PM	Čím se u nás platilo – přednáška J. Chvojky
16.00	MK	Mluv česky! Kurz češtiny pro cizince
17.00	KD	Senior večer – hudba k poslechu a tanci
17.30	MK	**Relaxace s Růženkou** – meditační techniky Růženy Škrnové
17.30	Korálkárna	**Přívěšek z korálku dvoudírková čočka a korálku Kheops** – workshop
18.00	Sladovna	FUSION: hudební dílny pro mládež – moderní soubor pro mladé 13–21 let
19.30	Lázně Vráž	Zpívání s kytarou

Pátek 13. ŘÍJNA

MEZINÁRODNÍ FESTIVAL STUDENTSKÝCH FILMŮ

15.30	MK	T-ZONA – pravidelný volnočasový prostor pro náctileté – do 20.00
19.30	Sladovna	**Listování: Robert Fulgum**
20.30	DPČ	Trautenberk – klatovská tanz metalové kapela

Sobota 14. ŘÍJNA

MEZINÁRODNÍ FESTIVAL STUDENTSKÝCH FILMŮ

7.00	Putim	**Výlov Podkostelního rybníka**
9.00	MK	Dřevo – Workshop SOU
18.00	DPČ	**JH BAND –** kantorská country kapela
18.00	sv. Trojice	Ladná klasika – Prague Cello Quartett
20.00	KD	**Dreadzone** – koncert anglické skupiny

Neděle 15. ŘÍJNA

MEZINÁRODNÍ FESTIVAL STUDENTSKÝCH FILMŮ

8.30	Lázně Vráž	Bohoslužba v zámecké kapliy

Pondělí 16. ŘÍJNA

9.00	MK	Jak na počítač – pro začáteč., Petr Bruncvík
9.00	JHK	**Daně 2017 v příkladech** – seminář
15.00	MK	Tvořivá klubovna – kreativ. dílna pro děti
17.30	Kino Portyč	Sněhulák – USA, titulky
18.00	ZŠ Svobodná	**Konání a myšlení – dvě cesty naším osudem** – zahájení kurzu
20.00	Kino Portyč	**Scorpions forever and a day** – DE, tit.

Úterý 17. ŘÍJNA

17.00	Sladovna	Otevřené pohybově-divadelní dílny pro ml.
17.00	Sladovna	Šárka Ziková – vernisáž výstavy
17.30	MK	Nástroje Google – kurz pro pokročilejší
17.30	Kino Portyč	Nejsledovanější – ČR
18.00	DPČ	**Příhody z přírody**; beseda s K. Peclem
18.00	MK	**Ajurvéda a my: Indická cesta zdraví** – přednáší Robert Nahálka
19.00	KD	Taneční – podzimní taneční kurzy
19.30	Lázně Vráž	Roman Rauer – klavírní recitál
20.00	Kino Portyč	Sněhulák – USA, titulky

Středa 18. ŘÍJNA

8.15	ZŠ Svobodná	Dvanácternost – cesta do nového dne – zahájení kurzu
8.30/10.00	DFŠ	O statečném kováři Mikešovi – Divadlo Za2 Příbram
17.30	MK	Máte dnes otevřeno? Hospic Athelas Písek – přednáší Daniela Nechvátalová
17.30	Kino Portyč	Sněhulák – USA, titulky
19.00	KD	Taneční – podzimní taneční kurzy
20.00	Kino Portyč	8 hlav sílenství – ČR

Čtvrtek 19. ŘÍJNA

10.00	MK	Dobrá pomoc – setkání dobrovolníků
10.00	Kino Portyč	Tulipánová horečka – GB/USA, titulky, představení pro seniory
16.00	PM	**Československé legie v Rusku a revoluce 1917** – přednáška Dalibora Váchy
16.00	MK	Mluv česky! Kurz češtiny pro cizince
17.00	Sladovna	FUSION: hudební dílny pro mládež – moderní soubor pro mladé 13-21 let
17.00	MK	Čtenářský klub – vede Hana Manková
17.30	Kino Portyč	8 hlav sílenství – ČR
18.00	Sladovna	FUSION: hudební dílny pro mládež – moderní soubor pro mladé 13-21 let
18.00	sv. Trojice	**Petr Vacek – akordeon**
19.30	KD	Folk & Country klub – kapela Giant mountains band a Kristína Nídlová
19.30	Lázně Vráž	**Z Čech až na konec světa, Svatojakubskou cestou na mys Finisterre – Frant. Šesták**
20.00	Kino Portyč	Geostorm – USA, titulky, 3D

Pátek 20. ŘÍJNA

15.30	MK	T-ZONA – pravidelný volnočasový prostor pro náctileté – do 20.00
17.15	Seniorský dům	**Sborissimo – podzimní koncert** „pásmo lidových písní“
18.00	Kino Portyč	Matka – USA, titulky
19.30	Lázně Vráž	Taneček na zámku – Leoš Karásek
20.00	DPČ	**UK SUBS** – koncert britské punk. skupiny
20.00	KD	Maturitní ples SPŠ + VOŠ A4.E
20.30	Kino Portyč	Bajkeři - ČR

Sobota 21. ŘÍJNA

13.00	Sport. hala	Podzimní vycházka – výlet KČT Otava
14.00	Kino Portyč	My little pony film – CA/USA, dabing
14.30	U Malířských	**Křest knihy J. Měšťana o Králi Šumavy**
16.00	Kino Portyč	Hurvínek a kouzelné muzeum; *ČR/B/RU, 3D*
18.00	Kino Portyč	Geostorm – USA, titulky, 3D
20.00	KD	**Salsa ples – kubánská kapela Mezcla Orquesta**
20.30	Kino Portyč	Bajkeři – ČR
21.00	DPČ	Černý desky jsou dobrý: hudba 60.–90. let

Neděle 22. ŘÍJNA

14.00	Kino Portyč	My little pony film – CA/USA, dabing
16.00	Kino Portyč	Hurvínek a kouzelné muzeum – ČR/B/RU
18.00	Kino Portyč	Bajkeři – ČR
20.30	Kino Portyč	Matka – USA, titulky

Pondělí 23. ŘÍJNA

9.00	MK	Jak na počítač – pro začátečníky, Petr Bruncvík
10.00	DFŠ	Gazdina Roba – Divadlo Alfa Plzeň
15.00	MK	Pohádková klubovna – pro děti
16.00	MK	Dobrá pomoc – setkání dobrovolníků
17.00	MK	**Vernisáž výstavy Alžběty Vláškové**
17.30	Kino Portyč	Matka – USA, titulky
20.00	Kino Portyč	Bajkeři – ČR

Úterý 24. ŘÍJNA

10.00	Seniorský dům	Interaktivní dopoledne s dětmi z Naděje
17.00	Sladovna	Otevřené pohybově-divadelní dílny pro ml.
17.30	MK	**Cesta Jiřího z Poděbrad do Compostely** – přednáška Karla Šestáka
17.30	MK	Nástroje Google – kurz pro pokročilejší
17.30	Kino Portyč	Geostorm – USA, titulky
19.00	DFŠ	**Petrolejové lampy;** Div. P. Bezruče Ostrava
19.00	Strom setkávání	Mužský kruh
19.30	Lázně Vráž	**Kouzlo harfy** – Katarina Ševčíková
20.00	Kino Portyč	Alibi na míru – FR, titulky

Středa 25. ŘÍJNA

9.00	JHK	Aktuality ve mzdovém účetnictví – seminář
10.00	DFŠ – klubovna	Senior Point: Paragrafy kolem nás – p. Háva
17.00	Sladovna	Stopařem na tomto světě – Ladislav Heryán
17.30	MK	Záhady píseckého regionu – Vrat. Měchura
17.30	Kino Portyč	Bajkeři – ČR
20.00	Kino Portyč	Matka – USA, titulky

Čtvrtek 26. ŘÍJNA

16.00	PM	Londýn – přednáška Josefa Vomáčky
16.00	MK	Mluv česky! Kurz češtiny pro cizince
17.15	Kavárna PN	Zahájení kolektivní výstavy Di s tím ven II. a koncert Dua Urbánek Mourek
17.30	Kino Portyč	Alibi na míru – FR, titulky
18.00	Sladovna	FUSION: hudební dílny pro mládež 13-21 let
19.00	DFŠ	Nezmaři – koncert
19.30	Lázně Vráž	Zpívání s kytarou
20.00	Kino Portyč	Thor: Ragnarok – USA, dabing, 3D

Pátek 27. ŘÍJNA

15.30	MK	T-ZONA pro náctileté – do 20.00
18.00	Kino Portyč	Jigsaw – USA, titulky
20.30	DPČ	**Tichá dohoda – koncert**
20.30	Kino Portyč	Thor: Ragnarok – USA, dabing, 3D

Sobota 28. ŘÍJNA

8.26	Hl. nádr. ČD	Pootaví – výlet pořádá KČT Otava
14.00	Kino Portyč	Lego Ninjago film – USA, dabing, 3D
16.00	Kino Portyč	Bajkeři – ČR
18.00	DPČ	Thrash Nightmare vol.5 – pokračování festivalu thrash metalu
18.00	Kino Portyč	Thor: Ragnarok – USA, dabing, 3D
20.30	Kino Portyč	Jigsaw – USA, titulky

Neděle 29. ŘÍJNA

14.00	Kino Portyč	Lego Ninjago film – USA, dabing
15.00	KD – loutk. sál	Zvířátka a loupežníci, kohoutek a slepička – maňáskové představení
16.00	Kino Portyč	Bajkeři – ČR
17.30	Korálkárna	Bižuterie technikou ketlování - workshop
20.00	Kino Portyč	Thor: Ragnarok – USA, dabing
19.00	DFŠ	Galavečer operetních melodií a evergreenů – soubor Nálady Petra Macka
20.30	Kino Portyč	8 hlav šílenství - ČR

Pondělí 30. ŘÍJNA

9.00	MK	Jak na počítač – pro začátečníky, P. Bruncvík
14.00	DFŠ – klubovna	**Senior Point: Občanský zákoník – Rodinné právo** – přednáší Luboš Průša
15.00	MK	Tvořivá klubovna – kreativní dílna pro děti
17.30	Kino Portyč	Thor: Ragnarok – USA, dabing
19.30	Lázně Vráž	Lázeňská taneční osvěžovna – Jindřich Bešťák
20.00	Kino Portyč	Jigsaw – USA, titulky

Úterý 31. ŘÍJNA

14.00	Seniorský dům	Halloweenská párty – s hudbou pepy Kozáka
17.00	Sladovna	Otevřené pohybově-divadelní dílny pro mládež
17.00	MK	**Cizinecký ruch aneb Cestování za první republiky** – přednáška P. Štumpfa
17.30	MK	Nástroje Google – kurz pro pokročilejší
17.30	Kino Portyč	Bajkeři – ČR
19.00	sv. Trojice	Ebenova okna – koncert věnovaný hudbě Petra Ebena
19.00	KD	Taneční – podzimní taneční kurzy
20.00	Kino Portyč	Absence blízkosti – ČR

Zkouška představení Děti Lví srdce ve Sladovně – viz protější strana

Pořadatelé a kontakty

CENTRUM KULTURY města Písek: nábřeží 1. máje 1605, Písek, *tel.* ***382 734 711****, recepce@centrumkultury.cz, www.centrumkultury.cz*
- **Kino Portyč** – *tel.* ***382 734 720***
- **DFŠ – Divadlo Fráni Šrámka**, Tylova 69/8
- **Galerie Portyč,** Čechova 406
- **Sv. Trojice – Koncertní síň sv. Trojice**

DPČ – Divadlo Pod čarou: Tyršova 431/28, Písek
tel. ***774 598 332****, podcarou@podcarou.cz*

Kavárna Až na půdu: Jungmannova 34/11, Písek,
tel. ***773 996 543****, www.facebook.com/aznapudu*

Kavárna PN – Kavárna Psychiatrické nemocnice Písek: Vladislavova 490,
tel. ***382 212 940****,*
info@pnpisek.cz, www.pnpisek.cz

Kavárna-vinárna Beseda: Palackého sady 68, Písek (bývalá restaurace Avion Air) – Klub pro ženy Minerva 21, tel. ***739 611 094****, www.minerva21.net*

Lázně Vráž: Vráž 1, tel. (recepce): ***382 737 111****, www.lazne-vraz.cz*

Loutkové divadlo (LD) Nitka Písek: Bakaláře 43/6, Písek;
rezervace: divadlo@nitka-pisek.cz,
www.nitka-pisek.cz, tel. ***777 345 805*** *– Boh. Skuhra*

MK – Městská knihovna Písek: Alšovo náměstí 85, Písek, *tel.* ***382 201 811****,*
www.knih-pi.cz

Music Club Divadelka: Tylova 69/8, Písek,
tel. ***604 270 527****, www.facebook.com/divadelkapisek*

PM – Prácheňské muzeum: Velké nám. 114,
tel. ***382 201 111****, info@prachenskemuzeum.cz,*
www.prachenskemuzeum.cz
- **Památník Adolfa Heyduka** – Tyršova 438, Písek, *tel.* ***382 215 040***

Seniorský dům: Čelakovského 8, Písek, ***382 201 730****, info@seniorskydum.cz,*
www.seniorskydum.cz

Sladovna Písek, o.p.s.: Velké náměstí 113
tel. ***387 999 997****, info@sladovna.cz, www.sladovna.cz*

STROM SETKÁVÁNÍ: Nová 99, Písek,
tel. ***777 571 529****, www.strom-setkavani.cz*
- **Hatha jóga** – Jana Kozová www.jogapisek.cz
- **Škola energie MEL** – Milada Dolejšová, www.skola-energie-mel.cz
- **Poradna ájurvédy** – Radoslav Nahálka, www.ajurmed.cz
- **Slunce ve skle** – Marmelády, čatní a sirupy K.Čápové, *kacabacapova@seznam.cz*

Vykulená sova: tř. Národní svobody 32/11,
www.vykulenasova.cz, tel.: ***608 448 595.***

Děti Lví srdce: Sladovna představí unikátní projekt

Písecká Galerie hrou byla po celé září zavřená – nadechovala se k unikátní novince. Vernisáží v úterý 3. října v 17 hodin Sladovna Písek slavnostně představí novou stálou expozici Hnízdo ilustrace a projekt Děti Lví srdce.

Příběh, jehož inspirací jsou motivy knihy autorky Astrid Lihgrenové, představí návštěvníkům formát, který ve Sladovně dosud neviděli. Děti Lví srdce jsou dobrodružným divadelním představením, v němž hrají hlavní role především dětští diváci, kteří pomohou dvojici lektorů-herců v cestě za přemožením tyrana. *„Původní nápad vznikl před čtyřmi lety ve švédském Stockholmu, kde jsem byla na konferenci dětských muzeí. V rámci konference jsme navštívili také muzeum Astrid Lindgrenové. Mám tuto autorku moc ráda a především její knihu Děti Lví srdce,“* vrací se ředitelka Sladovny Tereza Dobiášová k nápadu přenést oblíbený a hluboký příběh na prkna písecké galerie.

„Ve Švédsku jsem se potkala s holandskou kurátorkou Sandrou Goos a napadlo nás, že bychom rády ten příběh otevřely dětem. Začaly jsme připravovat výstavu a postupem času jsme zjistily, že to nejdůležitější je děj, který se ale přes výstavu nedá příliš dobře vyprávět. Bylo nám jasné, že budeme muset použít divadelní prostředky,“ vysvětluje Tereza Dobiášová.

Divadelní prvky si lektoři v galerii vyzkoušeli už začátkem roku 2016, kdy se ve Sladovně přemýšlelo nad oživením expozice Dobrodruzi, což potvrzuje i Tereza Dobiášová: *„Ve Sladovně jsme v té době paralelně začali experimentovat s lektorsky vedenými prohlídkami. Pro spolupráci na Dětech Lví srdce jsme nakonec oslovili italské divadlo TPO, které pracuje s interakcí a s dětmi. Psala jsem různé verze scénářů, až jsme se dostali k podobě, která se hrála v Itálii. Přímo pro píseckou Galerii hrou jsem poté napsala ještě další verzi na míru.“* Představení provází efektní animace promítané na zem. Herci působí v roli průvodců napříč příběhem. Je to poprvé, kdy Sladovna takto intenzivně pracuje s digitálními technologiemi. První představení pro veřejnost se bude hrát **ve čtvrtek 5. října v 17 hodin.** Další budou v říjnu vždy ve čtvrtek a v pátek od 17 hodin, v sobotu od 13, 15 a 17 hodin.

Hnízdo ilustrace je nová stálá expozice ve Sladovně, kde děti objeví svět dětských obrazových knih a příběhů v nich ukrytých. Děti zde najdou ilustrace významných českých ilustrátorů. *Co je to vlastně ilustrace? Proč se jí tak říká? Je barevná nebo černobílá? Líbí se mi? Byly tu ilustrace odjakživa?* Spousta otázek pro zvídavé děti coby začínající, pokročilé i náruživé čtenáře.

Ilustrace jako most ke knihám, které se před dětmi otevřou v podobě velkých prostorových objektů a umožní dětem prozkoumat rukopis vybraných ilustrátorů. Děti doslova vstoupí do knihy a stanou se její součástí – jako oživlá ilustrovaná postava při hře, jako čtenář odkrývající příběh knihy při čtení v hnízdě, jako ilustrátor v ateliéru, jako autor knihy... Ilustrace v Hnízdě má mnoho podob: ilustrace v knize, jako dům, kde bydlí příběh, tištěná na látku, vinyl i dřevo, projekce, animace či koláž, ilustrace jako hra se světlem a stínové divadlo...

Expozice vznikla ve spolupráci s holandským muzeem Het Huis van Aristoteles a Ars Longa, kurátorkou výstavy je Sandra Goos.

Více informací: www.sladovna.cz

PETR BRŮHA, Sladovna Písek

Cool v plotě letos přilákal muzikantská esa i nadšené diváky

Mezinárodní festival Cool v plotě byl letos součástí víkendového projektu Písek září, v jehož průběhu byly otevřeny historické památky, na Bakalářích lákal děti i dospělé Neobyčejný festival loutkových divadel a v neděli vše završil Běh po píseckých věžích. Víkend to tedy byl akcemi jaksepatří nabitý – ovšem nejvíce pozornosti přitáhli muzikanti.

Cool v plotě je festival jedinečný svou koncepcí: na pódiu vystupuje vždy pouze jediný hudebník. Jak kůl v plotě si ovšem žádný z nich připadat nemohl – podpora publika byla většinou obrovská. Oproti předchozímu ročníku letos akce přilákala mnohem více návštěvníků, kteří nešetřili chválou. Koncerty, které jim dramaturgové Michal Grill a Ivo Voříšek připravili, byly často skutečně unikátní.

Světový jazz reprezentoval Emil Viklický, jehož klavírní mistrovství se krásně snoubilo s akustikou koncertní síně Trojice. K nostalgickým slzám dohnal některé divačky bluesman Jan Spálený, když s klávesami chraplavě zazpíval ve stmívající se romantické zahradě Kavárny Až na půdu. Poté stejný prostor opanovala živelná slovenská šansoniérka Ika Kraicová, inspirovaná knihou americké autorky „Ženy, které běhaly s vlky“. Z dalšího, co jsem měla možnost navštívit, nejen mne uchvátila skvělá rakouská violoncellistka Mela na nádvoří Sladovny, talent od Boha ukázala mladá Bára Zmeková – skladatelka, textařka, pianistka a zpěvačka v jedné osobě (indie folk), která vzbudila nadšení ve Vykulené sově. Ale musím zmínit i teprve sedmnáctiletého bubeníka jménem Igor Falecki, který trošku doplatil na to, že v pátek celý maraton zahajoval – a na nádvoří Prácheňského muzea bylo zatím jen málo diváků, kteří určitě nelitovali. Nezapomenutelná byla audiovizuální performance, kterou vytvořil belgický světoběžník Manu Louis v kavárně U Vavřiny.

Jan Spálený na zahradě Kavárny Až na půdu

Bylo toho samozřejmě mnohem, mnohem více – hudba elektronická, experimentální, akustická, ale i taneční představení jednoho herce, fotografie a výtvarné umění... Všechno bohužel stihnout nešlo.

Festival se uskutečnil za finanční podpory města Písek, Ministerstva kultury a Jihočeského kraje, partnerem bylo Centrum kultury města Písek.

Ika Kraicová, inspirovaná vlčí volností

Rakouská fenomenální violoncellistka Mela

Shrňme, že to v tomto případě byly výborně nasměrované dotace :-). Povedená akce v dobře zvolených zákoutích Písku, vyšlo i počasí – co víc si mohli pořadatelé, ale hlavně návštěvníci přát! Videa snažící se aspoň malinko zachytit neopakovatelnou atmosféru některých koncertů najdete na YouTube.com: „Písecký svět – videa z Písku“.

ZDENKA JELENOVÁ

Divokej Západ letos slaví čtvrtstoletí

Kapela Divokej Západ vznikla v roce 1992 po rozpadu jiné punkové skupiny Funus band. Její intenzivní rozlet však trval pouze půl roku. Dlouhá pauza se táhla až do roku 2002. Mezitím však punkeři hráli v jiné písecké již zaniklé formaci s názvem Kolna vedle kolny psáno YNLOK ELDEV ANLOK.

Po oprášení původní skupiny se muzikanti vrátili k osvědčenému názvu Divokej Západ. Hrálo se a skládalo, kapela byla rozjetá. Následovala ovšem další šestiletá pauza. Od roku 2010 ovšem hraje tato punková parta nepřetržitě dodnes.

Během čtvrtstoletí svého působení se v jejich řadách vystřídala řada muzikantů. Suma sumárum čtyři bubeníci, čtyři kytaristi a dva basáci. *„Nebylo to tím, že bych někoho vyhodil a měnil lidi kvůli tomu, že bychom se chtěli někam dostat. Byl to přirozený vývoj, kdy lidi přicházejí a z různých důvodů zase odcházejí,“* říká frontman kapely Luděk Kajtman. Současná sestava se ustálila v lednu 2017 v obsazení: Petr Košťál (bicí), Luděk Kajtman (zpěv, kytara), Vlasta Vitěka (zpěv, baskytara) a Pepa Fait (kytara). Pod hlavičkou Divokýho Západu skupina natočila dvě CD Mafie a Otazník.

Původním frontmanem kapely byl Láďa Marek, který dal skupinu dohromady. Po jeho odchodu do Spojených států se této role chopil Luděk Kajtman, i když jak říká: *„Stal jsem se frontmanem tak trochu náhodou a proti své vůli.“* Ostatně texty kapele skládá od počátků právě Luděk. Podle jeho slov se možnosti koncertovat v 90. letech oproti dnešku dost změnily. *„Kapely se navzájem spolu znaly a propojovaly se spolu, pařily spolu, vše se domlouvalo snadněji. Dnes si každý jede spíš to své. Když zvednu dneska telefon a volám spřízněným kapelám, tak mi řeknou: OK, vymysli akci a my přijedeme, ale my tě nemůžeme vzít k sobě, protože sami už nic nepořádáme,“* hodnotí situaci na scéně Luděk. Muzikanti oceňují mimo jiné také přístup Divadla Pod čarou, které u koncertů známějších jmen dává právě možnost zahrát si místním kapelám. *„Doba je dneska složitější, lidi tolik na živou muziku nechodí, a tak se kapely zdvojují, aby publikum vůbec natáhly. Dvě super kapely za cenu jedné už dokážou zvednout lidi od televize,“* míní Luděk.

Sami muzikanti říkají, že jsou kapelou lokálního významu, které se ale v poslední době daří hrát po celé republice díky Petrovi, který je úspěšný závodník na motocyklech. A ten domlouvá kapele hraní na různých místech po závodech na večerních párty. *„Lidi se chtějí bavit a už vám nikam neutečou,“* směje se Petr. *„Dneska to máme nastavený tak, že nechceme hrát každý týden a honit to za každou cenu. Raději si zahrajeme 10 kvalitních akcí za rok, kde lidi přijdou,“* dodává Luděk. Muzikanti svorně tvrdí, že nikdy neměli manažera, vše si domlouvali sami.

Od počátků inklinovali kluci k punk rocku a drží se ho dodnes, přestože každý ze čtveřice muzikantů poslouchá vlastně úplně jiné žánry. *„Máme tu klasického rockera Petra, folkáče, Vlastu, metalistu Pepu a mě asi jako punkera, ale dohromady hrajeme punk rock, tak to s námi je,“* směje se Luděk. Přitom třeba Vlasta Vitěka doposud hraje v bluegrassové skupině Kvintet a předtím u Votvíráků. *„Do Divokýho Západu si přijdu odpočinout od bluegrassu a a v kvintetu zase od punku,“* říká Vlasta.

Kromě muziky nezbývá prý Luďkovi na nic jiného čas, protože se věnuje své rodině a dvěma dětem a když konečně nějaký čas urve, tak jede na chalupu. Vlasta vždy měl dvě až tři kapely, v nichž účinkoval a ve zbytku času se věnuje motorkám. Petr má jako vrcholový sportovec času minimum a ukrajuje ho pouze pro Divoký západ. Pepa se kromě účinkování v kapele věnuje hraní PC her a sbírá komiksy. Všichni jako kapela jsou spolu v neustálém kontaktu po telefonu nebo sociálních sítích a fungují hlavně jako parta dobrých kamarádů, které hraní po klubech a festivalech stále hodně baví.

ZBYNĚK KONVIČKA

Jednou to přijde

Navzdory faktům a navzdory mýtům
všechno tu má sladkokyselou příchuť
lidi se bouří a vědí, že beztak
tímhletím směrem už nevede cesta
na zámá místa já často se vracím
abych věděl, kam vlastně patřím
vytrženej jsem z těch kořenů

REF:
Doufám, že to přijde, že to jednou přijde
že rozum jednou zvítězí
jak za starejch časů s koltem u pasu
už nebude zapotřebí
doufám, že to přijde, že to jednou přijde
zatím něděje se vůbec nic
se sklopenou hlavou přijemm ten fakt
že je to tak

Loutkář František Poklop: Vyřezával jsem rakouského kancléře

František Poklop je v Písku známý především jako hudebník, textař, loutkař, příležitostný herec a člen Divadla Pod čarou. Už méně se ale ví, že je i výtvarník a loutky také vyrábí, stejně jako kulisy k divadelním hrám píseckého loutkového souboru Nitka. Na úvod našeho rozhovoru se stručně popsal: „Pastelky, kytara a hra se slovy ke mně patří odjakživa.“

V Písku tě lidé znají hlavně jako muzikanta z kapely Inspiro. Co ti dává hudba a možnost prezentovat v písních své texty?
Hudba je dnes pro mě jen okrajovou záležitostí. Bavím se tím. Je to jen nával nějakých emocí a kontakt s publikem, nic jiného v tom nehledám. Nemůžu jen sedět u verpánku. Je spousta způsobů, jak se vyjádřit, a muzika je jen jeden z nich.

Hraješ příležitostně v Divadle Pod čarou při Mikulášských a podobných akcích. Před lety jsi vzal hlavní roli v muzikálu o Francoisu Villonovi. Zavzpomínáš na to?
Účinkování v kabaretech Divadla Pod čarou je velká legrace, hlavně díky mým zkušeným kolegům hercům, ale musím podotknout, že možná ještě víc při zkouškách, než pak v reálu. Publikum se sice baví, ale je ochuzené o tu zábavu, když scénky vznikají. Na roli Villona si rád vzpomenu, střípky z ní mě od té doby provázejí, repliky z jeho díla si prožívám dnes a denně. František a Francois jsou si hodně podobní.

Působíš také jako loutkoherec v píseckém souboru Nitka... Je obtížné zabavit děti?
Unudit dětského diváka je velmi snadné. Udržet jeho pozornost, ale nerozdovádět ho... Ta hranice je velmi křehká. Dětské představení se snadno vymkne na jednu nebo na druhou stranu. Já sám jsem ochoten uvěřit loutce, že čte noviny, že teď musí nutně vstát a hledat tři zlaté vlasy. A to je to, co se pořád učím předat. Představte si, že v neděli odpoledne chcete vzít dítě na loutkové divadlo. Odtáhnete ho od počítače a v tu chvíli má herec jedinečnou možnost vtáhnout dítě do úplně jiného světa, nebo mu jej navždycky zavřít. Je v tom i kus odpovědnosti. Tím se vůbec nezříkám cílení na dospělého diváka, jde i o jeho přízeň, potlesk a radost – má to pro mě stejně velkou váhu.

František Poklop. Foto Vladimír Homola

A teď k tvé hlavní umělecké činnosti. Jsi výtvarník a řezbář. Jak ses k tomu dostal?
Přišlo to samo o sobě. Z podstaty svého řemesla, což je truhlařina, jsem měl k dřevu a k výtvarničině samozřejmě velmi blízko. Možná jsem se dostal k truhlařině přes to výtvarničení, celý život se peru s materiálem. Ať už po tom zápase vzniknou schody nebo zlobivý čertík, pořád je to řemeslo.

Říkáš zlobivý čertík. Vzpomeneš si, jakou první loutku jsi vyřezal nebo vyrobil?
Nejdřív píšťalky, ozdobné hole, lodičky... Z loutek to byla asi nějaká strašidla. První portrétní loutky jsem vyřezal jako dárek pro novomanžele.

Jak takovou loutku vyrábíš a jak dlouho to trvá?
Výroba loutky může trvat deset, ale i sto hodin. V první řadě musím vědět, jakou bude mít loutka roli. Co má všechno umět, jestli vůbec musí něco umět. Jaký má mít výraz, charakter, jestli ji tvořím pro divadlo, nebo jako dekoraci. Velmi důležitá je alespoň základní znalost anatomie. Jako hlavní materiál využívám tradiční řezbářské lipové dřevo, vše vyrábím ručně pomocí ručního řezbářského náčiní – hlavně dutá dláta, kozí nožky, řezbářské nože – vše v poměru ke ksichtíku. Jsem šťastným majitelem i šicího stroje. Jako povrchovou úpravu používám akrylové barvy a olej. V převážné většině dělám loutky celodřevěné. Kladu důraz na precizní zpracování i částí loutek, které jsou ukryty pod kostýmem – z toho důvodu, že i já sám cizí loutky svlékám a studuju *(smích).* Co kdyby nějaká další generace řezbářů odkryla tajemství mé práce. Práce mých předchůdců je má jediná škola, krom mého řemesla. A učím se i z vlastních chyb.

Vyrábíš i takzvané portrétní loutky. Koho se ti už podařilo zpodobnit? Která loutka byla na výrobu nejtěžší, která nejkurióznější?
Portrétní loutka je v podstatě karikaturou dané osoby a obtížnost výroby je závislá na rysech. Ne každý se dá lehce karikovat, ne každý taky svou karikaturu unese, obzvláště ženy. Velmi snadná karikatura byl pro mě Míra Pokorný *(smích).* Vyrobil jsem asi jedenáct portrétních loutek, kamarád Feny se mi podařil náhodou (snad proto, že mi brousí dláta) a použil jsem i portrét Radovana Lukavského k výrobě loutky čerta. Ostatní byly na zadání. Z těch hlavních to byl například ředitel Divadla Pod čarou Miroslav Pokorný *(viz foto na titulní straně)*, ředitel firmy s. n. o. p. Petr Pechek, Simon Eder. Bylo mi ctí řezat portrét rakouského kancléře Christiana Kerna, škoda jen, že jsem nemohl být přítomen předání daru. Kuriózní loutky jsem vytvořil dvě. Čtyřmetrového pierota, kterého mohli písečtí vidět několikrát chodit po městě v průvodu loutek a oblíbili si ho také pořadatelé muzejní noci na slovenském Modrém kameni, kde byl loni hlavní hvězdou. Druhá loutka této velikosti byl plavec, který se na letošní neckyádě projevil zprvu spíše jako neplavec. Plaval až po hrubém zásahu do konstrukce. Ale plaval.

Rakouský kancléř Christian Kern.

Tušíš, kolik lidí v republice se zabývá výrobou loutek a kolik pak těmi portrétními?
Česká republika je loutkářská velmoc, od loňského roku je české loutkářství dokonce na seznamu kulturního dědictví UNESCO. Je tu hodně dobrých mistrů řezbářů, o kom vím v Písku, je třeba pan Novotný nebo pan Miller. Portrétních řezbářů je v Česku asi méně nebo se o nich neví. Počty si netroufám odhadnout. Není to lehká disciplína. Více portrétistů používá k výrobě kašírovací techniky, což je o řád snadnější, než řezba. Model před kašírováním se dá upravit a tvarovat. Obličej ve dřevě musí vyjít na první pokus.

Dokončení na str.30

František Poklop: Vyřezával jsem...

Dokončení ze str.29

Jak vnímáš obecně píseckou kulturu z pohledu člověka uvnitř této komunity?
Písecká kultura je neobvykle pestrá. Někdy mám pocit, že na tak malé město je všeho až příliš. Nikdo v Písku a okolí nemůže říct, že si nemá z čeho vybrat. To je můj pohled. Je tu neskutečné množství kreativních lidí v různých odvětvích kultury. Někdy vzniká možná zbytečná nevraživost mezi soubory a spolky kvůli dotacím a nerovnoměrné finanční podpoře. Pak se lidi, kteří by rádi něco dělali, potýkají s dotovanou konkurencí. Návštěvníci kulturních akcí jsou pak zbytečně nervózní i z nízkého symbolického vstupného.

Co říkáš jaksi importované kultuře do města Písku? Je dostatečně kvalitní?
Importované? Máš na mysli Lucii Bílou nebo loutkové divadlo z Koreje? Nemůžeme si hrát jen na svém vlastním Písečku, to bychom se tu za chvíli sežrali. Je třeba objevovat a přivážet nové a zajímavé. Jestli je dostatečně kvalitní, to bych nechal na posouzení konzumentům.

ZBYNĚK KONVIČKA

Týden knihoven: Významní knihovníci se vztahem k Písku

Do knihovny patří knihy, regály na ně, katalogy, dnes už většinou elektronické, čtenáři dětští i dospělí, ale také knihovníci. A mezi osobnostmi spjatými s Pískem najdeme významné představitele této profese.

Antonín Sova

V letech 1881–1885 studoval na zdejším gymnáziu **Antonín Sova** (1864–1928) a už tehdy publikoval verše.

Z existenčních důvodů nedokončil studia práv, na přímluvu J. Vrchlického a A. Heyduka získal místo v redakci Ottova slovníku naučného, pak pracoval na zdravotním referátu pražského magistrátu. Roku 1887 se stal členem Umělecké besedy a 18 let byl jejím knihovníkem. Roku 1898 vyhrál konkurz na místo knihovníka **pražské městské knihovny**, založené roku 1891, a roku 1910 se stal jejím ředitelem. O rok později podnikl studijní cestu po evropských knihovnách. Knihovnu převzal v neutěšeném stavu – uspořádal a rozšířil její fond, byly vybudovány katalogy, roku 1903 organizoval její stěhování na nároží Mariánského náměstí. Založil šest poboček a prosazoval, aby knihovna získala „důstojnou budovu ve středu města“, které se však dočkala až v letech 1925–1928. Roku 1920 odešel do důchodu.

Na píseckém gymnáziu studoval i rodák z Kostelce nad Vltavou **Čeněk Zíbrt** (1864–1932), Prožil tu své studentské lásky a podle jedné z nich, Emilky, si zvolil jeden ze svých pseudonymů Emil Horský. Po skončení studií na filozofické fakultě v Praze podnikl cestu po zahraničních univerzitách, knihovnách a archivech. Habilitoval se v tehdy novém oboru kulturní historie, roku 1901 byl jmenován mimořádným profesorem. Od roku 1892 pracoval v **knihovně Českého (Národního) muzea,** v letech 1904–1927 byl jejím ředitelem. Ještě jako praktikant se podílel na stěhování knihovny ze stísněných prostor Na Příkopě do rozsáhlých sálů v budově Muzea království českého na Václavském náměstí. Za jeho vedení byla knihovna zreorganizována, vznikla nová oddělení. Věnoval jí svou bohatou soukromou knihovnu. Na univerzitě si vymohl konání svých přednášek v knihovně; studenti pak oceňovali, že používal při výkladu ukázek z knihovního fondu.

Jaromír Borecký

(1869–1951), básník, překladatel, literární a hudební kritik, se přistěhoval do Písku s rodiči, když byl jeho otec jmenován zemským soudním radou. Vychodil tu obecnou školu, v letech 1880–1881 navštěvoval písecké gymnázium, ale maturoval roku 1888 v Praze. Ve studiu pokračoval na pražské filozofické fakultě (moderní, klasická a orientální filozofie a historie). Věnoval se také studiu hudební teorie. Od roku 1891 byl úředníkem **Univerzitní knihovny v Praze**, v letech 1920–1930 jejím ředitelem. Základem této knihovny se stal fond univerzity, která působila v Klementinu a jejíž knihovní sbírky byly prohlášeny za veřejnou Univerzitní knihovnu. Od roku 1958 nesla název Státní knihovna ČR, dnešní název Národní knihovna ČR vystihuje její tradici a poslání. Za jeho působení vzniklo konzervační oddělení, knihovna se intenzivně účastnila spolkového života, v jejích prostorách se konalo mnoho akcí.

Jaromír Borecký – kresba Dobroslav Haut

Ve dvacátých letech došlo k první etapě adaptace budovy Klementina. Borecký byl hlavním českým zástupcem na světovém knihovnickém kongresu v Římě v roce 1929. Do Písku se vracel na letní pobyty, věnoval mu několik básní, v první pojmenoval Písek městem v lesích.

Jaromír Malý – kresba František R. Dragoun

Po absolvování místního gymnázia pokračoval písecký rodák **Jaromír Malý** (1885–1955) ve studiích na filozofické fakultě pražské univerzity. Za první světové války obnovil měsíčník Otavan, který pak vydával a redigoval až do třicátých let. Jako konzervátor píseckého okresu se mj. zasloužil o zřízení Heydukova muzea. V roce 1919 získal místo předního pracovníka v nově založené **knihovně Národního shromáždění**. Absolvoval knihovnický kurz a vystudoval nově zřízenou knihovnickou školu. Byl členem spolku Československých knihovníků a v roce 1926 generálním jednatelem Mezinárodního sjezdu knihovníků a přátel knihy v Praze. Téměř šest let byl vězněn v koncentračních táborech. Po návratu, nemocný, ale duševně nezlomený, byl jmenován ředitelem knihovny Národního shromáždění. Předložil návrh prostorových potřeb knihovny s výhledem jejího rozvoje na dalších 50 let. Na přelomu roku 1947 a 1948 se knihovna přestěhovala do budovy bývalé Peněžní burzy přestavěné pro parlament, ale přidělené prostory jí nevyhovovaly. Roku 1948 odešel J. Malý do důchodu. Zemřel 28. října 1955 a byl pohřben na píseckém Lesním hřbitově. Parlamentní knihovna dnes poskytuje služby parlamentu ČR a její digitalizační projekty zpřístupňují zájemcům současné dění v parlamentu i jeho historii.

HANA TÝCOVÁ
Autorka pracuje v Městské knihovně Písek.

Ptáte se právníků: Když kupujeme nemovitost...

Jak z právního hlediska správně postupovat při prodeji nebo koupi nemovitosti? Na co se rozhodně vyplatí nezapomenout?

ŠÍP KADLEC PAIKROVÁ
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

Koupě nemovitosti představuje pro většinu lidí zásadní životní rozhodnutí. Zejména pořízení bydlení „ve vlastním“ obvykle vyžaduje vynaložení téměř všech životních úspor nebo přijetí dlouhodobého nebo prakticky celoživotního závazku splácet hypotéku, a za takto vysokou cenu chceme mít právní jistotu a pocit toho, že jsme si vybrali dobře a že v nemovitosti, kterou jsme si ke koupi vyhlédli, neleží žádný „zakopaný pes“.

U převodu nemovitostí asistuje několik profesí, které mají různé úlohy a všechny jsou užitečné, pokud se vykonávají dobře, nebo dokonce nepostradatelné a nezastupitelné. Tak především, nemáme-li přímý kontakt na prodejce nemovitosti, oceníme službu seriózní realitní kanceláře, která kontakt mezi prodejcem a zájemcem o nemovitost zprostředkuje; zejména tím, že umožní zájemci, aby si předmět svého zájmu důkladně prohlédl. Podnikání realitní kanceláře je založeno na zprostředkování koupě a prodeje nemovitostí a dobrá realitní kancelář také nabídne kvalitní, oboustranně vyváženou kupní smlouvu a další služby. Nicméně nestojí ani za jedním ani za druhým účastníkem trhu a nemůže garantovat stoprocentní ochranu jednomu či druhému z nich. V tom je nezastupitelný advokát. Zejména chceme-li koupit nemovitost, máme více důvodů k starosti o své oprávněné zájmy než prodávající, kterému jde prakticky jen o bezpečné zaplacení kupní ceny.

Jako kupující musíme učinit potřebné rešerše v katastru nemovitostí a chceme nemovitost prostou právních vad, prostou ekologické zátěže, závazků případně spojených s ní a bez skrytých vad, což nám pojistí jen kvalitní smlouva podchycující vhodnými prohlášeními a ujednáními nebezpečí, kterým kupující čelí; to nám zajistí jedině kvalitní právní služba advokáta povolaného k naší vlastní ochraně.

Zásadní službu, kterou advokát poskytuje, představuje advokátní úschova. Tou lze bezpečně pojistit, že kupní cena, kterou jsme složili, je bezpečně uložena pro prodávající stranu, avšak není prodávajícímu vyplacena dříve, než dojde ke vkladu do katastru nemovitostí jakožto podmínce nabytí vlastnického práva. Realitní kancelář nikdy nemůže provést bezpečnou úschovu peněz, protože zejména v případě insolvenčního řízení není vklad ničím pojištěn a můžeme o své peníze jednoduše přijít. Naproti tomu úschovy advokáta jsou na rozdíl od jiných „nekvalifikovaných“ úschov striktně od majetku advokáta odděleny.

Advokátní kancelář Šíp, Kadlec, Paikrová poskytuje klientům právní služby v souvislosti s převody nemovitostí včetně advokátních úschov na nevyšší možné úrovni a je připravena posloužit i vám, aby vaše koupě či prodej byly absolutně bezpečné. Stačí jen s jistotou vědět, zde tu či onde se mi bude žít opravdu dobře; volba, kterou za Vás nemohou učinit ani ochotný realitní makléř ani renomovaná advokátní kancelář.

Mgr. PAVEL GROŠPIC, advokát

ZVĚROLÉKAŘ RADÍ: Kočičí virové infekce – FIP, FIV, FeLV

VETERINÁRNÍ KLINIKA PÍSEK

Na našem pracovišti se několikrát do roka setkáváme s nepříjemnými infekcemi koček Jedná se konkrétně o trojici virových infekcí: Infekční peritonitida koček (FIP), Virová kočičí imunodeficience (FIV) a Virová kočičí leukémie (FeLV). Bohužel nejde o žádné banální virózy, které by se daly přirovnat k lidské rýmě. Ve většině případů jsou tato onemocnění koček velmi frustrující jak pro majitele, tak i pro nás, veterinární lékaře. Důvodem je, že tyto zákeřné kočičí viry způsobují nespecifické klinické příznaky, jejich diagnostika je komplikovaná a léčba často nemožná.

Infekční peritonitida koček, způsobená kočičím koronavirem, se z těchto třech infekcí vyskytuje asi nejčastěji. Kočičí koronavirus je celosvětově rozšířen. Napadá pouze zažívací aparát a způsobuje lehké průjmové onemocnění zejména u koťat. U tohoto koronaviru však může dojít k mutaci, která mu umožní napadnout celý organismus kočky, a dochází tak k rozvoji peritonitidy neboli zánětu pobřišnice. Nejvnímavějšími skupinami jsou mladé kočky ve věku do dvou let a kočky naopak staré. Inkubační doba viru je u napadené kočky týdny až měsíce. Mezi první klinické příznaky patří horečka, únava, nechutenství, hubnutí a průjem. Dále se může u některých pacientů tvořit volná tekutina v tělních dutinách, zejména břišní. Takový pacient, ačkoli je pohublý až na kost, má velké břicho. Majitelé mohou tento stav mylně považovat za obezitu. Jinými klinickými příznaky mohou být porucha zraku nebo porucha hybnosti, nejčastěji pánevních končetin.

Virová kočičí imunodeficience neboli také kočičí AIDS je způsobena kočičím retrovirem. Tento virus je vylučován hlavně slinami postiženého jedince. K přenosu tedy dochází nejčastěji prostřednictvím kousných poranění, případně pohlavním stykem koček. Nejrizikovější skupinou jsou venkovní, nekastrovaní kocouři starší šesti let, kteří se často perou. FIV je onemocnění, jenž se vyvíjí po velmi dlouhou dobu. Onemocnění má několik fází včetně období tzv. asymptomatického nosičství, tedy období, ve kterém pacient nemá žádné klinické příznaky onemocnění. To může trvat měsíce až roky. Následně se objevují horečnaté stavy, zvětšení mízních uzlin, pacient celkově neprospívá. Vlivem výrazného poškození imunitního systému trpí pacienti druhotnými infekcemi, nejčastěji dutiny ústní, zažívacího nebo respiračního aparátu.

Virová kočičí leukémie je způsobena jiným kočičím retrovirem. K nakažení dochází podobně jako u FIV prostřednictvím slin, dále moči a trusu. Jako riziková skupina se označují kočky ve věku do čtyř let s dlouhodobými zdravotními problémy. FeLV také způsobuje vážné poškození imunitního systému nakaženého. Nemocný pacient trpí na druhotné infekce, objevuje se chudokrevnost a může dojít až k rozvoji lymfomu nebo leukémie, tedy nádorového onemocnění.

Jaké jsou možnosti léčby? Jen velmi omezené. Specifická terapie cílená přímo na původce těchto onemocnění neexistuje. U pacientů se snažíme o zpomalení progrese onemocnění a maximální prodloužení kvalitního života.

Nejlepším řešením je prevence. Mezi její základy patří dobrá zoohygiena chovu, chovy s nižším počtem chovaných koček, pravidelné testování koček na dané infekce a izolace pozitivních jedinců. Prevence formou vakcinace je komplikovaná. Účinnost vakcíny proti FIP a FIV je velice diskutabilní, u FeLV je možné vakcinovat pouze jedince zdravé, proto se musí pacient předem otestovat na FeLV.

Přejeme vám a vašim kočičím mazlíčkům, aby vaší jedinou zkušeností s těmito zákeřnými infekcemi bylo pouze přečtení tohoto článku.

Lucie Hřibňáková a Ondřej Pomahač
Veterinární klinika, Mírové nám. 535, Písek

Legendární Závod dvou mostů

Dnes schází Stádlecký most i Zatáčka smrti

Na výstavě Brána do nebes v Prácheňském muzeu se připomněla i jedna ojedinělá závodnická historie. Závod dvou mostů byla začátkem 50. let nejen v Podolsku a Temešváru největší sportovní událost roku. I z Písku se na ni vypravily davy fanoušků. Ostatně právě Písečáci stáli u jejího založení.

Když na okruhu, který využíval starý řetězový most a i ten nový železobetonový, řezali motocykloví nadšenci zatáčky, vědělo pomalu celé dlouhé vltavské údolí, co se právě v Podolsku děje. Na závod se dodnes vzpomíná, i když mnoha ročníků se nedočkal, konkrétně pouze tří.

Poprvé motocykly značek ČZ a Jawa startovaly u Vltavy v roce 1950 a hned to byl závod mistrovský. Soutěžní okruh ve tvaru osmičky o délce sedmi kilometrů byl plný velmi ostrých zatáček, hlavně v pasážích, ve kterých se sjíždělo dolů ke starému mostu či pak stoupalo k tomu novému – tehdy nejvyššímu mostu v republice. Dělilo je od sebe 75 výškových metrů. Hned při prvním ročníku, během kterého hustě pršelo, se odehrálo několik těžkých pádů, žádný však naštěstí neskončil tragicky. Když jezdci přejížděli empírový most složený z příčných dubových pražců byl to takový rámus, že přehlušil i řev jejich tehdy nikterak tlumených motorů.

Závod je dnes označován slovem legendární, pravděpodobně proto, že tak ojedinělou závodní trať jsme v Čechách nikdy předtím ani potom neměli. Ostatně i dnes si lze větší část závodu projet, i když třeba kvalita asfaltové vozovky ve směru od Temešváru dolů k mostu je po letech minimálního používání zoufalá. Jinak chybí v podstatě pouze přestěhovaný dnes již Stádlecký most a několik desítek metrů asfaltky, které zaplavila hladina Orlické přehrady. Ta taky možnost pořádat opět závod označovaný jako nejobtížnější v Čechách v roce 1960 definitivně znemožnila.

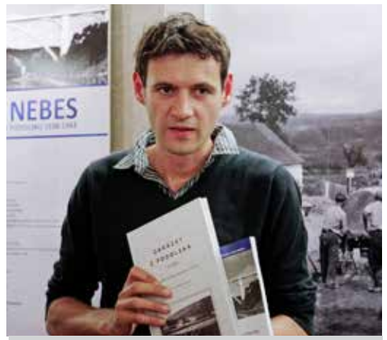

Etnograf Jan Kouba provázel výstavou Brána do nebes. Videozáznam komentované prohlídky můžete zhlédnout na www.piseckysvet.cz nebo na YouTube.com – kanál „Písecký svět – videa z Písku“.

Historie motocyklového a automobilového sportu na Písecku se však píše již od začátků 20. století. K prvním závodům vedených přes naše město patřily ty s názvem Praha – Písek – Praha. Jeden takový se uskutečnil v roce 1906. *„Automobilové závody za pěkné pohody pořádané vylákaly písecké obecenstvo na táborskou silnici, která byla po celé dopoledne tak jako snad dosud nikdy oživena,“* referují Písecké listy. Prodírajíc se značnou mlhou dorazili po kluzkých a blátivých cestách první závodníci do Písku kolem půl jedenácté. Zde se drobně občerstvili – *„v hotelu p. Špirhanzla závodníci sebe i své železné oře posilňovali, tyto několika litry benzínu, sebe výborným českobudějovickým beefsteakem neb jinou pečení.“* Dobový tisk pak sice neuvádí vítěze, ale zmiňuje, že když se do Prahy jede tempem pozvolným, stojí to benzínu za 4 zlaťáky, kdežto, když se uhání závodnickým tempem 45 km/h, spotřeba benzínu o celou zlatku stoupne.

Plakát závodu namaloval profesor z píseckého gymnasia Vladimír Meisner, zdroj www.moto-svet.cz.

Velmi časté bývaly za I. republiky mezinárodní soutěže spolehlivosti cestovních automobilů. Přes Písek se jezdívalo velmi často, zdejší malebnou jihočeskou krajinu si závodníci pochvalovali. Obyvatelstvo bylo vždy dopředu upozorněno, aby ve dnech, kdy soutěžní automobily budou Pískem projíždět, nepouštělo na silnice děti, psy a domácí drůbež, aby se předešlo nehodám a škodám. Rovněž byli lidé požádáni, aby se chovali k soutěžícím, mezi kterými byla řada cizinců, co nejpřívětivěji *„jak toho vyžaduje propagační význam soutěže a povznesení cizineckého ruchu.“*

Noviny si na začátku 20. století spíše utahují z nebezpečí, které při těchto kláních hrozilo. *„Vítěz závodů automobilových dostal věnec. Mnozí z těch, kteří nevyhráli, dostali jej také, ale na hrob,“* vtipkovaly humoristické listy. Obávané místo bylo i na Písecku a neslo příznačný název **Zatáčka smrti.** Kroutila se na staré silnici u Nové Hospody a byla svědkem řady vážných nehod. Zatáčka to byla záludná, po dlouhém stoupání od Písku byla ukrytá hned za vrcholem, silnice se prudce stáčela směrem na Drhovel. I při tehdejších nikterak závratných rychlostech automobily často končívaly v okolních příkopech. A nejenom automobily, již roku 1904 by zde při jednom z prvních závodů motorek v Písku jistý Vejtruba *„udělal salto do pole, kdyby v čas téměř 20 metrů délky nebyl vlečením nohy po zemi zmírnil rychlost.“* Obávaná zákruta byla po četných apelech Prácheňského autoklubu upravena roku 1931.

Tehdejší závody stejně jako dnes sloužily k prezentaci a ověření kvality jednotlivých značek. Ve 20. letech 20. století tak vycházely v píseckých novinách reklamy na automobily, kde byly výčty jejich dosažených úspěchů. *„PRAGA vyhrává, náš šestiválec ujede trať Písek – Lenora – Budějovice za 2 hodiny a 47 minut,“* a nebo *„Automobilové závody vyhrály vozy ŠKODA. Vůz ŠKODA byl první u cíle, ač odstartoval jako třicátý sedmý!“* Stačilo si pak jen vybrat a vyrazit.

JAN KOUBA
Autor je etnograf Prácheňského muzea

Přebývají vám knoflíky?

V rámci projektu **Dobrovolnictví ve veřejné správě – Dobro Písek** spolupracujeme se sociálně terapeutickými a chráněnými dílnami **Horizont**, kde mohou tvořit osoby s mentálním a kombinovaným postižením. Výrobky klientů jsou prezentovány na výstavách a soutěžích, můžete je také zakoupit v Masných krámech. V rámci projektu chceme nashromáždit **knoflíky pro výrobu vánočních dekorací.** Pokud můžete na tuto dobrou věc nějaké nepotřebné knoflíky darovat, přineste je na městský úřad v Budovcově ul. 207, do kanceláře č. 222, kolegyni Petře Obstové, oddělení sociální práce a pomoci. DĚKUJEME!

ZUZANA STAFFOVÁ,
odbor sociálních věcí MÚ

Andrej RÁDY:

Rozhovor s vlastním obrazem zrcadlícím se na tenkém ledu

Poté, co jsem čtenářům Píseckého světa představil necelou třicítku graduovaných i autodidaktických výtvarníků z píseckých ateliérů (ale i kuchyní), odvažuji se vstoupit na tuze tenký led rozhovoru se sebou samým. Pomůckou ale i omezením mi budiž, že si položím stejné otázky, jaké jsem dosud kladl ostatním.

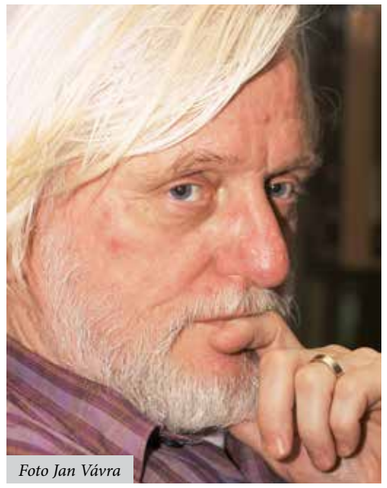

Foto Jan Vávra

V Písku žiji už podruhé, pocházím však z Bratislavy, kde nás kdysi na gymnáziu nabádala jistá statečná učitelka estetické výchovy, abychom se svým talentem odešli západním směrem. Den po maturitě jsem pak vyrazil na západ a z rychlíku jsem vystoupil v Praze, čehož dodnes nelituji. Ve stejné době jsem se ženitbou a absencí veškeré naděje na získání trvalého bydliště v hlavním městě nechal okouzlit Pískem. Tehdy jsem také poprvé vodovkami načrtl dnes už i pro mne NÁŠ Kamenný most.

Profesory akademií certifikovaný nedostatek talentu v kombinaci s jakýmsi fízlem mi zavřel vrata pražských uměleckých škol a strachem provázená neochota ztratit dva roky života ve fyzickém i duchovním puchu kasáren mne nakonec dovedly ke studiu jazyků a tak trochu i lingvistiky Na Filozofické fakultě UK. Kreslit a malovat jsem nepřestal, sklony, puzení a extrovertní založení jinak nedaly, a tak jsem dokonce navštěvoval i kurzy kreslení v PKO Julia Fučíka. Obrázky, hlavně pražské motivy, našly uplatnění zejména u přátel v Helsinkách a později, po tom možná zbytečně klidném převratu, i v tlumočnicko-překladatelském časopise. Většinou však končily v Galerii za skříní.

Nový rozbřesk (druhá míza?) nastal až v nové etapě života, když jsem se začátkem tisíciletí podruhé stal píseckým občanem. Proč volba padla na Písek? S manželkou jsme zvažovali, zda v Praze nebo Bratislavě zvládneme náklady na bydlení s ateliérem pro mne a dílnou pro ni. Ostatně otázku *Proč Písek?* člověk, který tu jednou byl, vlastně ani neklade...

K současné tvorbě jsem se dostal jak abstinující feťák k šlehu, co všechno znovu spouští. Ve Sladovně, která ve svých raných dobách nepatřila jen nezletilým, jsem se dostal na seanci hodně „dívčí“ tvořivé dílny vedené Alenou Pintýřovou a bylo mi čekat na manželku, která tam brousila sklo. Poprosil jsem o barvičky a přisedl ke kroužku, jehož členky se usilovaly vtěsnat jablíčko, banán a misku do zátiší. A pak už to šlo ráz naráz.

Později se mi poštěstilo dát si poradit a získat alespoň trochu usměrnění od pánů akademických malířů Řeřichy a Říhánka, což však, žel, nestačí, abych se mohl vydávat za jejich žáka. V jejich ateliérech jsem si hlavně uvědomil, co všechno už nestihnu v malování vysedět...

Kdybych měl uvést vzory, padala by jména jako Braque, Picasso, Modigliani, Kandinskij, k nimž bych musel připojit mnohé impresionisty, ale také Giotta a další staré Italy, Zrzavého, Muziku… – kde by byl tomu seznamu konec? Možná někoho překvapí, že bych přidal i Goethovu solidnost a sílu symbolu, Čapkovu tolerantnost (jako adolescent jsem maloval svět bez stínů, protože *„nikdo nemá právo stínit jinému,“* jak jsem byl přesvědčen), ale i marnost vznešených myšlenek humanistů ve světě, v kterém jsem vyrůstal a v němž také zemřu.

Občas si namaluji realistický obrázek krajiny nebo zátiší či kytici. Když však maluji doopravdy, snažím se konstruovat prolínání rovin světa i časových dimenzí. Možná jsou to velká slova o malých obrázcích, ale je to můj pohled. Snad právě literárně teoretické vzdělání mne vždy znovu přiměje, abych se snažil do obrazů vkládat symboly, kterým většina diváků zřejmě ani neporozumí. Nechť, už dávněji jsem se vzdal snahy o všeobecnou srozumitelnost v malování či psaní. A propos, jsem také překladatelem, známým však spíše ve slovenském než v českém jazykovém prostředí...

Nábřeží, akryl na plátně, 2015

Váza s červeným okrajem, akryl na plátně, 2016

Když kladu zpovídaným otázku *„Co nemáte rádi?“*, dostává se mi většinou vyhýbavých odpovědí. Teď je na mně, abych odpověděl. Nemám rád dílo, výtvarné, literární (hudebním nerozumím), které „olepuje“ jen jednu a často banální myšlenku. Nemám rád výtvarný pokus, který musí jeho autor okecávat, aby přiměl ostatní, aby mu porozuměli. Tím pádem nemusím sledovat mnoho módních „výtvarníků“ a tu trochu času, co mi zbývá, mohu věnovat jiným.

A také mne baví organizovat, chcete-li ošklivý výraz: řítit chod věcí. A tak se snažím pořádat výstavy nejen svoje vlastní, inspirovat jiné k tvorbě – protože si myslím, že každý, nezkazí-li jej škola nebo něco jiného, je jako člověk schopen tvořit. A každý vnímavý jedinec si dokáže odnést zážitek i z počinu toho nejbídnějšího chudáka – je to otázka přístupu a tolerance, protože od počátku věků platí, že protiklady splývají.

Celý život jsem měl sny. Živé a barevné. Mám několik snů, které se týkají našeho města. Bude-li čas a ochota jim naslouchat, podělím se o ně v některém z dalších čísel Píseckého světa. Anebo si o nich přijďte pokecat do Ateliéru P. U. B. v „domečku“ u Putimské brány 14. a 15. října, kde budu vystavovat, spolu se manželčinými šperky, své obrázky v rámci Dnů otevřených ateliéru 2017.

ANDREJ RÁDY

Dětská obezita ukazuje na nesoulad v rodině

Od jara letošního roku působí v Písku terapeutické centrum Akapora, jehož posláním je poskytovat psychologickou a terapeutickou podporu lidem s nadváhou a sklonem k přejídání i poradenství rodičům obézních dětí. Moderní přístupy ukazují, že cesta k řešení těchto problémů nevede jen přes dietu a změnu životního stylu.

Obezita dítěte může přicházet jako odpověď na nesoulad v rodině

Za dětskou obezitou nestojí jen špatné stravovací návyky, sedavý způsob života, genetické dispozice, hormonální poruchy, ale i psychické potíže různého charakteru. Ve většině případů však souvisí s rodinným prostředím a jeho dynamikou. Akapora vychází z názoru francouzského psychoanalitika Jacquese Lacana, který tvrdí, že symptom dítěte – v tomto případě obezita - má svůj původ v tom, co již existuje v rodinné struktuře. Obezita dítěte může přicházet jako odpověď na nesoulad v rodině. Toto tvrzení potvrzují také studie, které se shodují v tom, že přejídání a obezita u dětí je ovlivňována zejména vztahy v rodině, vztahem dítěte k rodičům a preferovaným výchovným stylem v rodině.

Emoční napětí vede k nutkavé potřebě něco sníst

Někdy se děti snaží zaplnit emoční prázdnotu tím, že nadmíru jí. Jídlo se stává způsobem, jak mohou udržet něco dobrého v sobě. Někteří rodiče obézních dětí potvrzují, že se obezita u dítěte začala projevovat po některé ze změn v dynamice rodinného systému. Často se jedná o narození sourozence, rozvod, stěhování do jiného města či země, ztrátu rodiče, finanční problémy, nebo naopak výrazné zlepšení finanční situace v rodině.

V některých případech je už návyk k přejídání vypěstován v raném dětství, kdy rodiče opakovaně, avšak často nechtěně dezinterpretují potřebu dítěte. Velmi často můžeme vidět, jak matka ve chvíli, kdy dítě jen trochu zapláče, okamžitě dítěti nabízí lahvičku s mlékem. Dokonce i po prvotním odmítnutí dál nabízí výživu, až dítě tuto formu uspokojení přijme. Pláč je chápán jako volání po jídle, i když jím dítě vyjadřuje nějakou jinou potřebu. Tímto způsobem se dítě naučí, že jídlo nezažene pouze hlad, ale vyřeší i vnitřní nepohodu. V budoucnu vzniká zmatek, kdy emoční napětí vede k nutkavé potřebě něco sníst.

Jídlo jako odměna

Podobně může fungovat, dělá-li se z jídla odměna. Dítě bývá jídlem odměňováno nebo motivováno k určitému výkonu. Když dobře sjede kopec na lyžích, dostane sušenku. Jídlem si dítě také může získávat pozornost rodičů. Je chváleno, když dobře jí nebo naopak se kolem jeho odmítání jídla dělá významná událost, věnuje se spousta času vysvětlování, proč by mělo dítě jíst, vymýšlí se strategie, jak dítě motivovat, aby lépe jedlo. Některé děti pak mohou zvolit přejídání jako strategii, kterou na sebe upoutávají pozornost.

Někteří rodiče zažívají radost a pocit uspokojení, když dítě hodně jí. Obávají se, aby dítě netrpělo nedostatkem. Tento druh úzkosti ohledně stravování dětí může přicházet i z předchozích generací. Např. prababička zažila nouzi a hlad, a proto jí připadalo přirozeně důležité, aby její děti měly vždy potravy více než méně. Během generací vymizel historický kontext a zůstala úzkost z toho, že dítě nebude mít dostatek.

Rodiče by neměli obtíže dítěte vnímat jako vlastní selhání

Je důležité si uvědomit, že jsou to rodiče, na nichž extrémně závisí, jestli jejich dítě bude nebo nebude obézní. Proto Akapora pracuje s rodiči obézních dětí a snaží se jim odkrývat jejich neuvědomované strachy, úzkosti a překážky ve vztahu k dětem.

Obecně lze říci, že je důležité vycházet z etiologie rodiny. Když si rodiče uvědomí, co opravdu stojí za jejich úzkostí, že dítě málo nebo hodně jí, nebudou touto obavou tolik zmítáni a budou schopni ji lépe zvládat. Rodiče by neměli obtíže svého dítěte vnímat jako vlastní selhání. I oni měli nějaké rodiče a ti zase měli své rodiče. Během života každého člena v rodinné historii existovaly určité problémy a starosti a každý se s nimi musel nějak vypořádat.

Akapora

Ne vždy byl způsob ideální, ale třeba byl pro danou osobu jediný možný. Důležité však je, aby negativně neovlivňoval i další generace.

Citlivý přístup založený na empatickém vztahu s dítětem

Významným faktorem, který má vliv na obezitu dětí, je výchovný styl rodičů. I tady se jeví jako nejideálnější výchova s jasnými pravidly a citlivým přístupem založeným na empatickém vztahu s dítětem. Důležité jsou také stravovací návyky. To, jak rodina pěstuje a kultivuje rituály spojené s jídlem. Společný nedělní oběd, setkávání u večeře, pravidelné snídaně, radost z dobrých potravin, vaření doma. Naproti tomu jídlo u televize, noční pojídání chipsů, nezdravé potraviny v lednici nebudou tím, co přispěje k dobrému způsobu stravování dětí. To samé platí o fyzických aktivitách, způsobu, jak rodina tráví volný čas. I tady nestačí, aby rodič říkal dětem, jdi se proběhnout, ale měl by jim jít v tomto směru příkladem.

Co dělat, když rodiče začnou pozorovat, že by jejich dítě mohlo mít s obezitou problém? Pokusit se zamyslet, co v daném kontextu sami prožívají, a nebát se navštívit odborníka, který by jim mohl pomoct odkrýt pro ně skryté souvislosti či možné opakující se chyby. Hlavně neupadat do sebeobviňování, nezavírat před problémem oči ani se přehnaně nezaměřovat jen na redukci váhy dětí.

KONTAKTY:
Písek, Fr. Šrámka 126/9
Web: **www.akapora.cz**
E-mail: **akapora@akapora.cz**
Tel.: **739 408 406**

INZERCE

V říjnu muzeum zve na filmaře, poklad, VŘSR, ptačí kroužkování i do Londýna...

S měsícem říjnem se do muzea opět vrací oblíbené čtvrteční přednášky, sály zaplní nové výstavy, ale především - nenechte si ujít další z mimořádných krátkodobých výstav! Na vlastní oči můžete spatřit letos na Písecku nalezený unikátní poklad z 11. století.

Detail denáru z 11. století

Hned na **neděli 1. října** připadá **Světový festival ptactva**, který každoročně připomíná fascinující fenomén ptačí migrace. Na rybníku Režabinci u pozorovací věže se **mezi 9 a 13 hodinou** na vás těší muzejní ornitologové Jiří Šebestian a Karel Pecl. Ti provedou odchyt a kroužkování ptáků, připravili si zajímavé vyprávění a k dispozici budou silné dalekohledy k pozorování vodních druhů na hladině rybníka. Pro děti budou nachystány hry a kvízy s ptačí a ekologickou tématikou.

V prvním říjnovém týdnu začínají hned čtyři nové výstavy. Galerie bude patřit manželskému páru výtvarníků **Jindře Vikové a Pavlovi Baňkovi,** jejichž společná výstava nazvaná Hlasitě a tiše začne vernisáží **v pátek 6. října v 16 hodin.** Viková se volně pohybuje mezi sochou, koláží a asambláží. V posledních letech výtvarně recykluje zejména vyhozené a zapomenuté věci, aby jim dávala nový život. Baňka představí své fotografie, které se vyznačují velkou rozmanitostí – prolínají se v nich těla, tváře, prostory, světelné odrazy, zátiší, zrcadla a dokonce i již jednou nasnímané fotografie. Výstava potrvá do 5. listopadu.

V Malých výstavních síních se můžete těšit na dílo píseckého rodáka **filmaře Petra Skaly**. Jeho velmi originální tvorba se představí pod názvem **Alchymie světla** a vernisáž se bude konat **v sobotu 7. října v 16 hodin.** Režisér Skala pracuje od konce šedesátých let až do současnosti na filmových experimentech, patří k českým průkopníkům videoartu. Ve svém oboru byl zařazen mezi padesátku nejlepších tvůrců světa. Výstava plná televizních obrazovek končí 5. listopadu.

Muzejní historik Zdeněk Duda reflektuje sté výročí socialistické revoluce kritickým pohledem. V době mezi **3. říjnem a 26. listopadem** tak můžete navštívit v Chodbě knihovny jím připravenou dokumentační výstavu jménem **Experiment VŘSR. Výstava o politice, ideologii a muzeích,** ve které poukazuje na provázanost práce historiků s vládnoucí mocí a ideologií. Výstava je tak ohlédnutím do našich nedávných dějin i dějin píseckého muzea.

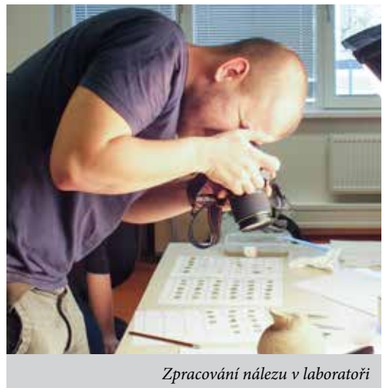

Zpracování nálezu v laboratoři

A konečně poslední nová výstava, která začíná **3. října** v Rytířském sále a má status mimořádné krátkodobé, přinese možnost spatřit skutečný a nefalšovaný poklad. Pod názvem **Poklad českých knížat** má vůbec poprvé veřejnost příležitost zhlédnout letos na jaře nalezené stříbrné denáry z Řetče na Písecku. Možná jste jejich příběh již zaznamenali v médiích, ale teprve nyní archeologové u příležitosti říjnového **Mezinárodního dne archeologie** představí nález kompletní. K výstavě pořádáme dvě komentované prohlídky **s archeologem Martinem Ptákem**, ty připadají na **úterý 3. a 10. října v 16 hodin, 12. října** k tématu pohovoří přední český **numismatik Jiří Chvojka.** Pro školy nabízíme program spojený s ražbou vlastní mince (po předchozím objednání, vhodné pro ZŠ a SŠ).

Kdo si uložil stříbrňáky a nikdy se pro ně nevrátil?

Muzeum podporuje i letošní jubilejní ročník **Dne otevřených ateliérů,** který se koná ve dnech **14. a 15. října.** V arkádách na nádvoří muzea v čase mezi 9 a 17 hodinou představí svá díla fotografická sekce Prácheňské umělecké besedy, vstup je zdarma.

Přednáškový sál 5. října v 16 hodin bude hostit **Ing. Pavla Poláčka,** bývalého experta ČR v Etiopii a Kanadě, který vás zavede do **Kolébky lidstva Etiopie – království ptáků a opic.** Odborník z oblasti zemědělství a zahraničního obchodu se zaměří na současnost i budoucnost této africké země, která má do roku 2050 zdvojnásobit počet svých obyvatel a proto intenzivně řeší, jak je uživit. O týden později přijede **PhDr. Jiří Chvojka**, aby pohovořil o tom, **Čím se u nás platilo**. K tématu legií, které jsme letos připomínali výstavou, se ještě vrátíme **19. října**, kdy přednášku **Československé legie v Rusku a revoluce 1917** přednese **PhDr. Dalibor Vácha, Ph.D.** Mladý historik je autorem několika oceňovaných odborných i beletristických publikací, mimo jiné je také držitelem Literární ceny Knižního klubu. Ve své přednášce připomene československé legionáře jako glosátory a kritiky ruských revolucí v roce 1917, kterých byli přímými svědky včetně veškerého nadšení, utrpení a zklamání po pádu carského režimu.

A konečně **26. října** se spolu **s Josefem Vomáčkou,** nezávislým publicistou z Prahy, podíváme do **Londýna**. Staveniště Evropy je plné ikonických staveb, v povídání doplněném promítáním nás však přednášející zavede i na méně známá místa realizovaná dle návrhů světových architektů. Vstupné na přednášky zůstává na deseti korunách.

Aktuální novinky sledujte na webu www.prachenskemuzeum.cz, na www.facebook.com/pmpisek, na plakátech a ve vývěsce před radnicí.

KLÁRA KOUBOVÁ
Prácheňské muzeum v Písku

INZERCE

Kurzy angličtiny

- všech úrovní pokročilosti, včetně přípravy k maturitě
- skupinové, individuální, firemní, docházkové i pobytové

První hodina zdarma!

Mgr. Iva Karvánková,
Tyršova 63, Písek
Tel.: **606 550 529**
E-mail: ***iva.karvankova@volny.cz***

Příběh o Králi Šumavy, o marném boji za svobodu

Knižně zpracovaný skutečný příběh lidí, kteří spolupracovali s legendárním Králem Šumavy Josefem Hasilem. Křest a autogramiáda knihy proběhne v penzionu U Malířských v sobotu 21. října od 14.30 hodin.

Když jsem někdy v roce 1972 jako malý kluk sledoval v televizi film režiséra Karla Kachyni „Král Šumavy“, byl jsem nadšený. Chvíli jsem fandil lstivým špionům a diverzantům přecházejícím přísně střeženou státní hranici, a chvíli neohroženým pohraničníkům, kteří je bez odpočinku pronásledovali. Film skončil, otec vedle v křesle dopil kafe ze svého čtvrtlitráku a řekl: *„Dobře natočený film, ale bylo to jinak. Král Šumavy Josef Hasil měl i velice dobré kontakty v Písku. Mnoho lidí s ním spolupracovalo a svou spolupráci odsedělo v lágrech a někteří nám o tom vyprávěli.“*

Tehdy jsem poprvé slyšel jméno Josef Hasil. Dozvěděl jsem se, že tento neohrožený a tehdejšími bezpečnostními orgány nenáviděný agent nazývaný Král Šumavy pravidelně přecházel přísně střeženou státní hranici a spolupracoval se skupinou lidí na Písecku, Prachaticku a Vimpersku. V říjnu 1951 se dva týdny skrýval také v Píseckých horách v penzionu U Malířských, v turistické chatě Na Živci a na chatě u řeky Otavy nedaleko Borečnice.

Čas ubíhal, roky míjely a já jsem měl pořád vzadu v mysli zasunutou myšlenku, že na Písecku pobýval obávaný a pronásledovaný Král Šumavy, kterého čas od času připomněla Československá televize v tom dobře natočeném filmu, ve kterém to bylo ale jinak.

V roce 2015 se mi dostaly do rukou zápisky vzpomínek bývalého píseckého autodopravce, který spolupracoval spolu s dalšími lidmi mezi roky 1949 – 1951 s legendárním Králem Šumavy. Za svou spolupráci byl spolu s ostatními, kteří se také nehodlali smířit s vývojem po únoru 1948, zatčen a odsouzen k dlouholetému těžkému žaláři. Zápisky pořizoval podle jeho vyprávění jeho přítel v 70. letech 20. století. Při jejich pročítání jsem se dostal zpět do poválečného Písku a následujících desetiletí.

Pak už jen zbývalo navštívit archivy, které po letech naštěstí otevřely své brány, nastudovat a roztřídit stovky stran vyšetřovacích protokolů a zápisů, a postupně sestavit příběh o lidech, bez jejichž spolupráce by Král Šumavy nebyl králem. Zajímavé bylo také navštívit místa s příběhem spojená a mluvit s některými pamětníky. Jedním z nich byl i synovec Josefa Hasila. S legendárním

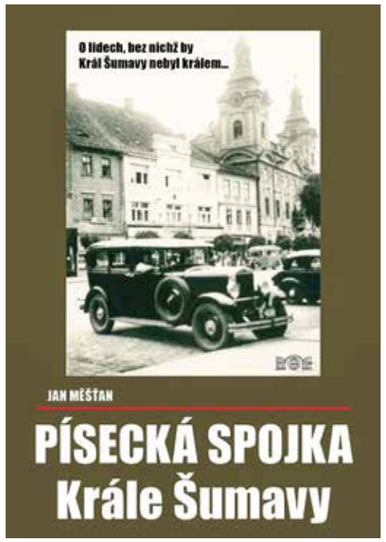

Králem Šumavy, kterému je letos 93 let a žije v Chicagu, je ve stálém kontaktu.

Knihou se paralelně prolíná i příběh netolického malíře a fotografa, jehož osud zavál až do Kanady, a ačkoliv opustil Československo již před 2. světovou válkou, byl s píseckou skupinou ve spojení.

Vznikl tak skutečný příběh o víře ve změnu a marném boji za svobodu, který vyústil v příliš krutou daň. Kniha je doplněna archivními i současnými obrazovými materiály.

JAN MEŠŤAN

Ateliér v Písku: Začínáme!

Chodíte li někdy procházkou směrem k Píseckým horám nahoru po Žižkově třídě a pak doprava Rokycanovou ulicí, možná jste si všimli, že se zde ve výloze jednoho z domů začaly objevovat barevné plakátky. Mezi nimi vás mohl zaujmout nápis ATELIÉR vyvedený pastelem na bílé čtvrtce .

Podíváte li se pozorněji, vidíte, že se linie onoho nápisu za posledním písmenem mění v ležérně nahozený tvar malířské palety. A písmena nápisu ATELIER v „paletě“ jsou obklopena kulatými skvrnami základních barev do tvaru kruhu...

Snad se v logu podařilo vyjádřit a symbolicky zobrazit, k čemu bude sloužit prostor, který vzniká ve starém domě s kamennými patníky před vraty. Kruh symbolizuje bezpečí, komunikaci a sdílení, barvy bohatost a různost pocitů, emocí a vůbec života. Linie malířské palety naznačuje, v jakém rámci a jaký druh činnosti se uvnitř v prostoru za prosklenými dveřmi bude odehrávat... A otevřený tvar znaku nechává prostor náhodě, momentu překvapení či ponechává prostor pro včasný ústup, pokud skutečnost neodpovídá představám a potřebám.

Mám štěstí, že v tomto starém píseckém domě v Rokycanově 11 žiji už pěknou řádku let a mám možnost rozvíjet jeho nesporný půvab – to, čemu se také říká „genius loci“. Založit Ateliér a využít možností, jež skýtá, byl můj velký sen.

S radostí v srdci sleduji, že se dveře Ateliéru začaly během léta otevírat a přijímat zájemce o tvoření, které těší duši i smysly. Veronika Rážová nás provázela malováním na hedvábí a voskováním kouzelných květinových svíček, přišla Míša Nováková s jejími nápaditými dílničkami na tiskátková kočkotrička či romantické letní náušnice. S paní Kaori Okano, která vyměnila rodné Japonsko za jižní Čechy bylo nanejvýš příjemné si nad skládáním papírových ORIGAMI povídat o jejích dojmech ze života v naší krajině a plánovat další setkání u výtvarných činností. Také jsme přivítali autorku projektu ARTEKRUHY Vladku Markovou, která nabízí svůj arteterapeutický program písecké veřejnosti. S Lucií Čapkovou jsme měli

ojedinělou příležitost si vlastnoručně ušít famózní jelenicové baleríny pro „bosou chůzi“.

A co stojany, tužky a uhly, barvy, plátna a štětce... Bez těch není ateliér Ateliérem! Není třeba se obávat, že bychom s nimi neuměli zacházet, stačí chuť zkoušet nové a objevíme možnosti jak projevit svou jedinečnost. A nemusíme to vážně nazývat Uměním, ale spíše HROU. Pokračování příště.

DÁŠA ŠVECOVÁ

www.ateliervpisku.cz, www.artekruhy.com

Projekt Písek v tanci: Výstava a foto-kalendář

Královské město Písek, balet, fotografie, krásné dívky, děti a líčení – to vše jsme se pokusily spojit v projektu Písek v tanci, který budete mít možnost vidět ve Vykulené Sově od pátku 13. října (vernisáž v 17 hodin) do půlky listopadu. Za projektem stojíme tři: spolu se mnou je to fotografka Jana Pecholtová a vizážistka Lucie Loudínová.

Začátek byla výzva. Zamrzlá řeka a starý most, křehká baletka Míša Jelenová a na teploměru teplota v minusových hodnotách. První fotka na světě a projekt začal žít...

Únorové focení nás zavedlo do teplejších míst, navštívily jsme dům U Slona. Březen patřil rackům, baletce Klárce Koluchové a starému mostu z jiného pohledu. Duben s sebou přinesl více světla a my začaly fotit jak na běžícím pásu. Kostel Narození Panny Marie, písecké hradby, ostrov. Najednou tu byly prázdniny a čas jako stvořený pro focení venku. Dostalo se i na návštěvu Jitexu, vily Marta, městské knihovny, morového sloupu, vlakového nádraží a Palackého sadů. Poslední, zářijové fotografování už bylo jen skromné, termín tisku fotografií se blížil. Vyfotografovaly jsme poslední dvě lokace: Elektrárnu královského města Písku a Zemský hřebčinec.

Ráda bych nás, tvůrkyně projektu, představila. Jsem absolventkou taneční konzervatoř Duncan centre v Praze, Pražské taneční konzervatoře, Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy (obor výchova ke zdraví). V Písku jsem založila taneční studio T–Dance, kde v současné době vyučuji scénický tanec, balet a pohybové divadlo. Je to můj splněný sen, avšak cesta k němu byla trnitá. Výuku na špičkách jsem se musela naučit kvůli práci v ZUŠ Rychnov nad Kněžnou, kde jsem působila jako pedagog. Za to vděčím paní Radmile Salamanczukové, která mě toho nejen tolik naučila, ale přivedla i na cestu, jak si balet zamilovat a s radostí předávat své nabyté zkušenosti dále. Tanec je sladká práce, a když ho miluješ, není co řešit.

Jana Pecholtová se narodila v Písku. Vystudovala estetiku na Filozofické fakultě JčU. Studium zakončila červeným diplomem a hned po škole se začala živit fotografováním, což jí vydrželo dodnes. *„Focení mě bavilo už dávno před tím, přivedl*

mě k němu otec, naučil mě i vyvolávat fotky postaru v provizorní fotokomoře doma v koupelně. Tenhle baletní projekt mě od začátku nadchl a jsem ráda, že mohu být jeho součástí,“ říká Jana.

Třetí ženou je Lucie Loudínová. Díky tomu, že od dětských let vyrůstala v prostředí kosmetiky, rozhodla se po základní škole vystudovat kosmetiku v Českých Budějovicích. Zkušenosti nadále získává od nejlepších vizážistů v oboru. Je dvojnásobná absolutní vítězka World Make-up Wars a Mistr ČR v make-upu. *„Jsem ráda, že mohu být součástí tohoto projektu, který mi umožňuje naprostou volnost v barvách i technikách make-upu,“* říká Lucie.

Tento nápad jsem v hlavě nosila už dlouho. Touto cestou bych chtěla poděkovat za vstřícnost a ochotu všem, kteří mi s uskutečněním mého snu pomohli. Především panu Marku Andělovi, Jiřímu Ptáčkovi a Haně Šebestové.

Kromě Vykulené sovy si výstavu budete moci prohlédnout v únoru v městské knihovně. Pro představení projektu hledáme i další vhodné prostory. Navíc všichni, kteří tanec a fotografe milují jako my, si budou moci výsledek naší práce odnést i domů v podobě kalendáře či pohledů. Těšíme se na vás v pátek 13. října ve Vykulené sově!

GABRIELA KROUTILOVÁ
taneční studio T–Dance

SUDOKU: Vaším úkolem je co nejrychleji doplnit tabulku o zbývající číslice 1 až 9 tak, aby se žádná číslice v žádném sloupci, řádku, a ani jednom z devíti čtverců o hraně 3 čtverečky neopakovala. Vlevo jednodušší, vpravo obtížnější.

				4	9	6		
1		9						7
	3		5			9		
		7			8			9
	8			3		7	1	
		3	4		1			
	7		6	8				
6						1	7	
3				1	5	8		6

8	3						6	
	9			6				2
		6		1			3	
3				2		6		
			1			3		
7					3	9		
		3	9		1			
		8			5	7		
9					7		1	5

S příchodem podzimu jsme pro vás připravili novinku: **vše pro bezobalový nákup**. Zapomeňme na igelitové sáčky a nakupujme ekologicky! Téměř v každém obchodě to jde. Příjemné látkové pytlíky máme hned po ruce (průhledné šijeme z biobavlny). A s celým nákupem šup do tašky z pevné bavlny. Zkuste to také :)

NA INTERNETU NÁS NAJDETE:
www.arwenka.cz

OSOBNÍ ODBĚR ZDARMA:
v Písku a Putimi,
po dohodě tel:
775 339 411

A TAKÉ NA ŘEMESLNÝCH TRZÍCH:
seznam akcí na našich internetových stránkách

- Látkové pytlíky
- Ručně šité panenky
- Sady pro ruční tvorbu
- Levandulové dekorace
- Pohankové polštáře
- Lněné a bavlněné tašky
- Obaly na nákupy
- Materiál k tvoření

NÁŠ SORTIMENT ŠIJEME I NA ZAKÁZKU DLE VAŠEHO PŘÁNÍ!

ŘÁDKOVÁ INZERCE

- **Nabízím hodiny ANGLIČTINY i překladatelské služby.** Každou středu v Písku anebo přes Skype, AJ-CZ/CZ-AJ. **Eric B. Dunn, tel. 605 228 775,** ***www.englishwithjesus.cz***
- **Prodáme ZAHRÁDKU o ploše 300 m² se skleníkem** – v zahrádkářské osadě U Martínka (nad restaurací U Sulana) v Písku. **Tel. 739 348 550.**
- **Hledám** pro syna (5. tř. ZŠ Svobodná) někoho, kdo by jej naučil **základům atletiky,** a dále **šikovnou paní (švadlenku)**, která umí spravovat věci (oblečení, povlaky apod.) šicím strojem. **Tel: 605 35 84 84.**
- **Nabízím domácí MED květový a lesní.** Dovezu, 130 Kč/kg. **Tel. 722 920 766.**
- **Hledáme soukr. učitelku/učitele hry na klavír**. Pro děti z více rodin, začátečníky. **Tel. 722 795 964**
- **Kdo naučí syna hrát na klávesy**? Hraní pro radost, 3-4 hod měsíčně, 120 Kč/h (nebo dle domluvy). Začít lze ihned. Pište prosím e-mailem: ***klavesypisek@seznam.cz***, připište tel. číslo, ozveme se.

Sháníme fandy PLETENÍ A HÁČKOVÁNÍ, kteří neví, co se zbytky materiálu a dlouhými večery. Pojďme z nich udělat **OBAL na kulatý relaxační polštářek, průměr 40cm**, pro klienty Oblastní charity Písek!

V Oblastní charitě Písek je **velký nedostatek PÁNSKÉHO OBLEČENÍ A BOT**. Kdo by mohl jakékoliv čisté a nepoškozené pánské oblečení a boty věnovat (včetně čistého spodního prádla a ponožek), udělá nám všem radost. Pokud bude v Charitě právě zavřeno, stačí zanechat dobře zavázaný pytel nebo zalepenou krabici u vchodu – za pomníkem lva hrdinům padlým u Melegnana a Solferina. DĚKUJEME!

MARKÉTA KRACÍKOVÁ, Oblastní charita Písek, Bakaláře 43/6, e-mail: dobrovolnici.charitapi@seznam.cz, tel. 731 549 777

Mezinárodní festival studentských filmů
Snímky mladých tvůrců letos zdarma

Během své šestnáctileté existence si studentský „filmáč" v Písku i ve světě získal důvěryhodné renomé. Letošní ročník, který se koná 13.-15. října, bude v něčem jiný: spolupořadatelem se spolu s píseckými filmovými školami stává Centrum kultury města Písek. Diváci a porota letos uvidí v soutěži 32 filmů z 22 zemí celého světa. Pro Písecký svět hodnotí úroveň přihlášených snímků Karel Čabrádek, autor či spoluautor mnoha scénářů slavných filmů, například Počítání oveček, Duhová kulička, Dobré světlo nebo Kráva.

Zúžit výběr filmů na počet, který limituje stopáž pěti dvouhodinových promítání, z celkových přihlášených skoro 400 snímků, bylo úkolem výběrové komise. Tento nelehký proces jsme po několik let vykonávali s doc. Evou Bobkovou, která přednáší střih na FAMO v Písku, letos nám přibyl kolega režisér Vavřinec Menšl, jehož nominovalo Centrum kultury, které je letos z hlediska organizace spolupořadatelem festivalu.

„Nakoukat" tolik filmů s průměrnou stopáží přibližně 15 minut dá dohromady několik dní projekce, jak lze snadno zjistit násobením. Je to činnost dílem únavná, ale zážitek, který přináší určité procento z nich, za to martyrium stojí. Nedělejte si moc velké iluze, že do soutěže se hlásí jen kvalita. Jsou ve světě školy, které účast vezmou tak říkajíc plošně a pošlou vše, co tam natočí. Já osobně bych tento rok nazval útokem latinské Ameriky – kvantitou dokazují, že i tam není filmové školství Popelkou, moderní technika už je dostupná všude. Ale je přece jen znát, že chybí tradice a další aspekty podmiňující tvorbu na úrovni, kterou známe třeba z evropských škol. To se však již brzy může změnit a i odtud příště asi přijde více kvalitních filmů. Totéž platí třeba i o filmových destinacích, které bychom mohli mít v určitém smyslu za exotické či rozvojové. Finálová účast snímků z Filipín, Indie, Gruzie či Chile mluví i za další dobré filmy z Nepálu, Kuby, Mexika, Kazachstánu, Arménie atd.

Dovolím si i několik osobních poznámek pro ty, kdo se zajímají více. Je to o letitém trendu, kdy studenti preferují hranou tvorbu – z vybraných je to letos 20 snímků, dále pak sedm animovaných a pět dokumentů. To by bylo jistě na delší, možná odbornou diskuzi o tom, že mladí ještě nemohou mít dost „nažito", aby mohli mít zajímavá a autentická témata. Fakt je, že kvalita hraných filmů z Maďarska, Polska, Ruska, Německa i od nás mně bohudík tak zcela za pravdu nedává.

Jedno je ale jev bohužel neoddiskutovatelný: chybí humor, komedie – i když pravda, že třeba na úkor skutečně závažných témat. Naopak velmi cenný je fakt, že mladé generaci není cizí humánní vidění světa, které pak bohužel v profesionální tvorbě uplatňovat příliš nemůže.

Dalším příjemným zjištěním je úroveň prací píseckých filmových škol. Vězte, že za tím rozhodně nejsou patriotické preference a nějaká práce „v žoldu píseckých filmovek". Neúčast tuzemské konkurence nás naopak právě proto dost mrzí, a konstatování, že se v Písku natočily dobré filmy, lze posoudit nejlépe právě v promítacím sále. Pro vás, kteří rádi chodíte do kina, mám na závěr doporučení, abyste neváhali přijít se na studentské filmy podívat. Proč? Mají jedno velké plus proti pozdější profesionální tvorbě, kterou se budou nynější novicové filmových řemesel a kumštu zabývat – netočí se pro peníze. Nerozhodují o nich finance, i když doslova to také už žel nelze brát. Studentské práce jsou pro mnohé z těch filmařů i jediná možnost, jak natočit něco, co sami chtějí... A to jsou pak filmečky, které už nemáte šanci jinde vidět.

Tak to chodí, a proto je tento festival v porovnání s jinými cenný a výjimečný. Je jednou z mála konfrontací tvorby mladých filmařů – a v případě tohoto ročníku Mezinárodního festivalu studentských filmů od Běloruska až po Jižní Koreu.

KAREL ČABRÁDEK

Letošní 17. ročník Mezinárodního festivalu studentských filmů v Písku nabídne atraktivní program. Centrum kultury města Písek, které letos poprvé spoluorganizuje festival s píseckými filmovými školami, chce tradici pořádání filmového festivalu v Písku udržet a zároveň dát prostor studentům, kteří se postarají o dramaturgii zahajovacího a závěrečného večera. Součástí slavnostního zahájení bude celovečerní snímek **8 hlav šílenství –** netradiční životopisný film o ruské básnířce Anně Barkovové (1901–1976) s Anetou Langerovou v hlavní roli. A po závěrečném předávání cen nejúspěšnějším filmařům připravilo Centrum kultury další filmovou novinku: **Milada** je životopisný a historický film popisující životní příběh Milady Horákové od jejího mládí až po proces završený justiční vraždou, který bude uveden v české předpremiéře.

Mezinárodní porota, ve které za českou stranu usedne např. světově významná osobnost české pantomimy, mim a režisér Ctibor Turba, producent a herec Václav Marhoul či herečka Jitka Čvančarová, bude vybírat ty **nejlepší z 32 studentských filmů z 22 zemí.**

Zajímavý bude i doprovodný program. Navštívit můžete například odborný workshop hudebního skladatele, kytaristy a producenta Michala Pavlíčka nebo workshop Kreativní Evropy o financování a rozvoji projektů, besedy s filmovými tvůrci či koncert britské skupiny Dreadzone s hosty zpěvačkou Giudi a Zajíc company. V prodeji je limitovaná edice 100 ks vstupenek, které návštěvníkům umožní vstup na celý festival včetně doprovodného programu a slavnostních večerů za 250 Kč. **Vstup na projekce soutěžních filmů je pro veřejnost zdarma.**

Fotky s příběhem: Rozvíjej se „poupátko“

I když jsem si jako profesi zvolil zoologii, od dětství jsem se zajímal o všechny živé organismy. Takže nejen o zvířátka, ale i o rostliny. Nemohl jsem uvěřit, jak je možné, že z třeba jen milimetrového semínka vyroste půl metrová rostlina, žasl jsem nad krásou květů a fascinovala mne důmyslnost, s jakou je na minimální ploše složen budoucí list kapradiny.

Ještě víc jsem žasl, když jsem později, při první expedici zoologů Společnosti Zoogeos, viděl na Karibských ostrovech stromové kapradiny *(Cyathea arborescens)*, které své široké deštníky listů otevíraly i více než 10 metrů nad mou hlavou. Řapíky jejich více než dva metry dlouhých listů byly silné jako ruka. Proto se mi zachtělo vidět na vlastní oči, jak vypadají tyto listy, když jsou ještě ve vrcholu kapradiny nerozvinuté. Malé semenáčky, do jejichž vrcholů jsem díky jejich malé výšce ještě viděl, mou zvědavost neuspokojily. Spirály jejich budoucích listů byly totiž skoro stejné, jaké jsem poznal u naší největší kapradiny – hasivky orličí.

Touha něco vidět na vlastní oči a záměr to viděné vyfotografovat, abych s tím potom na putovní výstavě seznámil lidi u nás, je jedna věc. Realizace záměru je věc druhá. Jak se dostanu nahoru, když nejsem schopen vyšplhat po kmeni těch deset metrů? Podobnou situaci jsme prožívali s kokosovými ořechy. Palmy s ořechy byly leckde, byla žízeň a chuť na kokosové mléko, nebylo zakázané si kokosy mimo farmy utrhnout, ale bylo nutné si pro ně vyšplhat.

Stromová kapradina Cyathea arborescens

Blízko obydlených míst se většinou našel nějaký domorodec, který nám pro ty kokosy za drobný peníz vylezl. Ale stromové kapradiny rostly většinou dál od civilizace, a i kdyby se někdo našel, kdo by na tu kapradinu vylezl, bylo by mi to málo platné. Já jsem to chtěl vidět na vlastní oči a taky vyfotografovat. Takže jsem stále přemýšlel, jak to udělat, aby se moje přání vyplnilo. Inspiraci mi poskytla právě kokosová palma. Při jedné z našich výprav do terénu jsem uviděl palmu, která rostla podél skaliska a její koruna s kokosy byla poměrně blízko vrcholu skály. Napadlo mne, že kdybych vylezl na skalisko, tak bych se k těm kokosům třeba dostal. Měl jsem představu, že bych si mohl něčím, třeba nějakou větví nebo násadou od sítě na motýly, tu korunu přitáhnout blíž a na kokosy dosáhnout.

Teprve na vrcholu skaliska jsem zjistil, že kokosy jsou dál od skály, než jsem předpokládal, a abych mohl silný kmen přitáhnout ke skále, to by vyžadovalo lano a ještě nejméně další dva lidi. Ti by kmen přitáhli (možná), a já bych trhal kokosy. Přes tyto nepříznivé podmínky jsem se nehodlal kokosů vzdát. Pokojil bych se i s jedním. Už jsem byl tak blízko, skoro na dosah ruky. Stačilo by jen skočit do koruny. Dolů už se snad nějak dostanu. Ještě chvíli jsem váhal a pak skočil. Vyšlo to. V koruně jsem se zachytil. Když jsem našel oporu i pro nohy, musel jsem kokos ukroutit. Jednou rukou to šlo obtížně, ale povedlo se. Hodil jsem kokos na zem. Mohl bych kroutit ještě další, ale už mi docházely síly a tak jsem objal rukama i nohama kmen a sesunul se k zemi. Kokosy jsem potom pil a jedl ještě mnohokrát na různých místech světa, ale tenhle mi chutnal nejvíc. Asi proto, že jsem si ho opravdu zasloužil.

Tato netradiční sklizeň kokosu mi ukázala, jak by se dalo vylézt na vzrostlou stromovou palmu. Hledal jsem podobnou situaci, kdy bude vzrostlá palma růst blízko svahu nebo skály, odkud bych se mohl dostat snáze k jejímu vrcholu To se povedlo na Martiniku na svahu sopky Mont Pelé. V jednom skalním úžlabí jsem se po skále vyšplhal blízko ke kmeni asi metr pod korunu. Fotoaparát jsem si pověsil na záda a skočil na kmen kapradiny. Vyšplhat ten metr ke koruně jsem zvládnul. Problém nastal, až když jsem se chytil řapíků starých listů v koruně. Jak jsem mohl vědět, že ty řapíky jsou hustě pokryté trny? S tím se už nedalo nic dělat. Jednou jsem byl nahoře, a tak nezbylo než záměr dokončit. Jak se mi to povedlo, o tom se můžete

Vzrůstný vrchol koruny.stromové kapradiny

přesvědčit sami. Můj přítel ze studií, Jirka Haager, botanik a ředitel botanické zahrady v Teplicích označil snímek za unikátní. To sedí, protože kdo by šplhal vysoko do koruny stromové kapradiny. Ani já ne, kdybych věděl, co mne tam čeká.

KAREL PECL
předseda fotografické sekce PUB Písek

ViaHelpa – cesta pomoci

Náš spolek vznikl letos a jeho hlavním cílem je upozorňovat na problematiku zdravotně znevýhodněných osob od dětí po seniory, předkládat možnosti jejich začleňování do společnosti. Plánujeme proškolování zdravotnického personálu, přednášky na školách, workshopy a semináře – např. Prožij si svůj handicap, zážitkové kurzy a sportovní akce, chceme vydávat internetový časopis.

Usilujeme o jiný pohled veřejnosti, zvláště pak zdravotnického personálu, na zdravotně znevýhodněné spoluobčany a jejich větší zapojení do společenského života.

První projekt nese název Problematika tělesného postižení ve zdravotnictví. Cílem je otevřít a řešit problém chování a neznalosti zdravotníků ve vztahu ke zdravotně znevýhodněným. Lektorkou a hlavní organizátorkou projektu je Barbora Müllerová – handicapovaná žena trpící svalovou distrofií.

Chtěli bychom, aby se na nás lidé obraceli se svými příběhy – budeme hledat řešení. I cesta může být cíl. Informace: ***www.viahelpa.cz.***

IVETA HODOUŠOVÁ

POETICKÉ OKÉNKO

Milan Princ představuje básníky

Iva Petrová

Iva Petrová, narozena 9. března 1963 v Písku, je restaurátorka, malířka a básnířka. Vystudovala Gymnázium v Písku a poté absolvovala nástavbové studium na UMPRUM grafické v Praze, obor Konzervátorství – restaurátorství. Jako malířka se prezentovala mnoha výstavami.

Protože je však Iva duše renezanční, píše souběžně i básně a texty k písním. Tak jako její obrazy, jsou i její básně plné barev, metafor a obnažené pravdy.

O konci

Líhati se smrtí je nám tu dáno
tak jako s životem být každé ráno
od nikam do nikam
mezi temnotami v čase
leskne se drahokam
o světlo opírá se
zářivě hasnoucí životy naše
pláč dětí budoucí polaská duše.

Podzimní

Nad ránem
v němž jeden ptáček trpěl samomluvou
bděla já nad svým bídným stavem.
V proroctvích co se možná stanou
přála si spatřit Jeruzalém.
Ležíc tak s dechem bolavým
myslela na svá příští
nechť v dobré slabost přetavím
nechť zítřejšek mám jistý.

Po čase

Stalo se mi to po rajském salátu
po psaní příběhu pravdivého
stižena v srdci bolestí
co původ bez příčiny zjevné
sama si tiše sténám tu
jak v stínu lesa hlubokého
světlo mne náhle vábí k sobě
sny hladké jako hedvábí
ustelou v mysli sladce spící
kolikrát ještě v této době
kdy čas mne v kosmu rozdrobí ???

Světy

Světy světel
světla světů
touha prahne po trvání
prostor s časem tomu brání.
Pekla pekel
konce v letu
slzí proudy při čekání.
Čas se neptá čas se plní
do posledních okamžiků
toť náš úděl.

Spánek po chemotéčku

Spánek mě této noci nenašel
byl krátký na mé žilobití
v mučivém bdění anděl přiletěl
přikryl mě křídlem
nechal měkce bdíti
a hudby rajské dopřál mi
a světla jasu modrého
já beze spánku na Zemi
probděla do dne nového.

O konci

Líhati se smrtí je nám tu dáno
tak jako s životem být každé ráno
od nikam do nikam
mezi temnotami v čase
leskne se drahokam
o světlo opírá se
zářivě hasnoucí životy naše
pláč dětí budoucí polaská duše.

Foto JAN VÁVRA

COOL SLADOVNA: *Jeden ze závěrečných koncertů festivalu Cool v plotě (viz str. 27) zcela proměnil nádvoří Sladovny videomappingem a světelnými efekty.*

Foto Martin Zborník

KNÍŽKA O MLÝNECH: *Několik mlynářů a majitelů mlýnů na Otavě (mezi nimi bezmála devadesátiletý Vladimír Souhrada a písecký houslový virtuóz Oldřich Vlček) pokřtilo 14. září v Prácheňském muzeu moukou novou knihu Jaroslavy Pixové (vpravo) s názvem Za osudy klapajících perliček. Ta vypráví o osudech šestnácti mlýnů na Písecku, Strakonicku, Prachaticku i Petrovicku.*

Foto Zdenka Jelenová

BESEDA S MALÍŘEM: *Na první popraździnové setkání Protivínského vlastivědného klubu přišel 21. září besedovat protivínský rodák Petr Pfleger – žák akademického malíře Oldřicha Oplta.*

Foto Radek Lenemajer

ČTENÍ V ATELIÉRU: *Na zahradě Ateliéru Jana Novotného v Soukenické v sobotu 9. září v rámci Dnů evropského dědictví četl ze svých knih českobudějovický autor Jan Cempírek.*

Foto Zdenka Jelenová

Svaz diabetiků zve na své akce:

V sobotu 7. 10. začínáme s rehabilitačním plaváním v píseckém bazénu v čase 12.45 –13.45 hodin. **Každou středu** pokračujeme **cvičením jógy** a to od 8.30 do 10 hodin v tělocvičně Domova důchodců na Nábřeží. **Ve středu 11. 10.** si opět pojedeme zaplavat **do bazénu v Horažďovicích.** Odjezd v 17 hodin od nemocnice, návrat cca ve 21 h.

Veřejné měření glykemií pořádáme v přednáškovém sále Červeného kříže v Čechově ulici č. 454. Akce začíná ve **čtvrtek 19. října** v 9 h a končí v 15.30 h. Přijďte všichni, kdo máte zájem o své zdraví.

Veškeré informace o našem spolku a našich akcích můžete získat každé pondělí od 14 do 16 hodin v naší kanceláři v Jablonského ulici č. 454 (vchod od řeky), rádi vás zde uvítáme.

TOMÁŠ JIŘÍ, předseda

Ad: K došlým zdrojům písecké radnice

V zářijovém čísle PS, v části PUBLICISTIKA – Polemika do třetice – K došlým zdrojům písecké radnice – je uveden článek **pana Antonína Černého.** Nic proti jeho názorům nemám, každý má právo na svoji myšlenku a vyjádření. Ve svém příspěvku však píše: *„…jak pan Kozák uvádí, že pan Veselý chodil do úřadu při všech jednáních a úrovních ve vytahaných trikách, svetrech a v oblýskaném saku a džínách". Dokonce to prý byl „bedňák" s dlouhými vlasy. Neuvěřitelné tvrzení po 28 létech. Že bychom byli jako oni?"* – zde končí část článku pana Černého.

Dovolím si uvést, jak to bylo skutečně mnou napsáno a uvedeno v článku z července letošního roku: *„…pan Veselý ze své funkce starosty Města Písek chodil do úřadu, na jednání na všech úrovních domácích i mezinárodních, oslavy, předávání ocenění, medailí mistrům atd. ve vytahaných trikách, svetrech, a oblýskaném saku a džínách. Tak známe tzv. „bedňáky", což jsou ti dlouhovlasí, svobodomyslní hoši, kteří staví, rozebírají podia a vůbec se motají okolo undergroundových a beatových koncertů a produkcí."* Takže ne při všech jednáních a ani slovo o tom, že byl „bedňák. Normálně bych na příspěvek pana Černého vůbec nereagoval. Vzhledem k tomu však, že jím uvedené tzv. moje citace jsou nepravdivé, považuji za nutné se proti tomuto ohradit.

S díky a pozdravem Pavel Kozák

POHŘEBNÍ SLUŽBA
FOITOVÁ – VRBA
Písek a okolí
Harantova 415
(vedle Gigacomputeru)
ZNAK KVALITY PROPŮJČUJE SDRUŽENÍ POHŘEBNICTVÍ ČR
Stálá služba 24 hodin denně, též SO, NE a svátky Volejte zdarma **800 201 101**
Tel. 382 218 021, 606 484 553, 606 759 109
e-mail foitovadana@seznam.cz www.pohreb-pisek.cz

INZERUJTE v Píseckém světě!
Plošná KOMERČNÍ inzerce
ceny individuálně na míru
inzerce@piseckysvet.cz, tel. **739 348 550**
UZÁVĚRKA na listopad: pondělí **23. října**

MĚSTSKÉ SLUŽBY PÍSEK S.R.O.
POHŘEBNÍ SLUŽBA
MĚSTSKÉ SLUŽBY PÍSEK s.r.o.
NEPŘETRŽITÝ PROVOZ VČETNĚ VÍKENDŮ A SVÁTKŮ
Pohotovost 604 221 737
Lesní hřbitov - mobil 737 206 711
ZAJIŠŤUJEME KOMPLETNÍ SLUŽBY
Lesní hřbitov - kancelář 382 212 011
E-mail: hrbitovy@ms-pisek.cz
WWW: www.ms-pisek.cz
ZAJISTÍME OD EKONOMICKÝCH AŽ PO LUXUSNÍ POHŘBY
KLIENT MÁ PRÁVO VYBRAT SI POHŘEBNÍ SLUŽBU
JSME DRŽITELEM CERTIFIKÁTŮ ISO 9001 ISO 14001 OHSAS

Vítáme a loučíme se…

Narodili se v SRPNU / ZÁŘÍ

18.8. **Nguyen Thi Thuy Hang** z Písku
dcera **Ngoc Han Thung**
18.8. **Petře Nové** ze Semic
dcera **Michala Papírníková**
18.8. **Evě Chvojsíkové** z Hostů dcera **Barbora**
19. 8. **Barboře Máchové** z Milevska
syn **Matyáš Honzík**
21. 8. **Daniele Markové** z Borovan dcera **Sára**
22. 8. **Lucii Říhové** ze Zbelítova
syn **Jakub Matoušek**
23. 8. **Kristýně Kováčové** z Písku dcera **Emma**
23. 8. **Marii Kubové** z Písku syn **Tadeáš**
23. 8. **Renatě Sádlové** z Písku dcera **Laura**
24. 8. **Barboře Alexové** z Písku syn **Lukáš Dörner**
24. 8. **Valerii Soukupové** ze Zlivy dcera **Valentýna**
24. 8. **Markétě Bartůňkové** ze Záhoří
dcera **Liliana Šabatková**
24. 8. **Veronice Vačlenové** z Chyšek dcera **Jolana**
25. 8. **Tereze Krylové** z Milevska dcera **Elen**
25. 8. **Ivetě Hegenbartové** z Písku dcera **Aneta**
25. 8. **Elišce Špálové** z Radětic syn **Šimon**
26. 8. **Kateřině Mimrové** z Týna nad Vlt. syn **Jan**
26. 8. **Denise Jarochové** z Vodňan
dcera **Samatha Koubová**
26. 8. **Pavle Zelenkové** z Kovářov dcera **Ema**
29. 8. **Darině Kolesové** z Krašlovic
syn **Ondřej Samek**
29. 8. **Nikole Leierové** z Tábora dcera **Natálie**
29. 8. **Michaele Tomáškové** z Blehova
syn **Lukáš Figura**
30. 8. **Ivetě Brejníkové** z Bavorova syn **Robin**
30. 8. **Pavle Polanové** z Mečichova dcera **Martina**
30. 8. **Monice Hejpetrové** z Oslova syn **Mikuláš**
31. 8. **Jolaně Bledé** z Písku syn **Damian Cína**
1. 9. **Lucii Bečvářové** z Písku
dcera **Anna Dusilová**
2. 9. **Barboře Uhlíkové** z Písku dcera **Hermína**
2. 9. **Štěpánce Žákové** z Bečic
dcera **Rozárka Chasáková**
2. 9. **Daně Jindrákové** z Milevska
synové **Martin a Zdeněk Brčákovi**
3. 9. **Gabriele Balové** z Oldřichova
dcera **Nelly Schaetzel**
4. 9. **Radce Šeirienė** z Mečichova dcera **Štěpánka**
4. 9. **Melánii Rubešové** z Milevska
dcera **Viktorie Vítková**
5. 9. **Martině Brabcové** z Písku syn **Ondřej**
6. 9. **Markétě Košatkové** z Kluk syn **Josef**
7. 9. **Veronice Průšové** z Červeného Újezdce
syn **Vojtěch Bican**
7. 9. **Kláře Málové** z Vimperka dcera **Marie**
8. 9. **Michaele Strnadové** z Protivína
synové **Martin a Ondřej**
8. 9. **Jitce Svobodové** z Tochovic dcera Karolína
8. 9. **Radce Vrbové** z Řepice syn **Tomáš**
8. 9. **Martině Hrubcové** z Milevska dcera **Žofie**
9. 9. **Vlastě Poklopové** z Blatné dcera **Nela**
9. 9. **Šárce Komárkové** z Blatné dcera **Lucie**
10. 9. **Michaele Chalupné** z Příbrami dcera **Adéla**
10. 9. **Kláře Kořánkové** z Prahy
dcera **Niki Tomečková**
11. 9. **Kateřině Šleisové** z Plzně dcera **Markéta**
11. 9. **Markétě Bílkové** ze Zvíkovského Podhradí
syn **Filip Žák**
11. 9. **Nikole Pačejové** ze Stranic dcera **Eliss**
11. 9. **Heleně Gruberové** z Protivína syn **Jan**
13. 9. **Patricii Kučerové** z Lišova dcera **Melánia**
13. 9. **Nataše Zemanové** z Týna nad Vlt.
syn **Daniel**
13. 9. **Marcele Fučíkové** z Bechyně dcera **Tereza**
13. 9. **Darině Segečové** z Písku syn **Šimon Barabáš**
14. 9. **Barboře Podskalské** z Prachatic
dcera **Viktorie**
14. 9. **Monice Kubičkové** z Mutěnic syn **Štěpán**
14. 9. **Lence Luňáčkové** z Týna nad Vlt.
dcera **Magdaléna**
14. 9. **Marii Máčlové** ze Strunkovic nad Blanicí
syn **Zdeněk Machovec**
14. 9. **Marice Džudžové** z Vodňan
syn **Damián Prokop**
15. 9. **Lucii Beranové** z Písku syn **Jan**
15. 9. **Marcele Godlové** z Mirotic syn **Nikolas**
15. 9. **Ivaně Klímové** z Jinína dcera **Eliška**
16. 9. **Martině Vinklerové** z Milevska dcera **Aneta**
16. 9. **Haně Kasíkové** z Čížové
syn **Sebastian Janda**
17. 9. **Lindě Halásové** z Prachatic
dcera **Linda Čičáková**
17. 9. **Petře Jandové** z Protivína dcera **Nina**
18. 9. **Karolíně Čejkové** z Písku dcera **Justýna**
18. 9. **Lence Volkové** z Želče dcera **Veronika**
19. 9. **Martině Patkové** z Horní Plané syn **Matěj**
19. 9. **Nikole Kolářové** z Jetětic dcera **Mia**
19. 9. **Jitce Hromádkové** z Písku syn **Vít**
20. 9. **Olze Kožmínové** z Písku dcera **Anežka**
20. 9. **Tereze Domínové** z Týna nad Vlt.
dcera **Adéla**
20. 9. **Jitce Maňhalové** ze Spáleného Poříčí
syn **Jan**
20. 9. **Anetě Deverové** z Písku
dcery **Amálie a Rozálie**
20. 9. **Michaele Sirotkové** z Hostomic syn **Nikolas**
20. 9. **Monice Pletkové** z Chvalešovic syn **Josef**
21. 9. **Markétě Vainarové** z Písku
dcera **Markéta Rybárová**
22. 9. **Kateřině Rozhoňové** z Písku
dcera **Klára Káňová**

Zemřeli v srpnu / září

Pohřební služba Foitová – Vrba,
Harantova 415, Písek

22. 8. **Jan Kašpar,** Písek, *63 let*
23. 8. **Karel Chmelík**, Záhoří, *94 let*
28. 8. **Jiří Wolf,** Písek, *87 let*
28. 8. **Anděla Böhmová**, Písek, *99 let*
28. 8. **Antonín Ručkay**, Písek, 42 let
29. 8. **Jiří Hřídel**, Písek, 75 let
29. 8. **Jiřina Kiewegová**, Protivín, 71 let
2. 9. **Marie Moulisová**, Písek, 68 let
4. 9. **František Smolař**, Chřešťovice, 88 let
6. 9. **Jaroslav Houdek**, Písek, 90 let
8. 9. **Marie Chmelíková**, Záhoří, 90 let
9. 9. **Zdeněk Bouší**, Putim, 76 let
10. 9. **Marie Smíšková,** Písek, 76 let
12. 9. **Jana Reindlová**, Písek, 71 let
12. 9. **Jana Kothánková**, Chřešťovice, 68 let
15. 9. **L'udovít Slimák**, Písek, 87 let
15. 9. **Jan Vurm**, Písek, 83 let
16. 9. **Karel Košťál**, Nevězice, 88 let
22. 9. **Karel Valenta**, Písek, 88 let

Pohřební služba Jiří Habich,
Budějovická 436, Písek

19. 8. **Pavel Hošek**, Písek, *31 let*
25. 8. **Zdeněk Hesoun**, Tábor, *59 let*
26. 8. **František Skala**, Písek, *77 let*
26. 8. **Bohumil Habich**, Písek, *84 let*
29. 8. **Ludmila Hnátová**, Bechyně, *75 let*
31. 8. **Zdeněk Pokoj**, Písek, *77 let*
2. 9. **Josef Duran**, Praha, *58 let*
2. 9. **Jozef Koky**, Písek, *58 let*
2. 9. **Jiří Poláček**, Protivín, *78 let*
3. 9. **Eva Tomanová**, Stará Vráž, *80 let*
6. 9. **Jan Červeňák**, Protivín, *54 let*
7. 9. **Ivana Slavíková**, Písek, *53 let*
7. 9. **Jarmila Koštová**, Písek, *91 let*
8. 9. **Božena Bečková**, Písek, *70 let*
9. 9. **Antonín Mathiasko**, Písek, *87 let*
11. 9. **Marie Němcová,** Protivín, *85 let*
11. 9. **Josef Nešvara**, Mirovice, *77 let*
12. 9. **Vladimír Jireš**, Čimelice, *59 let*
13. 9. **Daniel Mísař**, Krč, *9 let*
14. 9. **Marie Benáková**, Písek, *90 let*
15. 9. **Vladimír Meduna**, Protivín, *75 let*
15. 9. **Marie Jedličková**, Sousedovice, *83 let*
17. 9. **Karel Caldr**, Dobev, *86 let*
18. 9. **Karel Pasauer**, Drhovle, *74 let*
18. 9. **Pavel Zemek**, Písek, *56 let*
20. 9. **Jaroslav Zeman**, Písek, *88 let*
20. 9. **Magdalena Lautnerová,** Písek, *87 let*

Pohřební služba Městské služby Písek,
Lesní hřbitov v Písku

2. 9. **Jan Kostohryz**, Písek, *79 let*
8. 9. **Bohuška Švejnochová**, Písek, *86 let*

Ad: Hrozí Písku nebezpečí přílišných investic?

*V září/2017 odpovídala paní **Hana Rambousová** v Píseckém světě na otázku Hrozí Písku nebezpečí přílišných investic? Je vůbec možné, aby bývalá místostarostka a pedagožka napsala takový článek? Nemohu tomu uvěřit. Bývalá středoškolská kantorka, která by měla podporovat mimoškolní aktivity dětí a mládeže, tak podporuje Pleskotovu lávku jako nezbytnou investici, a za zcela nezodpovědnou investici považuje „superluxusní plavečák" a „nadbytečně luxusní lyžařský svah".*

O plaveckém bazénu je konečně rozhodnuto a snad se podaří postavit, protože je to několikaletá písecká ostuda. Každý Písečák, kterému město leží v srdci, si oddechl. Co je superluxusní? To, že bude postaven moderní plavecký bazén? Že se nestaví na rok, ale na léta, a proto s tím musí architekt počítat, aby technologie, která jde mílovými kroky dopředu, nebyla za pár let zastaralá? Aby nebyly zbytečně velké provozní náklady pro město? To je špatně?

Co se týče lyžařského svahu, byla jsem s rodinou u zrodu. Je tomu letos 41 let, otevíral se v roce 1976. Děti se tam naučily základy lyžování, určitě si i ostatní Písečáci vzpomenou. Před dvěma lety jsem svah navštívila s vnoučaty, která se lyžování věnují. Vše na svahu vypadalo, s malými obměnami, jako když jsem tam přišla kdysi s mými dětmi. Každá taková věc přiláká turisty, sportovce, různá sportovní seskupení nebo místní školy, které toho využijí s radostí a nemusí dojíždět hodinu a více například na Šumavu. Myslím, že je to správný krok pro rozvoj města. Veškerá aktivita, která odvede děti od flákání, drog a počítačových her, je nezaplacená penězi, ale to bývalá kantorka a místostarostka jistě ví. Lyžařský svah nebude superluxusní, jen opět funkční a bezpečný. V Písku se lyžovalo vždycky, bohužel v posledních letech bez přístupu veřejnosti díky havarijnímu stavu areálu.

Takže za knihovnu a Pleskotovu lávku jsou investice pro Vás v pořádku, ale pro stavby, které budou sloužit k využití hlavně pro mládež a pro 60 procent obyvatel v Písku a okolí, Vám to přijde jako nezodpovědná investice? Nezbývá než konstatovat, že volební kampaň zastíní i zdravý selský rozum.

MARCELA TRAMBOVÁ

Milá Marcelo,
děkuji Ti (tykáme si přeci již věčnost) za stručnou rekapitulaci mého profesního života. Jsem velmi ráda, že žijeme v demokratické společnosti a myslím, že mohu svobodně, na rozdíl od Tebe bez osobních invektiv, vyjádřit svůj názor. Chtěla bych Ti připomenout, že přinejmenším čtyři roky moje postoje rozhodně neovlivňuje volební kampaň. To mi opravdu podsouvat nemůžeš :-).

Moc Tě zdravím, užívej si v klidu sportovních (lyžařských, případně plaveckých a dalších) úspěchů svých vnoučat a politických úspěchů svých dětí a jejich partnerů.

HANA RAMBOUSOVÁ,
bývalá místostarostka a nyní i bývalá kantorka, která se ve svém volném čase i nadále věnuje dětem a mladým lidem, aby je tak pomohla ochránit „před drogami, počítačovými hrami a flákáním"

***PS:** Kromě knihovny a „Pleskotovy" lávky jsou dle mého názoru v naprostém pořádku i investice do nové vodárny (tu jsi opomenula jmenovat), která bude sloužit 100 % všech obyvatel Písku. O provozních nákladech a rentabilitě budoucího plaveckého stadionu mám, na rozdíl od Tebe, stále pochybnosti. A zasněžování lyžařského svahu v nadmořské výšce 378 metrů považuji za naprosto neuváženou a zbytnou investici.*

Jsi bohatý, a nevíš o tom?

O prázdninách jsem prožil hezký týden v Orlických horách. Kolem mě seděli věřící a přesto zápasící lidé. Manželé, kteří si probojovávali vztah jeden k druhému, rodiče zápasící s výchovou svých dětí, lidé vědomí si svých nedostatků a přesto lidé krásní, toužící po co největší harmonii v manželství i v rodičovství. Lidé spoléhající na Boží vedení. Lidé ze stejnými problémy jako my všichni. Chtěl jsem je povzbudit na té dobré cestě. Vyprávěl jsem jim příběh a chci ho vyprávět i vám, kteří jste to nevzdali a bojujete za to lepší...

Ali Hafed byl šťastný a bohatý. Žil blízko břehů řeky Indus v Indii na své rozsáhlé farmě s milou ženou a krásnými dětmi. To samo o sobě je velké bohatství. Nicméně jednoho dne jej navštívil přítel. Když se posadili ke krbu, přítel začal básnit o diamantech. Říkal, že za pouhý jeden kousek by si mohl koupit tucet farem. Za hrst diamantů by si mohl koupit veškerou půdu v okolí a s diamantovým dolem by mohl získat mnohá království a posadit na trůn v palácích všechny své děti. Té noci nemohl Ali usnout. Přestože byl bohatý, začal se považovat za chudého. Chtěl mít víc. Za úsvitu přišel k domu svého přítele s jedinou otázkou na rtech: „Kde mohu nalézt diamanty?" Přítel odpověděl: „Potřebuješ najít místo, kde řeka protéká přes bílé písky mezi horami. V oněch bílých pískách máš šanci nalézt diamanty."

O pár dnů později prodal Ali svou farmu, svěřil svou ženu a děti do péče souseda, vzal většinu peněz a vydal se hledat diamanty. Bloudil Asií i Blízkým východem. Cestoval po Evropě. Uviděl protékat řeky mezi horami, v jiných řekách spatřil čisté bílé písky. Ale nepodařilo se mu nalézt obojí. Nakonec mu došly peníze a v cárech hadrů doputoval do Španělska. Bylo to zrovna v době, kdy se přes Herkulovu úžinu (Gibraltar) prohnaly přívalové vlny. Zoufalý Ali se vrhl do vln, v nichž utonul. Nenašel jediný diamant.

Mezitím v Indii dával svému velbloudu napít z bystřiny nový vlastník Aliho majetku. Když velbloud ponořil tlamu do vody, uviděl muž v písku potoka zvláštní záblesk. Zdvihl podivný černý kámen, který se zvláštně zaleskl, když se ho dotkly paprsky slunce. Vzal jej do domu a položil na krbovou římsu... Po nějaké době navštívil jeho dům Aliho starý přítel. Když vstoupil do domu, všiml si záblesku světla, který kámen odrážel. Přiběhl k římse a zvolal: „Tady je diamant!!! Ali se vrátil?" Muž odpověděl: „O Alim jsem neslyšel celé roky a tohle je pouze nějaký starý kámen, který jsem našel v bystřině poblíž zahrady."

„Ne, toto je diamant, poznám ho," odpověděl starý přítel Aliho. Oba muži běželi k bystřině u zahrady. Jejich prsty prohrabovali čistý bílý písek... Nalézali další a další drahokamy mimořádné krásy. Tak objevili místo, jež se později stalo nejbohatším dolem světa! Z tohoto dolu, zvaného Golconda, pocházejí diamanty jako Koh–i–noor, jenž je součástí korunních klenotů Anglie a jehož cena se pohybuje v řádu miliard liber, a diamant Orlov, jenž se stal součástí korunních klenotů Ruska a tento dárek, který dostala královna Kateřina II. od svého generála knížete Grigory Orlova, je dnes považován za neocenitelný, protože jeho cena je nevyčíslitelná. Ali byl neskutečně bohatý, žel jen o tom nevěděl. Myslím, že i my jsme velmi bohatí, jen o tom nevíme...

Moje maminka měla památník. Často jsem tam čítával jedno věnování: „Nehledej štěstí v cizině, najdeš ho doma v rodině." A musím se přiznat, že jsem tomu úplně nerozuměl. Ale čím jsem starší, tím víc si uvědomuji, že největší poklad, který vlastním, je moje rodina, moje žena a moje tři dcery. To jsou skutečné diamanty. A pak je ještě jeden diamant, kterému se nerovnají všechny diamanty světa a o němž píše J. A. Komenský v úvodu svého Labyrintu světa a ráje srdce. Píše, že tato kniha je „světlé vymalování, kterak v tom světě a věcech jeho všechněch nic není než matení a motání, kolotání a lopotování, mámení a šalba, bída a tesknost, a naposledy omrzení všeho a zoufání; ale kdož doma v srdci svém sedě, s jediným Pánem Bohem se uzavírá, ten sám k pravému a plnému mysli upokojení a radosti že přichází."

ROSŤA HOMOLA
Oddělení spirituální péče – Nemocnice Písek

Sláma mi čouhá z bot

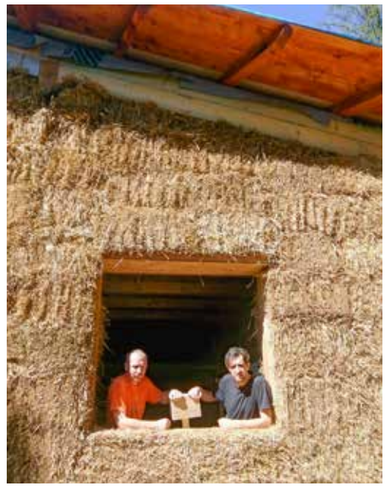

Nejedná se však o symptom počínající chudoby, ale o vzpomínku na druhou půli srpna, kdy jsem se nakrátko nachomýtl ke stavbě slaměného domu svého kamaráda, píseckého rodáka Radka Berana. Když mi kdysi s manželkou Kristýnou oznámili, že se chystají na pozemku v chatové kolonii u Borečnice stavět slaměný dům, sice jsem si v duchu ťukal na čelo (asi jako většina lidí, kteří s touto neobvyklou formou stavebnictví ještě nepřišli do styku), ale pak jsem musel uznat, že kdo jiný než oni? Členové divadelního souboru Buchty a loutky, který je znám svým hračičkovstvím a používáním – alespoň pro „tradiční" pojetí loutkářství – neobvyklých materiálů, jsou určitě ti praví pro stavbu jakési slaměné chatrče, bude to prima happening, říkal jsem si tehdy.

Jaké bylo moje překvapení, když jsem se letos v srpnu vydal s celou rodinou na brigádu a místo středověké chýše se před námi na pozemku nad Otavou tyčil regulérní dvojpatrový rodinný dům. Tedy, zatím jen jeho dřevěný skelet, sice už z jedné strany vyplněný slaměnými balíky, ale z ostatních tří čtvrtin zatím zoufale prázdný. Nutno přiznat, že zoufalý z toho byl hlavně majitel a stavitel v jedné osobě, který byl kvůli špatnému počasí s harmonogramem prací ve skluzu, zatímco naše angažmá mělo být pouze dočasné (i když syna Bořivoje neobvyklá stavební technika nakonec chytla natolik, že na domku brigádničil prakticky do konce).

Hlavní výhodou slaměných domů je naštěstí – kromě relativně levného stavebního materiálu se skvělými izolačními vlastnostmi – jejich neobvyklost, takže každá takováto stavba poutá velkou pozornost lidí nejen z blízkého, ale i vzdáleného okolí, a zájemců o brigádu nebo dokonce víkendový workshop, kteří si chtějí tuto prastarou stavební metodu vyzkoušet (protože sami uvažují o podobné stavbě), se najde vždycky dost. A tak se k nám postupně připojovali brigádníci z celé republiky a dokonce i dva nadšenci ze Slovenska.

Technologie stavby je teoreticky jednoduchá: pěchovat slaměné balíky do dřevěného rámu (s pomocí speciální dřevěné palice familiárně přejmenované na „Killer"). Ovšem realita je samozřejmě složitější: ne všechny balíky mají požadované rozměry, a musí se proto seřezávat na potřebnou velikost pomocí dalšího nepostradatelného pomocníka jménem „krokodýl" (elektrická pila původně na pórobetonové cihly) a poté znovu svazovat, což je práce o nic méně náročnější než samotné pěchování. Ale když člověk získá potřebný grif, začne ho záhy těšit, jak se prázdné stěny plní slámou, a za chvíli mu ani nevadí, že má slámu v puse, slámu v očích, slámu v uších, slámu v... prostě všude. Nakonec jsem záviděl synovi, že může v této uspokojivé (i když fyzicky dost náročné) činnosti na čerstvém vzduchu pokračovat, zatímco mě pracovní povinnosti odvolaly zpět k prokletému počítači.

Finální fází stavby, na kterou jsme se obzvlášť těšili, je omazávání slaměných stěn směsí slámy, hlíny a kravského hnoje (ano, zní to šíleně, ale naši předci věděli, proč to dělají). Když tato přírodní omítka vyschne a ztvrdne, je prý zcela odolná všem povětrnostním vlivům. Na tuto lahůdku už však letos nedošlo, protože Radek nesehnal dostatek hlíny potřebné jílovité konzistence; kdo by to řekl, že v okolí Písku bude půda jako na potvoru písčitá? Takže namísto hlíny stavitel slaměný příbytek na zimu překryl zcela nepřírodní a neekologickou plastovou plachtou a bude čekat do jara, kdy se mu snad hlínu už podaří sehnat (kdyby někomu doma fůra jílovité hlíny přebývala, ať se ozve).

Na slaměném domečku mě fascinuje několik věcí: především genialita našich předků, jejichž stovky let starou metodu není příliš třeba zdokonalovat a je použitelná i v naší přetechnizované době. Nezanedbatelná je i finanční stránka věci; není to sice za příslovečnou hubičku, ale i tak stavba vyjde levněji než při použití klasických materiálů (a energetická úspora je prý obrovská, takže i provoz domu je levný). Dům navíc nádherně vypadá, takže kdyby se našli další odvážní stavitelé i přímo v Písku, rozhodně by to přispělo ke kultivaci veřejného prostoru. A v neposlední řadě mě baví i jistá metaforičnost celé stavby: slaměný domek s šikmou travnatou střechou připomíná lesní příbytek Malého pána ze stejnojmenného filmu, který Radek Beran režíroval, takže se zdá, jako by ten věčný hračička vlastně nestavěl dům, ale kulisy do dalšího představení...

PETR PUTNA,** **překladatel

„Hledám pobyt na dovolenou"

– nebo klidně i napořád. Chystám se dát si inzerát: Hledám v hlubokém lese domeček na muří noze (lze ovšem i na kuří), pohyb kolem osy – není podmínkou. Přístup pouze vzdušnou cestou, dopravní ekologický prostředek, jako každá uklízející žena, mám. Podnájemníci v podobě lesních strašidel mohou zůstat. O domácí zvířectvo včetně hadů, pavouků a netopýrů se postarám. Lesní zvěř budu krmit podle pravidel lesního hospodářství – dohoda se správci polesí. Černé kočky mám. Místo internetového připojení křišťálová koule vítána.

Zdál se mi krásný sen: už jsem bydlela. Liška a medvěd se přátelí se zajíci, hejkal pracuje jako ostraha. Náhle příšerný, totiž lidský řev: tím tichem, tak blahodárným pro mé psaní, se rozléhá jekot dítek, jejichž kolům proráží cestu v utěšených náletových dřevinách mé ježibabí nemovitosti tatínek na čtyřkolce.

Ne – odpusťte, i když horor jsem schopná napsat, tohle je příliš děsivé! Zoombie se pouze plouží a kymácejí, upíři tiše ke své oběti přiletí, strašidlo maximálně na starém hradě chrastí řetězem a tiše kvílí, takže úspěšnějšího spáče neprobudí, lehčího přivede k takovým nadávkám, že rychle prchne!

Ale, už jste viděli prchnout bohatě vybavenou rodinku, úspěšnou při vydělávání peněz, když se cítí v právu na rekreaci a zábavu? Vyděsit ježibabu? To bylo i v nabídce zážitkové dovolené. *„Bylo, muži? Určitě, ženo! Stálo to tolik, že jsme si museli ještě na dovolenou vypůjčit..."*

Tak jsem se těšila, jak budu vtipná, jak znectím zážitkové lidstvo jako celek – a teď se klepu strachy. Co je to jakékoli sídliště s jeho obyvatelstvem, byť nižší ekonomické úrovně (ti výše postavení přece zmizeli na zážitkové dovolené) proti tomu, o čem se mi zdálo a co prý lidé vídají v televizi...

Já jsem šťastný člověk, že nemám televizi, a stejně mám hrozné sny! Řekněte mi, že je to jen unavená fantazie literárně tvořící ženy!

Dobře mi tak, neměla jsem číst Sinclaira – neznáte? Ale to je chyba! Ptákoviny s duchy! To si počtete, až to někde najdete! I tak tu občas někdo střílí po nocích jak u Solferina! Šerifské hvězdy jdou do módy. Prostě, ani v nejvyšších postech muži nestárnou!

JIŘINA POSPÍŠILOVÁ – PANÍ TROI
historička a publicistka

Rodinné centrum Fazole:
Aby děti naplnily své sny

Tradičně pořádáme dopolední Montessori pracovny pro děti od jednoho do tří let s lektorkou Evou Zarezovou, od října formou tří měsíčních cyklů. Více info na našem webu *www.fazole-pisek.cz*.

Pro předškolní a školní děti nabízíme kroužky Věda nás baví (přihlášky na *www.vedanasbavi.cz)* a Předškoláci – příprava s paní učitelkou Mgr. Janou Rohovou (viz dále). V novém školním roce pokračujeme s provozem dětské skupiny Fazolky, letos již i s předškoláky a jejich přípravou.

Celý rok 2017 je ve znamení intenzivní **přípravy na školní třídu**. Připravili jsme krásné nové prostory, kde se děti budou cítit bezpečně a uvolněně. Mají výhled do zahrady a vstup na terasu, kde se bude uskutečňovat část vzdělávání. Ve spolupráci s naší novou učitelkou paní Mgr. Janou Rohovou chystáme školní vzdělávací plán, který zahrnuje výuku konstruktivní logickou matematiku profesora Hejného a výuku čtení genetickou metodou (sluchové a zrakové rozlišování, hláskování). Rozvoj řečových dovedností – rozhovor, vyprávění, argumentace, prvky kritického myšlení.

Celý náš přístup ke vzdělávání je založen na respektujícím přístupu a má jasný cíl: **Sebevědomé a tvořivé děti**, ze kterých vyrostou zodpovědní dospělí, kteří znají svou hodnotu a vědí co chtějí. Na mezinárodní konferenci Montessori pedagogiky, která proběhla letos v Praze, jsme se přesvědčili, jak mohou mladí lidé na druhém stupni ZŠ působit vyzrále a vytvářejí neotřelé a promyšlené projekty zaměřené například na životní prostředí. Viz *www.montessoricongress2017.org.*

Díky možnosti učit se od dětí stále rosteme a máme chuť se dále vzdělávat. Rodičům i pedagogům nabízíme podzimní semináře s Mgr. Evou Mikešovou, více o lektorce na *www.koventina.cz* (předběžné termíny 18.11., 17. 11., 1. 12.,)

Jak na vztahy s těmi nejmenšími aneb **Nejen o vztekání a uspávání** – tříhodinová ochutnávka toho, jak přistupovat už k nejmenším dětem tak, abychom podporovali mimo jiné jejich (sebe)důvěru, (sebe)úctu, zdravý vztah k emocím a vědomí vlastních potřeb. **Jak poznat vhodnou školu pro nás a naše dítě** – workshop, který vám pomůže ujasnit si očekávání od školy, do které by mělo vaše dítě chodit, a nastavit si vlastní kritéria pro její výběr. Poskytne vám základní orientaci v nabídce alternativních škol (waldorf, montessori, „Začít spolu“, komunitní školy, domácí vzdělávání aj.) Vznikne i prostor pro diskuzi a sdílení možných obav či vlastních zkušeností.

V případě zájmu o nabízené aktivity prosím pište e-mailem o informace.

BARBORA BROSKOVÁ
ředitelka RC FAZOLE

Rodinné centrum s prvky Montessori, *www.fazole-pisek.cz*, 775 177 640, *rcfazole@gmail.com*.

Písecké kočky vyzývají:
Nemnožte nechtěná koťata!

Pod názvem Písecké kočky, se ukrývá oáza dočasné péče, malé depozitum pro kočky v nouzi. S podzimem přichází záplava koťat, kterým je třeba najít nový domov nebo alespoň dočasné teplo dříve, než začne zima.

Kromě toho, že se snažíme pomoci kočkám, o kterých víme, nám ještě přidělávají starosti nezodpovědní majitelé, kteří nekastrují, množí koťata a potom neví, kam s nimi. Proto budu dnes místo kočičího příběhu psát o tom, co nás momentálně maximálně trápí, a tím je vyhazování a zabíjení koťat.

Právě v září jsem se setkala s tím, že obyvatelé v Písku krmili kočku bez domova, ale nevykastrovali ji. Takže když se narodila koťata, chytili ta starší a vyvezli je za město. Naopak v jedné místní zahradní kolonii seděla ráno neznámá koťata na stromě u brány, jelikož je tam nějaký nezodpovědný majitel v noci vyhodil.

Chtěla bych upozornit, že tohle jednání je v rozporu se zákonem **Na ochranu zvířat proti týrání č. 246/1992 Sb.,** který praví, že zvíře není věc a za týrání se mimo jiné považuje usmrcovat zvíře, opustit zvíře, úmyslně se ho zbavit nebo ho vyhnat, omezovat výživu, pohyb apod.

Moc prosím všechny již „osvícené“ občany, aby tuto skutečnost šířili mezi další, kteří tento zákon porušují. Stále se ještě koťata topí, a jak jsem již psala, často je majitelé naloží do auta a vyhodí někde na okraji dalšího města nebo u lesa. Kromě týrání zvířete takoví spoluobčané takto přehodí svůj problém na někoho dalšího a připraví starosti útulkům, úřadům nebo lidem, kteří se nad zvířetem slitují, což ovšem všechny stojí čas i finance. Takové chování by zcela jistě nemělo zůstat bez trestu. Přitom kočka je teritoriální zvíře, které bude v novém prostředí velmi dezorientované a v případě plašších koček se už nemusí dostat ke zdroji potravy. Potom takové kočky často přejede někde auto, strádají, eventuálně umírají na podvýživu a choroby, které se špatným zdravotním stavem přichází. Takových zvířat se lidé následně samozřejmě štítí.

Pokud víte o někom, kdo zabíjí, topí nebo vyhazuje kočky, správné je, abyste takové protiprávní jednání oznámili na Policii ČR. Je třeba, aby občané, kteří berou kočku jako věc, jíž stačí myši na poli, pochopili, že to tak úplně není a že pokud se neumí o své zvíře postarat, tak by si je neměli ani pořizovat. Je mi smutno, když slyším názory a předsudky, že kastrace je proti přírodě a že kočka musí mít koťata. A ještě smutnější je, že i člověk s takovým názorem nakonec dokáže koťata utopit. Pochopila bych to u lidí, kteří by se odstěhovali mimo civilizaci, zřekli se auta, televize, telefonu, pračky a nebyli závislí na supermarketech. To bych vnímala jako přírodu. Ale odvolávat se na přírodu ve 21. století, se mi zdá alibistické. Až na skutečné výjimky vidím za odmítáním kastrace pouze nechuť vydávat peníze na veterinární klinice, vlastní pohodlnost a možná málo osvěty.

Při mimořádných schopnostech reprodukce koček se zcela jistě nemusíme obávat, že jejich populace vymizí. Naopak, koček a koťat je skutečně nadbytek. Spoustu z nich nežije ve vhodných podmínkách a majitelé většinou vůbec netuší, jak a komu by je mohli udat. Mnoho zvířat je bez domova, útulky nejsou nebo praskají ve švech. A to se nezmiňuji o dalších občanech, kteří kočky množí za účelem výdělku a zájemci je v tom koupí zvířete podporují, mnohdy nevědomě. To je další téma. Pro nás, kteří zachraňujeme kočky bez domova, je však množitelem právě i ten, kdo si nevykastruje jednu kočku a potom se roztočí spirála koček třeba na 10 i více kusů a nastává problém. Bydlet vedle takového množitele také jistě není žádná radost.

Pokud někoho článek osloví a tento problém se ho týká, prosím, poraďte se s veterinářem a objednejte se na kastraci. Nyní je právě nejlepší čas připravit se na jaro. Kastrace je jednoduchý zákrok, o kterém kočka či kocour za dva dny už neví. Kastrace v konečném efektu zaručí zvířeti kvalitnější a pravděpodobně i delší život. Kocour se přestane toulat, omezí se riziko přejetí autem nebo zastřelení myslivcem. Kočka se nebude vysilovat mrouskáním, nebude jí hrozit zánět dělohy nebo komplikovaný a vlastně zbytečný porod, omezí se možnost nákazy přenosných infekčních chorob, atd. A páníčkovi se uleví, nebude muset hledat nové zájemce pro koťata, v horším případě je topit nebo vozit do lesa.

EVA HULCOVÁ
Kontakt : Fb Písecké kočky; tel. 777 100 466

Dnešní citát je připisován Siru Winstonu Churchillovi: ***Demokracie začíná oblečením saka a odchodem k volbám… /dokončení v tajence/.***

	KÓD ŠPICBERKŮ	SLOVNÍKY	PATŘÍCÍ EVĚ		SPZ KUTNÉ HORY	LECKTEŘÍ	FR. DEPART-MENT	CITO-SLOVCE OPOVRŽENÍ	NAKLÁDACÍ PLOŠINA	PLATIDLO THAJSKA		DRUH PÍSMA	PROTIKLAD	MILOSTNĚ TOUŽIT	RAKOUSKÁ ŘEKA	PŘÍBUZNÝ
SPZ SCHLEIDEN (NĚMECKO)				ZÁSTUP-KYNĚ DÍTĚ PŘI KŘTU							ZN. NAŠÍ SPORTOVNÍ OBUVI					
ÚKAZ				MOKVAT / BÝVALÁ ŠPANĚLSKÁ KOLONIE V AFRICE							ÉRY / STÁNEK					
ŘÍMSKY 1012					SLOVEN-SKÁ ČÍSLOVKA / PŘÍTOM-NOST					BÁJNÝ OBŘÍ HLAVONOŽEC / ZKR. LEHKÝCH TOPNÝCH OLEJŮ						
	DODÁVÁNÍ TEKUTIN TĚLU / JUGOSLÁV-SKÁ OBJEM. MÍRA							STŘELA DO KUŠE / BARVA PLETI							VZDÁNÍ SE VLASTNIC-KÉHO PRÁVA	NÁVRH
Tajenka - začátek							RANEC / KÓD JAMAJKY						TÍMTO ZPŮSOBEM / PŘEDPOVĚĎ ASTROLOGA			
SLEPIČÍ SLABIKA			OSLÍ HÝKÁNÍ / PŘED-LOŽKA			INICIÁLY MALÍŘE LADY / ZAKVIČENÍ VEPŘE			PROSPĚCH (NÁŘ.) / METY					OXID BORNATÝ / RUDNÁ ŽÍLA		
OSOBNÍ ZÁJMÉNO				DRAVÁ RYBA / ŠLECHTI-LOST						AUSTR. VAČNATEC / SOUHVĚZDÍ CENTAU-RUS						
VYPOUKLINA							PROJEV VDĚČNOSTI / KOČUJÍCÍ DIVADELNÍ SPOLEČNOST NIŽŠÍ ÚROVNĚ				LOUPENÍ (ZAST.) / NA KTERÉM MÍSTĚ					
	FORMA	NÁZEV HLÁSKY R / STÁT V USA			ZÁPOR	HRNEČEK / HOLAND. TISKOVÁ AGENTÚRA						NA ONOM MÍSTĚ / ZKR. SVĚTOVÉ ORGANIZACE				
UKAZOVACÍ ZÁJMENO			JINAM / KÁANŮV BALET					LÉKAŘSKÝ PŘÍSTROJ / BAVLNĚNÁ VLASOVÁ TKANINA S VROUBKY								
Tajenka - 2. část									TESKNOTA / ČESKÝ ZPĚVÁK					ZN. NITU / ANGL. POMOC		
FRAN-COUZSKY KŘÍDLO					NÁKL. AUTOMOBIL / SYN BOHYNĚ GAIE						BÁJNÝ PTÁK / AMER. STÁT				SHODA VLASTNÍHO KMITOČTU S KMITOČTEM BUDÍCÍHO ZDROJE	BEZE-JMENNOST
JEZERO VE FINSKU						JMÉNO FR. HEREČKY AIMÉE / KÚLNY NA SENO						PSACÍ POTŘEBY / VÝROBCE MOBILNÍCH TELEFONŮ				
	DOPRAVA	SÍDLO V BELGII / OBRYSY					ENERGICKÝ STROJ NA ZPRACOVÁNÍ MATERIÁL TLAKOVOU DEFORMACÍ						POLNÍ ROSTLINA			
NÁRODNÍ SHROMÁŽ-DĚNÍ			KOSTRA							NUŽE / DLOUHÁ CHVÍLE			PODNIK ZAHR. OBCHODU / ZKRATKA EVROPSKÉ UNIE			
LENOCHOD TŘÍPRSTÝ			DRUH SPORTU / PLOŠNÁ MÍRA						TU MÁTE / ELEMEN-TÁRNÍ ČÁSTICE					OSOBNÍ ZÁJMENO / INIC. HERCE JELÍNKA		
ESPERANT-SKY DALŠÍ				Tajenka - závěr / JAPON. SÍDLO NA OSTROVĚ HONŠŮ												
BATOH							RADIOLO-KÁTOR / HNOJIVO						ZAVAŘENINA / ČÍN. DYNASTIE (1000 PŘ. N. L.)			
LETADLO TĚŽŠÍ NEŽ VZDUCH								OBCHODNÍ AKADEMIE / EINSTEI-NOVY INICIÁLY			O CO / ZKRATKA TELEVIZNÍHO ZPRAVO-DAJSTVÍ			ZN. NIKLU / KÓD UZBEKISTÁNU		
VÝPOČETNÍ TECHNIKA (ZKR.)			HOVOROVÝ SOUHLAS			OSLOVENÍ MUŽE				BÍT						
OZNAČENÍ DÁNSKÝCH LETADEL			ZN. ARSENU			ANGLICKY KLÍČ				MOŘSKÁ NEMOC						

ČTENÁŘSKÁ SOUTĚŽ o farmářské potraviny z prodejny **Moje Lhota**

Fotografovali jsme opět z volně přístupných míst, ale tentokrát jsme si v Písku vybrali místo z nejmystičtějších, protože prý bylo osídleno nejdříve... K číslům napište názvy objektů (adresy) a odpovědi zasílejte e-mailem: *redakce@piseckysvet.cz*, nebo vhazujte do schránky na adrese Budějovická 102/5, Písek (u vjezdu do vnitrobloku Budovcova).

Tentokrát soutěžíme **o zdravé potraviny z farmářské prodejny Moje Lhota v hodnotě 500 Kč.**

Do slosování postupuje vždy nejméně pět soutěžících s největším množstvím správných odpovědí (NEMUSÍTE odpovědět na vše).

Termín pro odpovědi: NEJPOZDĚJI STŘEDA 18. ŘÍJNA. Nezapomeňte uvést své jméno a číslo telefonu!

PLOŠNÁ A ŘÁDKOVÁ INZERCE

ceny šité **na míru** Vašim potřebám, možnostem a záměrům, doprovodné P.R. články, videa a FB-kampaně

UZÁVĚRKA na listopad: pondělí 23. října

inzerce@piseckysvet.cz, **tel. 739 348 550**

JAK TO DOPADLO MINULE?

Se začátkem školního roku se naši čtenáři pustili s vervou do soutěžení a naše redakce obdržela 19 správných odpovědí. Při losování se štěstí usmálo na **rodinu Záluských** a **Janu Lukášovou**, kteří získávají zdarma **předplatné měsíčníku Písecký svět na celý rok 2018** až do své schránky.

Srdečně gratulujeme!

Správné odpovědi ze září: *1) ZŠ a MŠ T. G. Masaryka, Pražská 230/15; 2. hotel Otava (Dvořáček), roh Komenského a Chelčického ul.; 3. budova městského úřadu, Budovcova ul. 207/6; 4. Budějovická ul. 97, 5. Smetanova ul. (Copycentrum); 6. hřiště ve vnitrobloku, Budovcova ul.; 7. SOU v Komenského ul. 86/14 .*